

1970 ஏப்ரல் 2]

[பேரவைத் தலைவர்]

3. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன், தொழில் அமைச்சர்
4. திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட், பேரவைத் துணைத் தலைவர்
5. திரு. பழனிவேல் ராஜன்
6. திரு. வி. ஆலடி அருணா
7. திரு. பெ. சீனிவாசன்
8. திரு. எம். சி. பாலன்
9. திரு. பி. எஸ். மணியன்
10. திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்
11. திரு. க. இராமமூர்த்தி
12. திரு. கரு. சீமைச்சாமி
13. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்
14. திரு. அ. சேனாபதி
15. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
16. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா

பேரவைத் தலைவர் அலுவல் காரணமாக இக்குழுவின் தலைவர் ஆவார்.

(4) 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,08,53,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ”.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவரவர்களே, விலைவாசிகள் ஏற்றத் தினால் அவதிப்படும் மக்களுக்கு, மலிவு விலையில் பண்டங்கள் விற்க, கிராமங்கள் தோறும் கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் ஏற்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,08,53,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவரவர்களே, சந்தானம் கமிட்டி அடிப்படையில், கூட்டுறவுச் சட்டத்தை மாற்றித் திருத்திக் கொண்டு வராததால் ஊழல் வளர்ந்து போவதைப் பற்றி விவாதிக்க—

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1970 ஏப்ரல் 2]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,08,53,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையில் (External Audit) வெளியார் தணிக்கை முறையைப் புகுத்துவது பற்றி விவாதிக்க—

நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,08,53,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, விவசாயிகளின் முன் கடன்களைத் தீர்க்க நில வள வங்கிகளில் கடன் வழங்குவதிலுள்ள தடையை நீக்கவேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,08,53,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : To discuss the irregularities of misappropriation and mismanagement noticed in the working of Central Co-operative Printing Works in the audit reports 1961 to 1968 prepared by District Co-operative Audit, I move the following cut motion—

“That the allotment of Rs. 4,08,53,500 under Demand 19—Co-operation be reduced by Rs. 100”.

திரு. எம். கரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, மேட்டூர் மில் தொழிலாளர் கூட்டுறவு பண்டகசாலை குறித்து நடவடிக்கை எடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,08,53,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

*-மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, 1969-70-ல் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள முன்னேற்றத்தைக் குறித்து ஆய்வுரை @ ஒன்று பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆய்வுரை 23 பக்கங்கள் கொண்டது. அதையெல்லாம் வரி விடாமல் படித்துவிட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதி,

@-109-132-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

-133-162-ம் பக்கங்களில் கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சி குறித்து ஆய்வுரை அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. வி. பா. ஆதித்தனார்]

அவர்களின் கருத்துக் கருவூலங்களை வழங்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். போவையின் வரலாற்றில் கூட்டுறவுத் துறைக்கு என்று ஒரு நாள் முழுவதும் விவாதத்திற்கு ஒதுக்குவது இதுவே முதல் தடவை. ஆகவே, உறுப்பினர்கள் அதை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டு, நல்ல கருத்துகளைக் கூறுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, இறுதியில் ஏதாவது பதில் சொல்லத் தேவைப்படுமானால் முடிவுரை கூறுவதற்கு அனுமதி வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேட்டுக் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கருத்துக்களுக்குப் போவதற்குமுன் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையின் முக்கியத்துவம் கருதியும், இதிலே நடைபெறும் முன்னேற்றங்கள், செயல்கள் இவைகளுக்காகவும் ஒருநாள் தேவை என்று கருதி இதற்காக ஒருநாள் ஒதுக்கியதற்காக முதலிலே என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

23 பக்கங்கள் அடங்கிய இந்த அறிக்கையிலே ஒன்றை நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். நம்முடைய கூட்டுறவுச் சட்டம் திருத்தப்பட்டபிறகு, திருத்தப்பட்ட சட்டத்திற்குப் பிறகு இன்றையதினம் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் வாங்கும் கடன்கள், பொதுவாகக் கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. அந்தக் கூட்டுறவுக் கடன்களாக யிருந்தாலும், வேறு மாற்றுக் கடன்களாகயிருந்தாலும் முன்பு இருந்த ரெஸ்ட்ரிக்டட் கடன்களைப் போல வசூலிக்க அதிகாரம் இருக்கிறது கூட்டுறவுத் துறைக்கு. அந்த அதிகாரம் வந்த பிறகு இன்னமும் விவசாயிகளிடமிருந்து வில்லங்க சரட்டிபிகேட் தேவைதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சரட்டிபிகேட் வாங்குகின்ற அந்த நிலத்தின்மீதோ, அல்லது வீட்டின்மீதோ அல்லது வேறு பொருள்களின்மீதோ முன் கடன்கள் இருந்தால் நாம் கூட்டுறவுத் துறையில் தரும் கடன்களைக் குறைத்துக் கொள்ளலாமா, இதற்கு இது போதுமா, அல்லது அதிகப்படியான கடன் கேட்கிறார்களா என்பதை ஆராயத்தான் இந்த வில்லங்க சரட்டிபிகேட் கேட்கிறோம். இது தேவையில்லை. எந்தக் கடன் கொடுத்தாலும் முன் கடனாகக் கூட்டுறவுத் துறை கடன்தான் நிற்கும். நாம் வசூலித்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டபிறகு இந்த வில்லங்க சரட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்ற முறையை வைத்திருப்பதால் அதன் விளைவாக கடன் பெறும் விவசாயிகளுக்கும், கூட்டுறவுத் துறையிலே கடன் பெறும் அத்தனை பேர்களுக்கும் சங்கடமும், பண நஷ்டமும். வீண் விரயமும் வரவேண்டிய அவசியம் வருகிறது என்பதைக் கூட்டுறவுத் துறை சிந்திக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை அரசு உணர வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 ஏப்ரல் 2]

இந்த நிலவள வங்கிகளைப்பற்றிப் போதுமான அளவிற்கு இந்தச் சபையிலே பேசியிருக்கிறோம். அமைச்சரவர்கள் மிகப் பெருமையாக, 67 நிலவள வங்கிகளை ஆரம்பித்திருக்கும் நிலைமைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மகிழ்ச்சிக்குரியது, வரவேற்கத்தக்கது. எல்லா பிளாக்குகளிலும், எல்லாப் பஞ்சாயத்து பெருமன்றங்களிலும், ஓராண்டிற்குள்ளாக நிலவள வங்கிகளை அமைத்தே தீருவேன், இல்லாவிட்டால் பதவியை விட்டே போய்விடுவேன் என்று சொன்னவர்கள் 67 நிலவள வங்கிகளை மட்டும் அமைத்துவிட்டு, இதிலே பெருமைப்பட முடியும் என்று சொல்வது, கேலியாக நான் இதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. யென்றாலும்கூட, சூளுரைகள் முழுமையாக, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிறைவேற்ற முடியாதவை என்பதை இந்த நேரத்தில் அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில் புரமோட்டர்கள் கிடையாது, டைரக்டர்கள் கிடையாது. டைரக்டர்கள் நியமிக்கப்பட்டாலும் அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாகத் தொடர்பு கிடையாது. இதில் நான் அதிகம் போக விரும்பவில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நியமிக்கப்பட்ட டைரக்டர்களெல்லாம், தகுதியற்றவர்கள் டைரக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இன்று அரசு அதற்கான பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும், அல்லது அதிகாரிகள் பொறுப்பேற்க வேண்டும், இல்லையென்றால் நம்முடைய நிர்வாகத் திறமை மிகக் குறைந்திருக்கிறது என்று அர்த்தமாகும்.

டிபார்ட்டர்ஸ், கூட்டுறவுத் துறையின் கடனைக் கொடுக்க முடியாமல், அதன் விளைவாக கோர்ட்டு நடவடிக்கையெடுத்து, அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலே இந்தப் பதவியை வகிப்பதற்கு லாயக்கற்றவர்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டபிறகு அவர்களையே நியமனத்தின் மூலமாக டைரக்டர்களாகப் போடுவது என்பது, வகித்துக் கொண்டிருக்கும் துறையை, சட்டத்தை அதிகமாக இதைவிட அவமானப்படுத்த முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு பகுதியிலே நிலவள வங்கி அமைந்திருந்தால், திண்டிவனம், வானூர், மாக்காணம், ஸ்ரீபெரும்புத்தூர் போன்ற எந்தப் பகுதியிலேயிருந்தாலும், அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் டைரக்டர்களாக, நிர்வாகிகளாக அமைவதுதான் அந்தத் துறை சிறப்பு பெறுவதற்கு, குறிப்பிட்ட நிலையில் வளர, வாழ தேவைப்பட்டதாகும். இன்றையதினம், ஊர்விட்டு ஊர் மாறி, ஒரு பஞ்சாயத்துப் பெருமன்ற எல்லையைவிட்டு எல்லை மாறி, தாலுக்காவிட்டு தாலுக்கா மாறி, மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் மாறி, இன்று ஒரு மாவட்டத்திலேயிருப்பவர் இன்னொரு மாவட்டத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியனில் அமைந்திருக்கும் நிலவள வங்கியின் தலைவர் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது எந்த அளவிற்கு

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நியாயமாகும் என்று கோட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வது அந்தத் துறையை வளர்ப்பதாக ஆகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இதற்கு ஒரு சாதாரண விளக்கம் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியிலே நிலம் வைத்திருந்தாலோ அல்லது பயிரிடுகிற விவசாயியாகவோ அவர் இருந்தால் போதும். அந்தப் பகுதியில் நிரந்தரமாக வசிக்கத் தேவையில்லை என்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் முன்பு ஒரு முறை பேசுகிற நேரத்தில் நான் கூறிய குற்றச்சாட்டிற்கு பதில் அளிக்கும் வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். செங்கற்பட்டில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் பிளாக்கில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அங்கே நிலவள வங்கித் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர் இந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு 20 செண்டு நிலத்தை அந்தப் பகுதியிலே வாங்கியிருக்கிறார். வேறு ஒன்றுக்குமில்லை. தான் ஒரு விவசாயி என்பதை நிலைநிறுத்து வதற்காகவும், அங்கே தனக்கு நிலம் இருக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்தவும் அவர் அதைச் செய்திருக்கிறார். இது நியாயமா? இந்தச் சட்டத்தை மதிப்பதாக அர்த்தமா? கூட்டுறவுத் துறை இந்த முறையில்தான் வளர்ந்துவருகிறது என்பதை மீண்டும் இந்த அவை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே கிரீன் ரெவல்யூஷன், பசுமைப் புரட்சியைப் பற்றி மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சி நடக்கிறதோ இல்லையோ, அதில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எந்த அளவு பொறுப்பு இருக்கிறதோ இல்லையோ, அவர்கள் செல்கின்ற இடங்களிலெல்லாம் இந்தப் பசுமைப் புரட்சியை கூட்டுறவுத் துறையோடு இணைத்துப் பேசுவதிலே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. கூட்டுறவு வளர வளர பக்மையும் வளரும் என்றாலும், இதற்காக எந்த அளவிலே நாம் அதைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம், நிதி செலவழித்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதுபற்றி புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. 1967-68-ல் ரூ. 37 கோடி. 26 லட்சம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக என்பதாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 1968-69-ல் ரூ. 44 கோடி. 12 லட்சம், 1969-70 டிசம்பர் 31 முடிய ரூ. 35 கோடி. 37 லட்சம். இதிலே என்ன முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம் என்பது எனக்குப் புரிய வில்லை. நாம் விளம்பரப்படுத்துகிறோம், பேசுகிறோம், செல்கின்ற இடங்களில், “இது உங்கள் அரசு, விவசாயிகள் அரசு, பசுமைப் புரட்சிதான் உங்களுடைய முன்னேற்றமாகும்” என்று சொல்லி கொண்டு பணத்தைச் செலவழித்தாலும், எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சொல்லுக்கும், செயலுக்கும் இருக்கிற ஒத்துவராத தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகத்தான் இருக்கிறது நிலைமை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 ஏப்ரல் 2]

புதியதாக பெருத்த அளவிலே ரைஸ் மில்ஸ் கூட்டுறவுத் துறையிலே துவக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். தொழில் என்ற முறையிலே இது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். கூட்டுறவு அரிசி ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் இவைகள் என்ன காரணங்களுக்காக இயங்குகின்றன, எப்படி இயங்குகின்றன என்பதை நாம் தெளிவுபடுத்திப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அரசு ஸ்டேட்டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன், அதாவது உணவு விற்பனையை ஏற்றுக் கொண்டு முழுமையாக நடத்திவருமானால் பெரிய ஆலைகளின் மூலமாக பயன் இருக்கிறது. அது இல்லாத நிலையிலே, ஸ்டேட்டிரேடிங் கார்ப்பரேஷனை முழுமையாக நாம் கொண்டு வராத நிலையிலே, இன்னமும் சொல்லப்போனால், இதிலே அரசுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, இல்லையோ என்ற ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்திவிட்டு, இன்றைய சூழ்நிலையில் புதிய பெரிய அரிசி ஆலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

அதுமட்டுமல்ல. இந்த அரிசி ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் பல ஊழல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரிசி ஆலைகள் இயங்குவதற்கு, ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்வதற்கு, நெல்லை வாங்குவதற்கு ஆங்காங்கு ப்ரொக்யூர்மெண்டு ஏஜெண்டுகளை நியமிக்கிறார்கள். இவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள் அல்ல, அரசாங்க நியமனம் பெற்றவர்கள் அல்ல, தனிப்பட்டவர்களை அழைத்து, அவர்களிடம் முன்பணத்தைத் தந்து, “நீங்கள் அந்த ஊருக்குச் சென்று நெல்லை வாங்குங்கள், இந்த ஊருக்குச் சென்று நெல்லை வாங்குங்கள்” என்ற நிலைமையைச் சொல்லி, அந்த ஏஜெண்டுகளின் மூலம், இன்னும் கொச்சையாகச் சொன்னால் இடைத்தரகர்கள் மூலம், அரசு வியாபாரத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இடைத்தரகர்களிடத்தில் முன்பணம் கொடுப்பதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையிலே நடைபெறுகிற பல அரிசி மில்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்து, அதை வசூல் செய்ய முடியாத நிலைமையில் கோர்ட்டிக்குச் செல்லுகின்ற நிலைமையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அளவிலே இந்த அரிசி மில்களினுடைய நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தகைய நிகழ்ச்சி திண்டிவனத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பது, அது சம்பந்தமான ரிகார்டுகளை வாங்கிப்பார்த்தால் தெரியும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கணக்குகளை தணிக்கை செய்கின்ற முறையைவிட ஒரு மோசமான முறை வேறு எந்தத் துறையிலும் இருக்கமுடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். பல நோக்களில், ஆடிட்டர் வருகின்ற

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நோய்களில், அந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனத்தின் தலைவர் அல்லது பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் கணக்கைத் தருவதில்லை. கணக்கைத் தருவதில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், ஆடிட் ஆண்டுக்கு ஆண்டு நடைபெறாத நிலையும் இருக்கிறது. பல நோய்களில் 3, 4 ஆண்டுகள் ஆடிட் நடைபெறாமலே இருக்கிறது. இந்த ஆடிட்மீது பல ஆண்டுகள் ஆகியும், 8 ஆண்டுகள் வரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்காத நிலையும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆடிட் என்று ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு, அதன் விளைவாக ஏற்படுகிற நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், இந்தத் தணிக்கையில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? இதற்காக கூடுதல் மான்யம் கேட்கிறார்கள். இதை எப்படி பயன்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவைக்குச் சொல்லித் தரவேண்டும்.

இதற்கு மேலாக ஒன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு பொறுப் பேற்றவுடன் சொன்ன சொற்கள் நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் “இன்று இருக்கிற கூட்டுறவு சட்டத்தின் வாயிலாக நல்லதைச் செய்துவிட முடியாது, நாம் நினைப்பதைச் செய்ய முடியாது, தவறு செய்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்துவிட முடியாது, இந்தச் சட்டம் திருத்தப் பட்டு இன்னும் நல்ல முறையில் புரட்சிகரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும், அதற்காக திரு. சந்தானம் தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறோம்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். திரு. சந்தானம் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது, அந்தக் கமிட்டியினர் சுற்றிவந்தார்கள், அவர்கள் வேண்டியதையெல்லாம் கோரினார்கள், அவர்கள் கேட்ட பதிலும் கிடைத்தது, அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப் பட்டு விட்டது. அது அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. என்கே புரட்சிகரமான புதிய சட்டம் என்பது எனக்குப் புரிய வில்லை. பழைய சட்டம் வாயிலாக காங்கிரஸ்காரர்கள் இதை பெல்லாம் செய்தார்கள், அவர்கள் பதவியில் இருப்பதற்கு வழிவகுத்துக் கொண்டார்கள் என்ற முறையில் பொருள்பட வேளியே சொல்லிவிட்டு, இன்று அந்தச் சட்டத்தையே இவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் பதவியிலே இருந்துகொள்வதற்கும், அவர்கள் அதிலே அமர்ந்து கொள்வதற்கும் வழிவகை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய சட்டம் வந்தால் அதற்கு இடம் கொடுக்காது என்ற நிலைமையில் இப்படிச் செய்கின்றார்களா என்று புரியவில்லை. சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு சட்டம் இந்த சட்டமன்றம் முடிவடைகின்ற காலத்திற்குள், 1972-க்குள் கொண்டுவரப் போவதில்லை என்பதாக எனக்குத் தனியாக தகவல்கள் கிடைத் திருக்கிறது. அப்படி ஒரு சட்டம் வந்தாலும், அது 1972-க்கு முன்னால் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்போவதில்லை. செலக்ட் கமிட்டி, அந்தக் கமிட்டி இந்தக் கமிட்டி என்று சொல்லி போய்க் கொண்டே இருக்கப்போகிறது என்ற தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 ஏப்ரல் 2]

அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பொய்யாகக் உண்மையாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் இந்தப் பசுமைப் புரட்சியின் விளைவாக நவரைப் பயிருக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அது ஷார்ட் டெர்ம் லோன், குறுகியக் காலக் கடன் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் குறுகிய காலக் கடனைவிட விவசாயிகளுக்கு தீமை செய்கின்ற கடன் வேறு இருக்க முடியாது. இந்தக் குறுகிய காலக் கடன் ஐ.ஆர். 8 நெல்லை மட்டும் பயிரிடுவதற்கு தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கடன் வாங்கியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஐ.ஆர். 8 நெல்லை விவசாயம் செய்ததன் மூலம் லாபத்தைப் பெறவில்லை, கூட்டுறவுத் துறை கடனாளிகளாக நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். “ஐ.ஆர். 8 நெல்லைப் பயிரிடுங்கள், உங்களுக்குக் கடன் கொடுப்போம்” என்று சொல்லி, விவசாயிகள் கடன் வாங்கப் போகின்ற நேரத்தில், “கூட்டுறவுத் துறையில் முந்திய கடன் கொடுத்த தொகை தீர்க்கப் படவில்லை, ஆகவே கடன் கிடையாது” என்று கூறிவிட்டார்கள். முந்திய இரண்டு ஆண்டுகள் வறட்சி ஏற்பட்டதன் விளைவாக விவசாயிகள் அப்பொழுது தாங்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பித்தர முடியாத நிலைமை இருந்தது. இந்த நிலைமை அரசுக்கும், அவைக்கும், நாட்டிற்கும் தெரியும். பெரிய அளவில் மழை பெய்திருக்கிறது, விவசாயப் புரட்சி ஏற்படவேண்டும், பசுமைப் புரட்சி ஏற்படவேண்டும், ஐ.ஆர். 8 நெல்லைப் பயிரிடுங்கள் என்று சொல்லி, கடன் கோரி விண்ணப்பத்தை விவசாய மக்கள் கொடுத்தால், பழைய கடன் பாக்கியிருக்கிறது, ஆகவே கடன் தரமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். விவசாயிகளுக்கு இதைவிட வேறு பாதகம் செய்வது ஒன்று இருக்க முடியாது என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மு.ப.
10.30. கடைசியாக, இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். “கூட்டுறவுத் துறையில் வீடுகட்டும் சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் கொடுக்கிறோம், கொடுக்கிறோம், வாங்க மறுக்கிறார்கள் என்கிற பல்லவியையே பாடிக் கொண்டு இருந்தாலும், கடன் கோரி மனுக்கள், விண்ணப்பங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு, அவர்களெல்லாம் கடன் தரவேண்டும் என்று கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அனுப்பியிருக்கின்றன. இன்னமும் கடன் தொகை கொடுக்கப் படவில்லை, ஆகவே கடன் கிடையாது” என்று கூறிவிட்டார்கள். சொல்லுகிறார்கள். பணம் இல்லை என்று ஒரு புறம் சொல்வதும், அதே நேரத்தில் புதிய புதிய சங்கங்களை துவங்குவதும், எவ்வளவுக்கு முடியுமோ அவ்வளவுக்கு துவங்குவதும், பணம் இல்லை என்பதும் தெரிந்தும், இந்தத் துறைக்குத் தனியே வேற எந்தத் துறைக்கும் அந்தத் தைரியம் வராது, இருக்க முடியாது என்று எண்ணுகிறேன். இதற்கும் மேலாக இன்னொன்றையும்

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் மிகப் பெரிய குறை, அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சுட்டிக் காட்டி கடிதத்தை எழுதினால், அதற்கு உடனடியாக பதில் கிடையாது. உடனடியாக பதில் வராததால் பலப்பல எண்ணங்களை நினைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். யாராவது குறுக்கிட்டார்களா, வேறு யாராவது தொடர்பு கொண்டுள்ளாரா, இப்படியெல்லாம் எண்ணம் வருகிறது.

உதாரணமாக, திண்டிவனத்தில் இருக்கும் கூட்டுறவு அர்பன் பாங்கு பற்றி ஒன்றை அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற முறை ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஊழல்களைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பேசும் போது, அமைச்சர் ஒப்புக் கொண்டார்கள். மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இருந்தேன், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களென்று, எதிர்பார்த்தேன். வழக்கு நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றது. அந்தத் துறைக்கு எதிராக முடிவு இருந்தது என்றாலும், அதன் விளைவாக அந்தத் துறை அடுத்து அடுத்து நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படி மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்ததா என்றால், இல்லை என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அதற்குக் காரணம், 20-11-1969-ல் அதைப்பற்றி அந்தத் துறையின் டைரக்டர் அவர்களுக்கு நான் கடிதம் எழுதினேன், டி.ஓ. லெட்டர், தனி முறைக் கடிதம் எழுதினேன். அதற்குப் பதில் 22-ம் தேதியே கிடைத்தது. அந்தப் பதிலில்,

I am directed to inform you that your letter is receiving attention and a reply will be sent to you early.

அந்தப் பதிலில், என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அந்த 'ஏர்லி', 'சீக்கிரம்' என்ற பதம் இன்னமும் செயல்படுத்தப் படவில்லை. சீக்கிரமாக, ஏப்ரல் முடிந்த பிறகும் அந்தச் சீக்கிரம் என்கிற நிலை முடியுமா என்பது புரியவில்லை. என்னுடைய கடிதத்தில் ஒன்றை மட்டும் படித்துவிட்டு முடித்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

Apart from the judgment order of the High Court, the other aspects of the order of supercession remain the same. Various misdeeds and imperfections indulged by the Directors form the basis of order of supercession.

அந்த பாங்கை சூபர்சீட் செய்வதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் இருந்தனவோ அவை இன்றும் இருக்கின்றன. ஆனால் கோர்ட்டிலே சில டெக்னிகல் டிபெக்ட்ஸ் காரணமாக அந்த வழக்கு அந்தத் துறைக்கு மாறாக அமைந்துவிட்டிருந்தாலும், மேற்கொண்டு அந்தத் துறை தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதால், எடுக்காத அளவுக்கு தயாரித்து வருகிறதோ என்கிற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் இடங்கொடுக்காமல், அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுவார்கள் என்று நம்பி, நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, இந்தத் துறையை விரிவாக்க வேண்டும், வளமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

[1970 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்களுக்கு விடை அளிக்க எவ்வளவு நேரம் வேண்டியிருக்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : முக்கால் மணி நேரம் வேண்டியிருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது 15 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முக்கால் மணி எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு முடிவில் வேண்டும் என்றால், ஒன்றரை மணி போய்விடுகிறது. மீதமுள்ள ஒன்றரை மணிநேரத்தில், 90 நிமிஷங்கள் இருக்கின்றன. அதில் 13 பேர்கள் பேசியாக வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 6 நிமிஷத்திற்கு மேல் வராது. அதற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முன்னாலே பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. இராம மூர்த்தியும், இன்னும் மற்றும் உறுப்பினர்களும் அரசாங்கத்தின்மீது குற்றச் சாட்டைச் சாட்டினார்கள், நிலவள வங்கியை கட்சிக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று. அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில், அவர்களுக்கு எந்த அளவில் சட்டம் வளைந்து கொடுத்தது என்பதற்கு ஒரே ஒரு மாதிரியை மட்டும் எடுத்துக் காட்ட முன்வருகிறேன். சிம்சன் கூட்டுறவு சொசைடியில் அதன் தலைவராக பேரறிஞர் அண்ணாவை எதிர்த்து பாராளுமன்றத்திற்கு போட்டியிட்ட ஒருவர் இருக்கிறார். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அதன் பை-லாவைப் பார்த்தால், வேடிக்கையாக இருக்கிறது. சட்டம் அந்த அளவுக்கு வளைந்து கொடுத்திருக்கிறது. பொதுவாக அந்த சொசைடியைப் பொறுத்தவரையில் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்றால், யார் சிம்சன் க்ரூப்பில், தொழிலாளியாக இருக்கிறாரோ அவர் சங்கத்தில் இடம் பெறலாம் என்று இருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது இருப்பது என்னவென்றால், சிம்சன் க்ரூப்பில், அந்த காங்கிரஸ் தொழில் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருந்தால்தான் இந்தச் சொசைடியில் இடம் பெறலாம் என்றிருக்கிறது. இது கூட்டுறவு ஆக்டுக்கே பும்பானது என்று கருதுகிறேன். இதற்காக சிம்சன் தொழிலாளிகள், அரசாங்கத்திடம் அந்த பை-லாவை நீக்க வேண்டுமென்று ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த 5 (1) (எ) பை-லாவை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று, 'ஷோ கால் நோட்டீஸ்' அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு கொடுத்திருக்கிறது. அதன்பேரில் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டிலே ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த ஸ்டேயை வெகேட் செய்ய அட்வான்ஸ்மென்ட் பெட்டிஷன் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன்மீது சிக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சொல்வது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

அரசு கூட்டுறவுக் கட்சிக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது என்கிறார்கள். ஆனால், குருமூர்த்தி யார்? காங்கிரஸ் தொழில் சங்கத்தில் உறுப்பினராக யார் இருக்கிறாரோ அவர்தான் சொசைடியில் உறுப்பினராக இருக்கலாம் என்று 'பை-லா'வை உருவாக்கி இருப்பவர். தொழிற் சங்கத்திற்கு ஆள் பிடிக்க கூட்டுறவுத் துறையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்னும், கணக்குகளைப் பார்த்தால் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. தொழிலாளிகளுடைய சந்தாவையும் சம்பளத்தில் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். கூட்டுறவு சொசைடி பாக்கியோடு சந்தாவையும் பிடிக்க மாணேஜ்மெண்டார் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டு, அப்படி நடக்கிறது. காங்கிரஸ் தொழில் சங்கத்திற்கு எந்த அளவுக்கு கூட்டுறவைப் பயன் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. இப்படி அவர்கள் கூட்டுறவை பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை வைக்க விரும்புகிறேன். இதற்குத் தனியாக ஒரு ஆடிட்டரைப் போட்டு, பத்து ஆண்டுகளுக்கு கணக்குகள் எப்படி எப்படி வைக்கப்பட்டன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அங்குள்ள தொழிலாளர் நண்பர்கள் சொசைடியில் இருக்கிற பணம் தொழில் சங்கத்திற்கு டைவர்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்கிற குற்றச் சாட்டையும் என்னிடத்தில் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆதாரமானவற்றை எடுத்துச் சொல்ல, ஒரு ஸ்பெஷல் ஆடிட்டரைப் போட்டால், நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

இன்னும், தொழில் சங்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் பை-லா வேண்டும் என்று ஜூன் மாதத்தில் கேட்டார்கள், இன்று வரையில் தரப்படவில்லை. ப்ரிண்டிஸ் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். யாராவது சொசைட்டி உறுப்பினர்கள் தொழில் சங்கத்தை எதிர்க்கிறார் என்ற தகவல் கிடைத்தால், பலாத்காரமாக, சர்வாதிகார முறையில் சொசைடியிலிருந்து வெளியேற்றப் படுகிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டையும் வைக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, விரைவில் கூட்டுறவு அமைச்சர், சட்டம் தெரிந்தவர்கள், ஒரு ஸ்பெஷல் ஆடிட்டரைப் போட்டு, எப்படி எப்படியெல்லாம் பணம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படிச் செய்யும்போது, என்னிடத்தில் உள்ள ஆதாரங்களைத் தர நான் தயாராய் இருக்கிறேன் என்றும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

~~மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உங்கள் பேச்சைக் கேட்டால் ஊர் உருப்பட்டு விடும் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும்.~~

இன்னும் நிலவள வங்கிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு சாதனைகளை இந்த அக்ரிகல்ச்சுரல் துறையில் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

நெல்லையைப் பொறுத்தவரையில் சூப்பர் மார்க்கெட் இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகைக்கு மேலும் சூப்பர் மார்க்கெட்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 2]

இருக்கிற இடம் பத்தாயிரம் சதுர அடியும் இருந்தால், ரூ. 3 லட்சம் ஷேர் கேபிடல் போடவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. எங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பத்தாயிரம் சதுர அடி இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே தந்தது போக மீதி உள்ள ரூ. 1.5 லட்சத்தை விரைவில் அரசு தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறை மூலமும் நிலவள வங்கியின் மூலமும் கிணறு அடிப்பதற்கும் பம்பு செட்டுகள் போடுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்கிறோம். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு விவசாயத்துறையை நாடித்தான் கிணறு தோண்டவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த இரண்டையும் இணைத்து வைக்க விவசாயத்துறை கிணறு தோண்டுகிற பகுதியையும் பம்பு செட்டு பகுதியையும் கூட்டுறவுத் துறையுடன் இணைத்து வைத்து ஒன்றாகச் செயல்பட்டால், இதற்கென்று ஒரு தனி விங் ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நல்ல சாதனைகள் மூலம் நிலவள வங்கிகளின் மூலம் விரைவில் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பஞ்சத்தை போக்குவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிக்கு என் பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொண்டு, விரைவில் இந்த சிம்ப்சன் கம்பெனி சம்பந்தமாக விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டு சுமார் 50, 60 வருஷங்கள் ஆகின்றன. அந்தக் கால அளவிலே கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே குறைகள், ஊழல்கள் நிறைந்து விட்டன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தக் குறைகள் பாவலாக இருந்து வருவதால் ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக் கொண்டு குறைகளைச் சொல்லுவதைவிட, அவைகள் வராது தடுக்க வழிவகைகள் வகுக்கவேண்டும். **Prevention is better than cure.** சந்தானம் கமிட்டி ரிபோர்ட் சென்ற வருஷம் மே மாதம் வெளி வந்தது. பத்து மாதங்கள் கழிந்து விட்டன. இது இன்னும் சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருந்து வருவதாக இந்த அறிக்கை கூறுகிறது. சந்தானம் கமிட்டி ரிபோர்ட் உண்மையிலேயே ஒரு புரட்சிகரமான ரிபோர்ட். அந்த ரிபோர்ட்டிலுள்ளவைகளை அமுல் செய்ய நமது கூட்டுறவு சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் உள்ள பல குறைகளையும் நிவர்த்தி செய்ய முடியும். அந்த கமிட்டியின் ஆலோசனைகள் எல்லாவற்றையுமோ அல்லது குறிப்பிட்ட சிலவற்றையோ எடுத்து நமது கூட்டுறவு சட்டதிருத்த மசோதா விரைவில் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

எனக்கு முன் பேசிய திரு. க. ராமமூர்த்தி அவர்கள், 1972 வரையில் அந்தத் திருத்த மசோதா வராது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. ஒரு சமயம் இந்தக் கூட்டத்திலே அவசரமாக இந்த மசோதாவைத் தயாரிக்க முடியவில்லை யென்றாலும் ஆகஸ்டு அல்லது செப்டம்பர் மாதத்திலே கூடுகிற கூட்டத்திலாவது அந்த மசோதாவை கனம் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர்கள் அவர்கள் அவசியம் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1958-59-ல் கொண்டுவந்த கூட்டுறவு மசோதா செலெக்ட் கமிட்டியில் நான் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தேன். அப்போது அன்றைய கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் ஒரு முக்கியமான, புரட்சி கரமான திருத்தத்தை முதலில் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். எந்த ஒரு சங்கத்திலும் எந்த ஒரு டைரக்டரும் இரண்டு முறைக்கு மேல் தொடர்ந்து இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் அந்தத் திருத்தம். ஆனால், அந்தத் திருத்தத்தை மாற்றி ஒரு ஸ்தாபனத் தின் டைரக்டர்கள் ரொட்டேஷனில் ஒவ்வொரு வருஷமும் மூன்று மூன்று பேராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்றார்கள். அந்த முறை இன்னும் அதிகமான ஊழல்களைக் கொண்டுவந்து விட்டிருக்கிறது. ஒரு சிலருடைய ஏகபோக பாத்தியமாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை வைத்திருக்க உதவுகிறது.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் தேர்தல்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுததால், பாரம்பரிய பாத்தியம் அப்பனுக்குப்பின் மகன் என்ற வாரிசு முறையில், நடக்கிறது. கனம் அமைச்சர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் பார்க்கிறார்கள் என்று. நியமன டைரெக்டர்களைக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதிக்கம் கூட்டுறவுத் துறையில் ஒங்குவதற்கு அவர்கள் பார்க்கிறார்கள் என்று. உண்மையிலேயே அந்த முறை கையாளப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஜனநாயக முறைப்படி நடக்க வேண்டிய ஸ்தாபனங்கள் அந்த முறையில் நடக்காமல் அதில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு பஞ்சாயத்துக்கோ, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கோ தேர்தல் நடக்கிற முறையில், சர்க்கார் அதிகாரிகளைக் கொண்டு இந்தத் தேர்தல்கள் நடத்துவதற்கு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவு சங்க பஞ்சாயத்து தேர்தல் “பூல் ப்ரூப்” என்று சொல்ல முடியும். எந்த வித ஊழலும் இருக்க முடியாது. புக் மீட்டிங் இருக்க முடியாது. நல்ல முறையில் தேர்தல்களை நடத்த முடியும். அதையும் கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் திருத்த மசோதாவில் கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இப்போது நிலவள வங்கி அந்தந்த வளர்ச்சி வட்டாரத்தோடு இணைக்கப்பட்டுக் கூட்டுறவு வளர்ச்சி அதிகாரி அதன் நிர்வாகி ஆக்கப்பட்டிருப்பது போல் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு வேண்டும். கிராமப்

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1970 ஏப்ரல் 2]

பஞ்சாயத்துக்கள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் இணைந்து நடக்க பஞ்சாயத்து எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர்களை கூட்டுறவு சங்கங்களின் நிர்வாகிகள் ஆக்கிவிட வேண்டும். அதற்குக் கூட்டுறவுச் சட்டமும் பஞ்சாயத்துச் சட்டமும் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் நேற்று இரவு 9 மணிக்குத்தான் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 23 பக்கம் கொண்ட அறிக்கையைப் படித்திருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த அறிக்கை இவ்வளவு நீளமாக இருக்க வேண்டுமா? அதில் ஓரளவு விஷயங்கள் திரும்பத் திரும்ப வருகின்றன. இந்தத் துறையில் வளர்ச்சி இருப்பது உண்மைதான். 10 ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் 15 ஸ்தாபனங்கள் என்றால் வளர்ச்சிதானே. உதாரணமாக அறிக்கையின் 3-ம் பக்கத்தில் சிறப்பு அங்காடிகள் வளர்ச்சிப் பற்றிக் கூறும்பொழுது இத்துறையில் பண்டகசாலைகள் 1968-69-ம் வருஷத்தில் செய்த மொத்த விற்பனை ரூ. 4.63 கோடி. 1969-70-ல் டிசம்பர் 1969 முடிய செய்த விற்பனை ரூ. 4.64 கோடிதான். இது சென்ற ஆண்டைவிட 0.01 தான் அதிகம். இதற்கு இரண்டு மூன்று வரிகள் செலவு. இப்படிப்பட்ட ஒரு நீண்ட அறிக்கை, இதைப் படிக்க அவகாசம் இல்லாத நிலை, தவிர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அறிக்கை ரத்தினச் சுருக்கமாக, சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தல் என்ற முறையில் இருந்து இருந்தால், உறுப்பினர்கள் படித்துப் பயன் பெற நலமாக இருந்து இருக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு 1969-70-ம் ஆண்டு மானியத்தை ஆதரித்து எனது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பொதுவாக, கூட்டுறவு, நாட்டில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலமாக நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதற்கு இந்த 1969-70 ஆண்டு அறிக்கையில் இருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் சான்றாகும். நீண்ட காலக் கடன்களைப் பொறுத்த வரையில் 1966-67-ல் 3 கோடி ரூபாய். 1967-68-ல் 7 கோடி ரூபாய். 1968-69-ல் 14 கோடி ரூபாய். அதாவது சரி பங்கு உயர்வு. அதைப்போல் 1969-70-ல் இன்றைய தினம் 15-3-1970வரை 12.5 கோடி ரூபாய் நீண்டகாலக் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் குறுகிய காலக் கடனைப் பொறுத்தவரையில் 1967-68-ல் 37.26 கோடி ரூபாய், 1968-69-ல் 44.12 கோடி ரூபாய், 31-12-1969 முடிய 35.37 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் வழங்கியிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் இருந்து பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் கடன் வழங்குதல் குறைவாக இருப்பதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். 1968-69-ல் 44.12 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 31-12-1969 முடிய 35.37 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொச்சம் இருக்கிறது. அந்த சொச்சத்தையும் சேர்த்தால் இந்தத் தொகை உயர்ந்துவிடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 2] [கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிராமப்புறங்களில் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களாக முன் இருந்ததைவிட இப்போது மக்களுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கக் கூடிய அளவில் தீவிரமாக முனைந்து செயல்பட்டு வருகிறது. ஓராண்டுக் காலத்தில் நமது கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு தீவிரமான மாறுதலைக் கண்டு வருகிறோம். சிறப்பாக கூட்டுறவு மானியத்திற்காக தனியாக ஒருநாள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதுவே ஒரு பெரிய மாற்றம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்கென்று ஒரு செயலாளர் ஏற்பட்டிருக்கிறார். கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிலுள்ள கணக்குகளைப் பரிசோதனை செய்து தணிக்கை செய்வதற்காக கூடுதல் அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக கிராமப் புறங்களில் தணிக்கை சரியாக நடைபெறவில்லையென்ற குறைபாடு இருந்து கொண்டுவந்தது. இந்த அரசு நல்ல முறையில் எல்லா சங்கங்களிலும் உள்ள கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்து வருகின்ற முன்னேற்றத்தைக் காண்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, கடன் கொடுக்கின்ற முறையிலும் நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். நிர்வாகத் துறையிலும் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டில் 12 நவீன அரிசி ஆலைகளைத் துவக்குவதற்கான திட்டமிட்டு அதற்காக 115.73 லட்சம் ரூபாய் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சிக்காக 59 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் கிராமப் புறங்களில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். 1966-லே விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தார்கள், 1966-லே விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுத்தார்கள். 1966-ஆம் விவசாயிகள் கடன் வாங்கினார்கள். 1969-ஆம் விவசாயிகள் கடன் வாங்கினார்கள். இதற்கும் அதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை விவசாயிகள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். மூன்பு கடன் வேண்டுமென்று ஆடி மாதத் திலே கேட்டால் விவசாயிக்கு தீபாவளி மாதத்திலேதான் கடன் கிடைக்கும் நிலைமை இருந்தது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலவரம் மாற்றிலும் எதிர்மாறானது. இன்றைக்குத் தேவையான கடனைக் கொடுக்கிறார்கள், தேவையான நேரத்தில் கொடுக்கிறார்கள், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய காலகாலத்தில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கேட்ட கடனைக் கொடுக்கிறார்கள்.

மூன்பு என்னுடைய மாவட்டத்திலே கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் கடலைப் பின்னாக்கு வேண்டுமென்று கேட்டால், கடலைப் பின்னாக்கு இல்லை, சல்பேட் இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். சல்பேட் கேட்டால், சல்பேட் இல்லை, யூரியா இருக்கிறது என்பார்கள். யூரியா கேட்டால் யூரியா இல்லை, அம்மோனியம் சல்பேட் இருக்கிறது என்பார்கள். இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கும்போது 1969-ல் கிராமப் புறங்களில் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களில் தேவையான உரத்தை ஸ்டாக்

[கொடவாசல் திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1970 ஏப்ரல் 2]

செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவே நாம் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டு வருகிறோம். இன்றைய தினம் நிலவள வங்கிகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சியை செய்துவரும் அமைச்சர் அவர்கள் குறுகிய காலக்கடன், நடுத்தரக்காலக் கடன் என்று கொண்டு வருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு 50 மில்லிகளை இந்த மாநிலத்தில் திறக்க இருக்கிறார்கள், என்னுடைய தொகுதியில் நன்னிலம் தாலுகாவில் ஒரு மில்லை அவசியம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நன்னிலம் தாலுக்கா தஞ்சை மாவட்டத்தின் இருதயமாக அமைந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்தின் மூலமாக என்னுடைய தொகுதியில் கொடவாசலில் ஒரு மில்லை அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கொள்முதல் விஷயத்தில் நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மாவட்ட விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலம் கொள்முதல் செய்வதில் காலதாமதம் உண்டாகிறது. அறுவடை செய்த வுடனேயே நெல்லை கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் மூலம் துரிதமாக கொள்முதல் செய்வதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, 'கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு' என்று பிரசாரம் செய்யப்படுகிறதேயொழிய, உண்மையிலே நடைமுறையில் 'கூட்டுறவு, கூட்டுக் கொள்கை' என்ற அடிப்படையில்தான், இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்து இம்மாதிரி நடைபெற்று வருகிறது. இன்றைய தினம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தலைமை தாங்கக்கூடியவர்கள் நிலப் பிரபுக்கள், பெரும் பணக்காரர்கள் ஆகியோர் அதிகக்காரர்களாக இருந்து செயல்படக்கூடிய காரணத்தினால் தான் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சாதாரண மக்களுக்குப் பாதகமாகவும் வசதி படைத்த மக்களுக்குச் சாதகமாகவும் இருந்து வருகிறது. தேர்தல் காலத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அறிக்கையிலே கூட, 'எழைகளின் நலனுக்காக கூட்டுறவுத் துறையை அதிகக்காரர்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க, தேவையான முயற்சிகளை எடுக்க சமூகம் விரும்புகிறது' என்று அழகாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

அளித்த கடன் எவ்வளவு? என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பல இடங்களில் கையாடல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஏதோ வயிற்றுக்கு இல்லாது ஐந்து ரூபாயையோ, பத்து ரூபாயையோ திருடி விட்டால் உடனே அவனை லாக்கப்பில் வைத்து, அடித்து உதைக்கிறார்கள். அவன் சில சமயங்களில் தூக்கு போட்டுக் கொண்டான் என்று கொலை செய்து விடுகிறார்கள். லட்சக் கணக்கில் கையாடல் செய்கின்ற பெரிய மனிதர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட் வரைக்கும் போய்

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

தப்பித்துக் கொள்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி, திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறை மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களிடத்தில் இருந்தபோது 'சந்தானம் கமிட்டி' என்று ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, இதைத் திருத்தியமைக்கப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது பிடிக்கவில்லையென்று கருதுகிறேன். உதாரணத்திற்கு எத்தனையோ கையாடல்களைச் சொல்லமுடியும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே செங்கம் தாலுக்கா தென்கரும்பு ஊர் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கத்தில் ஏறக்குறைய 1¼ லட்சம் ரூபாய் கையாடல் செய்யப்பட்டு, தைலா செய்யப்பட்டு, வழக்கும் போடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு வழக்கை வாபஸ் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இதைவிட மோசமான போக்கு ஏதாவது இருக்க முடியுமா என்பதைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக அந்த ஊழலுக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் இரண்டு பேர்கள். ஒருவர் கோவிந்தசாமி நாயுடு, மற்றொருவர் சுப்பாபு நாயுடு. சுப்பாபு நாயுடு கிராம மணியக்காரர். ஆவர், நாற்பது ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் கையாடல் செய்யப்பட்டு, டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டார். பிறகு அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு, மீண்டும் கிராம மணியக்காரராக வருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறார்.

அடுத்து, கொட்டையூர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரைக்கும் கையாடல் செய்யப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அடுத்து, போளூர் தாலுகாவில் வெங்கடம்பாளையம் கூட்டுறவுக் கடன் சங்கத்தின் தலைவர் குப்புசாமி உடையார். அவர் ஊர்பேர் தெரியாதவர்களுக்கெல்லாம் பணம் கொடுத்ததாகக் கணக்கெழுதி, அந்தப் பணத்தை அவரே ஆண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார். இதுவரையில் ஐந்து வருஷத்திற்கும் மேலாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் அதன்பேரில் எடுக்கவில்லை. அடுத்து, காங்கியனூர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் திரு. கே. ஜி. வேடியப்பன் என்பவர் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சத்து ஐந்தாயிரம் ரூபாய் கையாடல் செய்திருக்கிறார். அவர் இன்றைக்கு ரைஸ் மில் கட்டி விட்டிருக்கிறார். அந்தப் பணத்தை அவர் திருப்பிக் கொடுத்தாரா, இல்லையா என்று தெரியவில்லை. ஆறு வருஷத்திற்கு மேல் ஆகிற தாகத் தெரிய வருகிறது. ஸ்டே ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதைவிட இன்னும் மோசமான ஊழல்—பிரதானமாக நெல்லை மாவட்ட கூட்டுறவு சபை அண்டு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் 9½ லட்சம் ரூபாய் கையாடல் ஊழல் நடந்திருக்கிறது. அதைத் தலைவர் ஏ.பி.சி. வீரபாகு. அவர் சிண்டிகேட் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவரா, இண்டிகேட் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவரா என்று

மு.ப.
11.00.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1970 ஏப்ரல் 2]

தெரியாது. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர். ஜாயிண்ட் ரிஜிஸ்திரார் போர்டில் வைத்து 23—6—1968-க்குள் போர்டு அபிப்பிராயத்தை தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியும்கூட போர்டில் இதுவரை வைக்கப்படவில்லை.

அதுமாத்திரம் அல்ல. போன மாதம் கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த சி. எஸ். ஆர். செக்ஷன் 65-ன் அடிப்படையில் விசாரணை நடத்தச் சென்றார். 3 நாட்களுக்குள்ளாக ஸ்டே ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவரை அவரிடத்தில் எந்தவிதமான ரெக்கார்டும் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. அங்குள்ள செக்ரடரி உண்மையானவர், நேர்மையானவர். தலைவருக்கு உடந்தையாக இல்லாமல் இருப்பவர். சம்பந்தப்பட்ட ரெக்கார்டுகளை எல்லாம் வைத்திருக்கிறார். அவரையே அந்த இடத்தில் இருந்து மாற்றுவதற்கு முயற்சி நடந்து வருகிறதென்று அறிகிறேன் என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகவேதான் இதுபோன்ற ஊழலுக்கு உறைவிடமாக இருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் உண்மையான அதிகாரிகளும் கூட நேர்மையற்ற தன்மையில் நடத்தப்படுகிற நிலைமைதான் வளரும்.

உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் நேர்மையாக நடக்கக் கூடிய ரிஜிஸ்திரார் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் ஐந்து மாதத்தில், ஏழு மாதத்தில் அவர் தூக்கி வேறு இடத்திற்கு எறியப்படுகிறார். அல்லது வேறு இன்னொருவரை அடிஷனல் ரிஜிஸ்திரார் என்று போட்டு இவரிடம் இருந்த அதிகாரங்கள் அவருக்கு மாற்றப்படுகின்றன. மந்திரி என்ன சொன்னாலும் அப்படியே கேட்க வேண்டும். இல்லையென்றால் இந்த நிலைதான். இப்படி இருந்தால் உண்மையாக, நேர்மையாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளையும் தவறாக நடக்கத் தாண்டுவதாக ஆகாதா? இதை எல்லாம் போக்குவதற்கு மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டாமா என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பேர்ப்பட்ட ஊழல்களுக்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய நபர்கள் மீது ஒரு வருடம் அல்ல, 1½ வருடம் அல்ல பல வருட காலம் ஆகியும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. பணத்தைக் கையாடல் செய்திருப்பது ஆடிட் ரிப்போர்ட் மூலம் சண்டுபிடிக்கப்படும் கூட ஸ்டே ஆர்டர் கொடுத்து நிறுத்தி வைப்பது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்றால் இது கொள்ளை அடிக்கக் கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற தன்மையில்தான் இந்த இலாக்கா அமைச்சரின் செயல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அமைச்சரை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். அல்லது அவராகவேயாவது கண்ணியமாக, கௌரவமாக ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டுச் செல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அமைச்சரவைக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படவேண்டுமென்றால், இந்த அமைச்சரவை சார்ந்த கட்சிக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படவேண்டுமென்றால் தொடர்ந்து அவரை அமைச்சராக வைத்திருக்கக்கூடாது.

1970 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு அமைச்சரை வைத் திருப்பது என்பது என்னைப் பொறுத்த விஷயம். திரு. கோதண்ட ராமன் புத்திமதியைக் கேட்க வேண்டியதில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : என் புத்திமதியைக் கேட்க வேண்டுமென்ற முறையில் இல்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற் கெனவே இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் தம்முடைய கட்சியைச் சார்ந் தவர்களே சொல்லுவதைக் கேட்காததாலும் எதிர்க்கட்சிக் காரர்க ள்சொல்லுவதையும் கேட்காததாலும் அவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உங்கள் பேச்சைக் கேட்டால் ஊர் உருப்பட்டுவிடும் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இப்படி சொல்லிச் சொல்லி வந்தவர்கள் எப்படி உருப்பட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உங்கள் பேச்சைக் கேட்டு இந்தியாவில் எந்த எந்த பாகம் உருப்பட்டு இருக்கின்றன என்ப தும் தெரியும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இந்தமாதிரி சொன்னவர் களுடைய நிலைமை எல்லாம் என்ன ஆயிற்று, இந்தியாவில் மட்டு மல்ல, உலகத்திலேயே எங்கே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்கும் தெரியும். சரித்திரம் படித்த உங்களுக்கும் நன்றாக தெரியும்.

நான் யாரும் கெட்டுப் போகச் சொல்லவில்லை. நல்லதற்குத் தான் சொல்கிறேன்.

காவேரி கூட்டுறவு சூப்பர் மார்க்கெட்டை எடுத்துக்கொண்டால் மாதம் ஒன்றுக்கு பத்தாயிரத்திற்கு மேல் நஷ்டம் வருகிறது. அந்த இடத்தில் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசை வைக்கலாம். இன் றைக்கு அவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 10 ஆயிரம் கொடுத்துக் கொண்டு வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கிறார்கள். மாதம் பத்தா யிரம் நஷ்டம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக மாதம் 15 ஆயிரம் லாபம் செய்ய வேண்டுமென்றால் செய்ய முடியாதா? தனிப்பட்டவர் களுக்கு வாடகை என்பதாக உதவி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். தனியாருக்குப் பணம் வாடகையாகப் போக வேண்டும், அதற்காகவே இந்த யோசனை கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்துறையில் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே 25 நிமி டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தயவுசெய்து இன்னும் பத்து நிமிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு 6 நிமிடங் கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரு. கோதண்டராமன் இப்போதே பத்து நிமிடத்திற்கும் அதிகமாகப் பேசினீட்டார்கள்.

[1970 ஏப்ரல் 2]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இன்னும் ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பான் ப்ரோக்கர்ஸ் கடைகள் வைக்க அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. தனியார்துறைக்கு இப்படிக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக கூட்டுறவு அடமான வங்கிகளை அங்கங்கே ஏற்படுத்தினால், இந்த வட்டிக் கடைகளை கூட்டுறவுத்துறையினரே நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கும்.

அடுத்து, பஸ், லாரி அடமான கூட்டுறவு பாங்குகள் மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. அதைப்போலவே இங்கும் ஏற்படுத்தினால் பெரிய அளவுக்கு ஆதாயம் இருக்கும்.

அடுத்து, கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை, நூற்பாலைகளில் பெரிய அளவு ஊழல் இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை எடுத்து கொண்டால் இதுவரை லாபகரமாக நடந்து வந்த நிலைமை மாறி இப்போது மிக மிக மோசமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் பிறக்கும்போதே கடன் காரன். வாழும்போதும் கடன்காரன். இறக்கும்போதும் கடன் காரன் என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. காரணம் தனியார் பணம் கடன் கொடுத்து அப்படியே அவர்களைக் கடன்காரர்களாக்கிவிடுகிறார்கள். கூட்டுறவுத்துறையிலேயே கடன் கொடுத்து அவனுடைய உற்பத்திப் பொருள்களை எல்லாம் வாங்கி மார்க்கெட்டில் பண்ணுகிற நிலை வந்தாகவேண்டும். 75 சதவீதம் விவசாயிகளுக்கு முன்பணமே கொடுக்கலாம்.

கடைசியாக வட ஆற்காடு கூட்டுறவு வங்கியில் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது என்றால் பாதித் தொகை பணமாகவும், பாதித் தொகை உரமாகவும் தான் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று. உரத்தை கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருந்துதான் வாங்கவேண்டும், இல்லையென்றால் தனியாரிடம் வாங்கவேண்டும் என்று. கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஏராளமான உர மூட்டைகள் தேங்கிக் கிடக்கிறது என்றாலும் இன்றுள்ள நிலைமை என்ன ? நூற்றுக்கு பத்து ரூபாய் கமிஷன் கிடைக்கிறது என்று தனியார்களிடமே வாங்கப்பட்டு, அதன்காரணமாக 4 லட்சத்திற்கு மேல் ஊழல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றிய புகாரைக் கொடுத்தும் கூட அந்த அதிகாரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றவோ, சஸ்பெண்டு செய்யவோ இல்லை. விசாரணை நடக்கும் போது அவர் அங்கேயே இருந்தால் விசாரணை செம்மையான முறையில் நடக்குமா என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்கிறேன்.

அடுத்து, சீர்காழி தாலுக்கா, சோதியக்குடி கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தின் தலைவர் மார்க்கண்டய்யர், அவரே காரியதரிசி. பல பேர்களுக்குக் கடன் கொடுத்ததாகக் கணக்குகளில் எல்லாம் கைநாட்டு போட்டு ஏராளமான பணத்தைக் கையாண்டுவிட்டார். பிறகு தலைமறைவாகியும் விட்டார். இன்றையதினம் தம் பெயரை கண்ணன் என்று மாற்றிக்கொண்டு உத்தரப்பிரதேசத்தில் இருக்

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

கிருர். அவரை விட்டுவிட்டு இங்குள்ள விவசாயிகளை எல்லாம் நெருக்கி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருவது நியாயமா?

ஏற்கனவே பல சங்கங்களை ஏற்படுத்தியும் சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தும் பணம் கொடுக்காத நிலைமையும் இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டம், வேடசந்தூர் பகுதியில் இதுபோல பணம் கொடுக்காத நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சங்கம் மட்டும் அல்ல வேறு எந்தச் சங்கம் எங்கிருந்தாலும் உடனடியாக உத்தரவுப்படி செயல்பட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. நடராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முனைகிறேன்.

நம்முடைய அரசு வந்ததற்குப் பிறகு ஏற்கனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருந்த குறைபாடுகளை நீக்கி அங்காங்கு நல்ல அதிகாரிகளை நியமனம் செய்து ஆடிட் செய்ததன் பேரில் குறைபாடுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு வருவது கண்கூடாக எல்லோரும் அறியக்கூடிய ஒன்று. குறைகள் நீக்கப்படுவதை மறந்துவிட்டு இன்னும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சிலர் பேசிவருவதையும் கான்கிறோம். கிராம மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கடன்கள், உரங்கள் இவற்றைக் கொடுப்பதற்குத் திட்டத்தை வகுத்து உரங்களையும், கிணறு வெட்டவும், பம்ப் செட் வழங்கவும் கடன் உதவிகள் செய்து வருவதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள், மக்கள் அனைவரும் வரவேற்கிறார்கள். கிராமங்களிலே உள்ள ஏழை எளியவர்களுடைய குறைபாடுகள் நீங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் அங்காடிகள் ஏற்படுத்த நல்ல திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சி பெறவும் விவசாயிகளுடைய குறைகள் நீங்கவும் சிறப்பு அங்காடிகள் அங்காங்கே ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நிலவள வங்கி ஆரம்பிப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை, விரைவிலே திறந்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவவும், ஏழை எளியவர்கள் தொழில் வாய்ப்புகள் பெறவும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதால் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அதை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உடம், மருந்து இவற்றைச் சேமித்து வைப்பதற்கு கட்டடம் கட்டவும் அலுவலகம் ஏற்படுத்தவும் சர்க்கார் மானியமாக 50 சதவீதமும் கடனாக 50 சதவீதமும் கொடுக்கிறது. மானியத்தை 75 சதவீதமாகவும் கடனை 25 சதவீதமாகவும் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்திலே பழரச தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி பழரசத்தை ஏற்றுமதி செய்ய பண்டக சாலைகளை அமைத்து

[திரு. ஜி. நடராஜன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படச் செய்து அதன் மூலம் அங்காடி வசதி களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மூலமாக அரிசி ஆலை ஒன்று நிறுவத் திட்டமிட்டு இருப்பதை காட்பாடியிலே—தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடுதான் நெல் உற்பத்தியில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறது என்ற காரணத்தினால்—அந்த ஆலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழம் ஏற்றுமதி செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே வாழைப் பழம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய மண்வளம் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிற காரணத்தினால் அதை ஊக்குவித்து நிறைய பழங்களை ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய முறையிலே சங்கங்களை கூட்டுறவுத் துறையில் அமைத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. கனகசபை : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னதாக அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஒரு வெள்ளை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து ஒவ்வொரு பள்ளக்கிலும் மத்திய பாங்குக் கிளைகள் திறக்கப்படுமென்று இங்கே அறிவித்தார்கள். அதை அறிவித்தவுடனே மத்திய பாங்குகளுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதற்காக அவற்றிற்கெல்லாம் இந்த ஆண்டு மானியத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பித்து எல்லா மத்திய பாங்குகளும் கிளைகளைத் திறப்பதற்கு ஊக்கம் கொடுத்திருப்பதற்காக நான் இந்த அரசையும் அமைச்சர் அவர்களையும் முதலிலே பாராட்டி நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவையெல்லாம் திறக்கப்படும்பொழுது எந்த முறையிலே நடந்துகொள்ள வேண்டும், எப்படிக் கிளைகள் எல்லாம் வேலை செய்யவேண்டும் என்பதெல்லாம் மத்திய பாங்குகளைச் சேர்ந்தது. அரசாங்கத்தினுடைய கடமை அதோடு முடிந்துவிட்டது. மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்பு திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் அதிகமாக ஊழல்களைப்பற்றி இந்தத் துறையிலே சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது 10, 12 சங்கங்களைப்பற்றி இருக்கலாம். ராஜ்யத்திலே வேலை செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய மொத்த சங்கங்கள் 15 ஆயிரத்திற்கும் மேலாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். அதிலே பலர் நல்லமுறையிலே சங்கங்கள் நடக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கடமையாற்றி வருகிறார்கள். சில சங்கங்களிலே ஊழல்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கலாம், அப்படி ஊழல்களில் ஈடுபட்டவர்கள்மீது நடவடிக்கை சடுமையாக எடுக்கவேண்டியதுதான், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இந்த நிலைமை இருப்பதாலே இந்தத் துறையிலே நடப்பதெல்லாம் ஊழல் என்று சொன்னால் எங்களுடைய கூட்டுறவாளர்களிடையே குறை இருக்கிறது என்று கருதக்கூடும். மற்றத் துறைகளிலே உள்ள

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு.ரா. கனகசபை]

வற்றைப்போல் இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் அதிகமாக இல்லை. பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் முதலாளிகளுடைய பத்திரிகைகள், பல துறைகளில் ஊழல்கள் நடந்தால் அவை அதிகமாக வெளிவரவில்லை. இந்த ஆண்டு 44 கோடி ரூபாய் குறுகிய காலக் கடனுக்காக என்றும் நீண்டகாலக் கடன் என்ற முறையிலே 14, 17 கோடி ரூபாயும் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே மக்கள்தான் வந்து சேர்கிறார்கள். கூட்டுறவாளர்கள் என்று யாரும் பிறந்து வருவதில்லை. மக்கள் என்று உள்ளவர்கள்தான் இதிலே சேர்கிறார்கள். அதிலே நல்லவர்களும் வருகிறார்கள், கெட்டவர்களும் வருகிறார்கள். கூட்டுறவுதான் ஊழல், மற்றவையெல்லாம் சரியாக நடக்கின்றன என்று நினைத்தால் அதிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் மனதை அது புண்படுத்துவது ஆகும், அவர்களுடைய உற்சாகத்தை அது கெடுத்துவிடும். உண்மையிலேயே ஊழல்களில் ஈடுபட்டவர்களின்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நல்ல முறையிலே பலர் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். எனவே எப்பொழுது பார்த்தாலும் கூட்டுறவுக் கொள்கை என்ற மாதிரியெல்லாம் பேசிக்கொண்டே போவது கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நாட்டிலே வளர்வதற்குப் பொருத்தமாக இருக்காது என்பதை அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பரவலாக சில கருத்துக்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறுகிய காலக் கடன் என்பதற்காக ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். 3 சதவீதம் வட்டி என்ற அளவிலே அவர்கள் கொடுத்து கடைசியிலே அது விவசாயியின் கைக்குச் சேரும் பொழுது 7, 8 சதவீதத்துக்கு வட்டி போய் விடுகிறது. ஆனால் இந்த சென்னை ராஜ்யத்திலேதான் இந்தியாவிலேயே குறைந்த வட்டி இருந்துவருகிறது. 4 சதவீதம் என்று நிர்ணயம் இருந்தாலும் இந்தியாவிலேயே சென்னை ராஜ்யத்திலேதான் குறைந்த அளவுக்கு வட்டியில் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதிலே பலருக்குச் சந்தேகம் வருகிறது. 3 சதவீதம் என்று ரிசர்வ் பாங்கிலே வாங்கி 7½ சதவீதம் என்ற அளவில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று நினைக்கிறார்கள். 44 கோடி ரூபாய் மத்திய காலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன் இவற்றிற்காக என்று ஒதுக்கப்படும்பொழுது அதிலே பாதியைத்தான் அதாவது 22 கோடி ரூபாயைத்தான் ரிசர்வ் பாங்க் கொடுக்கிறார்கள். அதை 3 சதவீதத்துக்கு வாங்கி மத்திய பாங்குக்கு கொடுக்கிறபொழுது அவர்கள் 6 சதவீதம், 7 சதவீதம் என்று பிக்ஸ்ட் டெபாசிட் வாங்கியிருக்கிற பணத்தையும் சேர்த்து ஆவரேஜ் பாரோயிங் ரேட் என்ற அளவிலே 5½ சதவீதம் அல்லது 6 சதவீதத்துக்கு கொடுக்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்க் 3 சதவீதம் என்ற அளவுக்குக் கொடுத்தாலும் மத்திய பாங்கு பிக்ஸ்ட் டெபாசிட் பணத்தையும் சேர்த்து 7½ சதவீத அளவுக்கு சங்கங்களுக்குப் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால்தான் வட்டி உயர்ந்துவிடுகிறது. சங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்கின்றன என்ற தவறான கருத்து பொது மக்களிடையே ஏற்படுவது சரியான கருத்தல்ல.

[திரு. ரா. கனகசபை]

[1970 ஏப்ரல் 2]

சாதாரணமாக சென்ட்ரல் பாங்கை எடுத்துக் கொண்டால் நான்கு பாங்குகளைத் தவிர மற்ற பாங்குகளால் 6 சதவீதம் கூட டிவிடென்ட் கொடுக்க முடியவில்லை; அவ்வளவு அதிகமாக லாபம் வருவதில்லை. வாங்குகின்ற தொகைக்கு $7\frac{1}{2}$ சதவீதம் கொடுப்பது என்பதால் செலவு போக டிவிடென்ட் கூடக் கொடுக்க முடிவதில்லை.

இப்போது நிலவள வங்கிகளைப் பற்றி அதிகமாகப் பேச்சு அடிபடுகிறது. புதிய நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய பாங்குகளும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாதாரண சங்கங்களைப் போல் நிலவள வங்கிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்திக் கொண்டே போனால் அதற்கு ஆகும் செலவு அதிகமாகும். அதற்கு என்ன செய்வது என்பதையும் யோசித்து திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். சாதாரண சங்கமாக இருந்தால் ஒரு காரியதரிசி பார்த்துக் கொள்ளுவார். ஆனால் இதிலே அதிகமான சிப்பந்திகள் தேவை. வேண்டிய ரெக்கார்டுகளை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை எந்த எந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று பார்த்து வைக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் எங்கள் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் நிலத்தைச் சீர்திருத்தி, பம்புசெட் வைத்து விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலை அதிகமாக இல்லாததால் சிறுசிறு பாங்குகளாக ஆக்கினால் ஒவ்வொன்றும் நஷ்டம் அடையக் கூடிய நிலைதான் வரும். ஆகவே, எந்தெந்த இடத்தில் அதிகமாகத் தேவை என்று பார்த்து பாங்குகளைத் திறப்பது நல்லது. புதுச் சட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு பாங்கியிலும் ஒரு மாணேஜரைப் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தில் இருந்து நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த பாங்குகளைவிட அதிகமாக ஏற்படுத்திய பிறகு, பழைய பாங்குகள் இருக்கும் இடத்தில், வருமானம் குறைந்த நிலையில் மாணேஜரையும் போட்டு விட்டால் செலவு மேலும் அதிகமாகும். ஆகவே, எங்கெங்கு தேவையோ, அல்லது புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் மட்டும், பிற்போக்காக இருக்கும் இடங்களில் மட்டும் மாணேஜரை நியமித்தால் போதும் என்று அரசு கூற வேண்டும். எல்லா பாங்குகளுக்கும் மாணேஜரைப் போட வேண்டுமென்று சொல்லுவது அவ்வளவு சரியல்ல.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பழைய வங்கிகளில் எல்லாம் மாணேஜரைப் போட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடவில்லை. எந்த வங்கியில் நிலுவைப் பணம் வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறதோ அங்கு மட்டுந்தான் போட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். 15 சதவிகிதத்திற்கு மேல் நிலுவை இருந்தாலே ரிசர்வ் பாங்க் கடன் தர ஆட்சேபணை செய்கிறது. 25 சதவிகிதத்திற்கு மேல் நிலுவை இருந்தால் அவர்கள் கடுமையான ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வங்கிகளின் நன்மையைக் கருதி, ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக, அப்படி நிலுவை இருக்கிற வங்கிகளுக்கு மட்டும் மாணேஜரைப் போட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். 'ஓவர்டிபு' இல்லாத வங்கிகளில் மாணேஜரைப் போடவேண்டுமென்று கூறவில்லை.

1970 ஏப்ரல் 2]

திரு. ரா. கனகசபை: கூட்டுறவுத் துறை திறம்பட வேலை செய்யவேண்டும் என்றால் 'ஆடிட்' 'வெய்யிங்' இரண்டுந்தான் முக்கியம். இப்போது ஆடிட் முன்னிவிடத் துரிதமாகத்தான் நடைபெற்று வருகிறது. பழைய காலத்தில் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆடிட் இல்லாமல் இருந்தது, இப்போது ஓராண்டுக்கு மேல் போவதில்லை. இப்போது இருக்கிற ஆடிட் முறையே போதுமா அல்லது இன்னும் கொஞ்சம் மாற்றலாமா என்பதைப்பற்றியும் அரசுக்கு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லா ரீதியில் உள்ள சங்கங்களை ஆடிட் செய்வதற்கு வெளியில் பிராக்டிசிங் ஆடிட்டர்களாக இருப்பவர்களின் பேனலைத் தயார் செய்து அப்ரூஸ் செய்து வைத்தார்களானால் அந்தச் சங்கங்கள் ஆடிட் செய்ய அவர்களை நியமித்துக் கொண்டால் நல்ல முறையில் இருக்கும். டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து வரும் ஆடிட்டர்களுக்கு இப்போது இருக்கும் சட்டச் சிக்கல்களை எல்லாம் சமாளிக்க முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு கோவாப்பரேடிவ் ஆக்ட் மட்டுந்தான் தெரியும். சென்ட்ரல் பாங்கை எடுத்துக் கொண்டால் பாங்கிங் ஆக்ட், கம்பெனிஸ் ஆக்ட் எல்லாம் தெரிந்த பிராக்டிசிங் ஆடிட்டர்கள் ஆடிட் செய்வது நல்லது. ஆகவே, இந்த ஆடிட் முறையை மாற்றி வெளியில் இருக்கும் சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டண்ட்ஸ் ஆடிட் செய்யும் முறையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பிறகு 'வெய்யிங்', இது மிக முக்கியமான காரியம். 1951-1952-ம் ஆண்டுகளில் இந்த ராஜ்யத்தில் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயக் கடன்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்போது 40, 45 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுக்கிறோம். அதே மாதிரி ஒவ்வொரு துறையிலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் வியாபித்திருக்கின்றன. கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் ஆகிவிட்டது. மார்க் கெட்டிங், மாடன் ரைஸ் மில் பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். அதில் நிர்வகிப்பதற்கு வேண்டிய அலுவலர்கள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, டிரெய்னிங் ப்ரோகிராமைச் சரியான முறையில் செய்து அதற்கு வேண்டிய அலுவலர்களைத் தயார் செய்தால் திறம்பட நடக்க முடியும். இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் ஊழல் செய்து கொண்டு போவதில் பயனில்லை. டிரெய்னிங் புரோகிராமைச் செய்யும்போது அதிலே ஒரு நம்பிக்கையோடு திறம்படச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் அரசு முழு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது டிரெய்னிங் காலேஜில் அதிகமாக இலாகா அலுவலர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தில்கூட எண்கேஷன் டிப்பார்ட்மெண்டில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் போது ஓய்வு பெறும் வயது 58 என்றும், நிர்வாகத்தில் பணியாற்றும்போது 55 வயது என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி கூட்டுறவு இலாகாவில் நல்ல முறையில் டிரெய்னிங் காலேஜில் ஆசிரியர் தொழில் செய்பவர்களுக்கு 58 வயது வரை பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க அரசாங்கம் அனுமதி தரவேண்டும்.

[திரு. ரா. கனகசபை]

[1970 ஏப்ரல் 2]

சில சமயங்களில் ஒரு கோர்ஸ் நடக்கும்போது பேர்பாதி யிலேயே ஆசிரியர்கள் போய்விடுகிற நிலை இருக்கிறது. சாதாரண பள்ளிக்கூடங்களில்கூட அந்த ஆண்டு முழுவதும் எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, நடுவிலே வேலை தெரியாதவர்களை நியமித்து கஷ்டப்படுவதைவிட, அந்த கோர்ஸ் முடியும் வரை எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதே போன்று ஸ்தாபனங் களில் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு, அனுபவம் பெற்றவர்களைவிட பதனியைவிட்டு விலகிய பிறகு கூட அவர்களை ரீ-எம்ப்ளாய் செய்வதற்கு அந்தச் சங்கங்களுக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்கள் ஓய்வு பெற்ற மறுநாளே பெரிய கம்பெனிகளில் அதிகச் சம்பளத்திற்கு வேலைக்குப் போகிறார்கள். ஆகவே, நல்ல முறையில் ஸ்தாபனத்தில் பணி செய்கிறவர்களுடைய அனுபவம் அந்த ஸ்தாபனத் திற்குப் பயனுடையதாக இருக்குமானால் 55 வயது என்று வரையறை இல்லாமல் அவர்களுடைய அனுபவத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மு. ப.
11-30

திரு. கே. சகாதேவ கண்டர் : மதிப்பிற்குரிய பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தின்மீது எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, தமிழ்நாட்டில் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இன்றையதினம் 90 சதவீதம் சங்கங்களிலும் ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன. ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கத்திலும் பிளூமி லோன்கள் போடப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் சரியான முறையில் தணிக்கை செய்யப்படுவதில்லை என்பதுதான். ஆகவே இந்த ஆடித் முறையை சரியான முறையில் மாற்றியமைப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமச் சங்கத்திலும் பிளூமி லோன்கள், செத்தவன் பெயரால் லோன் போட்டு, அப்பாவிகளின் பெயரால் லோன் போட்டு வாங்குவதும் இன்றைய தினம் அதிகப்படியான அளவில் இருக்கிறது. இப்போது கூட கூட்டுறவுத் துறையினால் இவை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. பிளூமி லோன் என்பது மூன்று, நான்கு லட்சம் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இப்படி லட்சக்கணக்கில் ரூபாய் போகும்போது அதை கண்டு பிடிக்க அந்தத் துறையினால் முடியவில்லை. அப்படி பொது மக்கள் அவற்றைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தாலும்கூட சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து தீவிர தண்டனைகள் கொடுக்க இந்த சர்க்கார் முன்வரவில்லை. அவர்களுக்கு ஆதரவாகத்தான் இருக்கிறார்களே தவிர அவர்களின் மேல் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க இந்த சர்க்கார் தயாராயில்லை.

எனக்கு முன் பேசிய திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1¼ லட்சம் ரூபாய் கையாடல் செய்யப்பட்டு பிடித்து அரசுட் செய்து மறுநாள் விடுதலை செய்யப்பட்டு

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. சகாதேவ கண்டர்]

கேஸ்களைவாபஸ் வாங்க என்னென்ன வழிக ள் உண்டோ அவற்றை யெல்லாம் தேடிச் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. உடனடியாக அவற்றை வாபஸ் வாங்கவும் செய்வார்கள். இப்படி லட்சக் கணக்கில் கொள்ளை அடித்தவர்களின் கேஸ்களை வாபஸ் வாங்குவது என்றால் எப்படி இந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

தணிக்கையாளர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கடன் பெற்றவர்களின் கணக்குகளை தணிக்கை செய்து அவர்களிடம் நேரிடையாக ஒப்புதல் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படிச் செயல்படுவது இல்லை. அங்குள்ள தலைவர், தாறு பேர்கள் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் லிஸ்டை எழுதி அவரே கையெழுத்து போட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. ஆகவே ஆடிட்டர்கள் கடன் பெற்றவர்களிடம் நேரிடையாகச் சென்று நீங்கள் எவ்வளவு வாங்கி இருக்கிறீர்கள், எவ்வளவு செலுத்தியிருக்கிறீர்கள் என்று விசாரணை செய்து அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கும் பழக்கம் இல்லை. ரிக்கார்ட் செய்திற முறையில் அந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. அப்படியிருப்பினும் அது சரியாக செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆகவே ஆடிட் செய்பவர்கள் நேரிடையாக கடன் வாங்கியுள்ள ஒவ்வொரு விவசாயியின் வீட்டுக்கும் சென்று நேரடியாக விசாரணை செய்து பார்த்தால் உண்மை நிலை விளங்கும். அப்படிச் செய்தால் 50 சதவீதம் சொசைட்டிகள் சர்க்காரிடம் அகப்பட்டு விடும். ஆகவே இந்த ஆண்டிலாவது ஆடிட்டர்கள் கிராமங் களுக்குச் சென்றால் கடன் வாங்கியிருக்கும் விவசாயிகளின் வீட்டிற்கு நேரடியாகச் சென்று விசாரித்து அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சொசைட்டிகள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப் பட்டு, இரண்டு மூன்று சங்கங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு 11,000 கூட்டுறவு சங்கங்கள் என்றிருந்தது இப்போது 6,000 சங்கங்கள் என்ற அளவிற்கு குறைக்கப்பட்டு விட்டன. அப்படிக் குறைக் கப் பட்டிருப்பதால் மக்களுக்கு அது பாதகமாகத்தான் இருக் கிறதே தவிர ஒருவித நன்மையும் இல்லை. ஆக, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இருந்தால்தான் விவசாயிகள் அவற்றை அணுகி கடன் வசதி பெற்று நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். இதனால் சர்க்காருக்கு சிறிது செலவு ஏற்படும் என்றாலும் அதனால் விவசாயிகள் பயன் அடைய வாய்ப்பிருப்பதால் இப்போது அப்படி ஒன்றாகச் சேராத கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தால் அவை தனியாக இயங்க அனுமதி கொடுத்து அவை நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. கே. சகாதேவ கண்டர்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

உதாரணமாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆம்பூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் நல்ல லாபத்தோடு நடந்துவந்தது. இவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு அங்கு அவர்கள் கட்சிக்காரர்களைப் புகுத்தி அந்தக் கூட்டுறவு ஆலை இப்போது நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. காரணம் கட்சிதான் என்றுதான் சொல்லவேண்டுமே தவிர வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை. அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் நுழைந்து எந்தவித வேலைகளையும் நாம் செய்யலாம், நாம் என்ன செய்தாலும் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்ற தைரியம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு அது நாளுக்குநாள் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கடன் பெற்றவர்கள் ஒழுங்காக இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கடன் தொகையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தம்கூட அதை வரவு வைக்காமல் நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்யாமல் கோர்ட்டிகளில் கேஸ்கள் தாக்கல் செய்து அவர்களுக்கு சம்மன்ஸ் அனுப்பப்பட்டு கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியநிலை இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் தாளிப்பாடி சங்கத்தில் ஒருவர் கடன் வாங்கி 1968-69-க்கு உரிய பணத்தைச் செலுத்த ரசீது எவத்திருக்கிறார்கள். இன்று அவர்கள் பேரில் கேஸ் போடப்பட்டு அவர்கள் கோர்ட்டில் ரசீதுகளை தாக்கல் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழல்களை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதற்காக சந்தானம் கமிட்டி சிபார்சுகளை இந்த வருடம் அமுலாக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். கடைசியாக, கிராம சங்கங்களில் கடன் வாங்கும் நபர்கள் 10 சதவீதம் டெப்பாலிட் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஏழைகள் அப்படி பத்து ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்பது அதிகமாக இருப்பதால் அந்தக் கட்டணத்தை பத்திலிருந்து ஐந்து ரூபாயாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான இந்த கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

மன்னால் இருந்த அரசு செய்த சாதனைகளைவிட இந்த அரசு கூட்டுறவுத் துறையில் எத்தகைய முன்னேற்றகரமான சிறந்த சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது, செய்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இந்த கூட்டுறவு மானியத்தின் மீதான அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. இதன் சிறப்பம்சம் என்ன வென்றால் நீண்ட சாலக் கடன்கள் வழங்குவதில் 1966-67-ல் கொடுக்கப்பட்டதைவிட, 1967-68-ல், 1968-69-ல், 1969-70-ல் கொடுத்ததைவிட இப்போது 12.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் கடன் வசதி அளிக்க இத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. தமிழ்நாடு பூராவும் ஒரு திட்டத்தை, பசுமைப் புரட்சி என்ற திட்டத்தை

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி]

நிறைவேற்றுகிறவகையில் தமிழ்நாடு பூராவும் நிலவள வங்கிகளை ஏற்படுத்தி அந்த வங்கிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கும், பம்பு செட்கள் வாங்குவதற்கும், கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும் கடன் உதவி வழங்க இந்த அரசு முன்வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து கிராம மக்களுக்கு கடன்கள் வழங்கி வந்ததைப் பார்க்கும்போது உண்மையில் அது விவசாயிகளைப் பாதிக்கிற அளவிற்குத்தான் இருந்தது. எனக்கு முன்பேசிய திரு. சகாதேவ கண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த ஆட்சியில் ஊழல்கள் மலிந்து விட்டதாக. இதற்கு முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்தில் சங்கத் தலைவர், டைரெக்டர்கள் இவர்கள் சொந்தக் காரர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும் தான் கடன் வசதிகள் அளிக்கப் பட்டு வந்தனவே தவிர பொதுவாக எல்லோருக்கும் கொடுக்கப் பட்டதில்லை. ஆனால் கழக அரசு அந்நிலையைப் போக்கி எல்லோருக்குமே பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நல்ல முறையில் கடன் வசதி செய்து கொடுத்து வருகிறது.

அடுத்து, சிறப்பாகவும், குறிப்பாகவும், தமிழகத்திலுள்ள ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அவர்களின் நலனுக்காக இந்த அரசு 1969-70-ல் 161 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, 1970-71-க்கு ரூ. 202 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினாலும் அது தரும். ஏனென்றால் இந்த நாட்டில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கைத்தறி ஆடைகளை தலையில் தூக்கிக் கொண்டு துணி வாங்க கலையோ, துணி வாங்கலையோ என்று கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்த நேரத்தில் அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைத்த நேரத்தில் அன்று வேறு யாரும் அதற்காக முன்வராத நேரத்தில் இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்து வருவதை கைத்தறி நெசவாளர்கள் மறுக்கவும் முடியாது, மறைக்கவும் முடியாது. அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கைத்தறி நூல் விற்பனை செய்கிற வகையில் உள்ள விற்பனை வரியில் சிறிது தளர்த்தி அதைக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் இன்றைய தினம் அரசு பஸ் தொழிலை நடத்திக் கொடுக்கிறது. இது எந்த ஒரு அரசும் செய்யாத ஒரு காரியமாகும். தாழ்த்தப் பட்டவர்களின் முன்னேற்றம் பற்றி காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வந்தது. அதை மாற்றியமைத்து

[திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி]

[1970 ஏப்ரல் 2]

அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என பஸ்தொழிலை கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தந்திருப்பது, அப்படி பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் அமைத்துத் தந்திருப்பது என்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களும் அதுகுறித்து பாராட்டுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, விவசாய வங்கிகளிலே டைரக்டர்களாகப் பணியாற்றுகின்றவர்களிலே சிலபேர் நீண்ட நாட்களாக அதாவது ஒன் தேர்ட் ரீடெயின்மென்ட் என்ற வகையில் நீடித்து, அவர்களாகவே எந்தெந்த ஊழல்களைச் செய்யமுடியுமோ அவைகளைச் செய்வதற்குத் சாதகமாக அந்த முறை இருக்கிறது. எனவே, இந்த முறையை மாற்றி, எல்லா டைரக்டர்களுக்கும் தேர்தல் வைத்து புதியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்பைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

வயபிள் யூனிட் அடிப்படையில் சங்கங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. பல கிராமங்களை இணைத்து ஒருவரைத் தலைவராக்கி அவருக்கு அந்தச் சலுகையைக் கொடுப்பதைவிட, பரவலாகக் கொடுத்தால், சலுகைகளும் பரவலாக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இன்றைக்குச் சபை முன்னால் வைத்திருக்கிற கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு என்று சொல்லும்பொழுது முதலிலே மனிதக் கூட்டுறவு மட்டும்தான் கருதப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு கால்நடைகள், பறவைகள், பொருள்கள், வீடுகள், நிலங்கள் இது போன்ற எல்லாவற்றையும் கூட்டுறவு செய்வதற்கான காரியங்கள் நடந்துகொண்டு வருவது பாராட்டுதலுக்குரியது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய இராஜ்யத்திலே எல்லாவிதமான இலாக்காவையும் வேறுபடுத்தி, இந்தக் கூட்டுறவு இலாக்கா ஒன்றுக்கு மட்டும் ஒரு அமைச்சரை வைத்திருப்பது, இன்னும் கூட்டுறவைத் துரிதப்படுத்துவதற்கான காரியங்களிலே இந்த அரசு மிகவும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறது. ஆனாலும்கூட இந்தக் கூட்டுறவுத்துறை இப்பொழுது விரிவடைந்து, வளர்ந்து வந்திருந்தாலும்கூட இது ஏதோ லேவாதேவி ஸ்தாபனம் போன்றுதான் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் கடன் கொடுப்பது, வட்டி போட்டு வாங்குவது என்ற முறைதான் அதிகமாக இதிலே இருக்கிறதே தவிர மற்ற அம்சங்கள் இரண்டாம்தரமாக, மூன்றாம்தரமாகக் கருதப்படுகின்றன என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கூட்டுறவு என்று சொல்லும்பொழுது அந்தந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் ஒன்றுகூடி, அவர்களின் தேவை என்னென்ன இருக்கிறதோ அவ்வளவையும் கூட்டுறவு முறையிலே உருவாக்கி வளப்படுத்தச் செய்வதற்கான முறையிலே இந்தக் கூட்டுறவுத்துறை அமைந்து வளர வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. அது மட்டுமின்றி, கூட்டுறவுத்துறை எந்த இடத்திலே அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதிலே ஒரு அடிப்படையான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படிப்பட்ட ஒரு அடிப்படையான கருத்தைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

கூட்டுறவுத் துறையிலே, நிலத்தை வளப்படுத்தி, விரிவுபடுத்தி, நிலத்தைப் பண்படுத்தி, நிலத்தைச் செப்பணிட்டு ஒழுங்காக உற்பத்தி செய்வதற்கான முறையிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறதா என்றால் அப்படி அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. எங்கே வளமாக இருக்கிறதோ, அந்தப் பகுதியையே மீண்டும் வளப்படுத்த அமைந்திருக்கிறதே தவிர, வளமில்லாத பகுதிகளை அதிகமாக வளப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே அது அமையவில்லை. ஏனென்றால், வளமில்லாத பகுதி என்று சொல்லும்பொழுது, புஞ்சை நிலப் பகுதி என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புஞ்சை நிலப் பகுதிகளை நாம் எடுத்து, கூட்டுறவு முறையிலே அதிகமாக அதிலே கவனம் செலுத்தி, வளப்படுத்த வேண்டியது இன்றைய தேவையாக இருக்கிறது. ஆங்காங்கிருக்கும் வளம் பொருந்திய பகுதிகளிலே, டிராக்டர்கள் வாங்கித் தருவது, நல்ல விதைகளை அளிப்பது, தண்ணீரைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதெல்லாம் இருந்தாலும்கூட, மற்றப் பகுதிகளிலேயிருப்பவர்களுக்கு, அதிகமாகத் துன்பத்திற்கு, கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருப்பவர்களுக்கு, அங்கே தான் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அப்படிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும் பொழுது, இப்பொழுது நில வள வங்கிகளை ஆங்காங்கு துவக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நில வள வங்கிகள் துவங்குவது என்ன முறையிலே துவங்கப்பட்டது, எந்தப் பகுதியிலே நில வள வங்கிகள் தேவை என்ற அடிப்படையைப் பார்த்துத் துவங்கியிருக்கிறார்களா என்றால் அப்படிப் பார்த்துத் துவங்கவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ சில இடங்களிலே நில வள வங்கிகளைத் துவங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே துவங்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதற்கான அடிப்படையான, நியாயமான இன்னின்ன காரணங்கள் இருந்தால், இன்னின்ன முறைகளிருந்தால் முதலாவதாக ஆரம்பிக்க வேண்டும், இரண்டாவதாக ஆரம்பிக்க வேண்டும், மூன்றாவதாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று வரிசைப் படுத்தி, ஏதாவது முறைபடுத்தி செய்விப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக மேட்டூரிலே ஒரு நில அடைமான வங்கி வைப்பது என்று ஒரு பரப்போசல் இருந்து, அங்கேயிருந்து முடிவெடுக்கப்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

பட்டு அதற்கான ப்ரமோட்டரும் நியமிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது அங்கே அது இல்லை. நிலவள வங்கி வருவதால் நில அடைமான வங்கி வைக்கத் தேவையில்லை என்று விட்டுவிட்டார்கள் போலத் தெரிகிறது. அப்படியிருந்தால், முழுவதும் புஞ்சைப் பகுதிகளாக விருக்கும் அந்தப் பகுதியிலே முதன்முதலாக நிலவள வங்கியை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி ஆரம்பிக்கவில்லை. ஏற்கெனவே நில அடைமான வங்கி வைக்க ஏற்பாடு நடந்த அந்த இடத்திற்கு முதலிடம் அளித்து, மற்ற இடங்களுக்கு இரண்டாவதாக அளித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. புஞ்சைப் பகுதிகளில் நில வள வங்கிகள் வைப்பது என்று முடிவு செய்திருந்தால் அதிலும் அந்தப் பகுதிக்கு முதலிடம் தந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் அப்படி அந்த இரண்டாவது வகையிலும் முதலிடம் தராததைப் பார்த்து நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒருவேளை தெரியாமலிருக்கலாம். தஞ்சை மாவட்டம் மிகவும் வளமான பகுதி என்பது தெரியும். அங்கே ஒரு நிலவள வங்கிகூடத் துவங்கவில்லை. மேட்டூர், மேய்ச்சேரி போன்ற புஞ்சைப் பகுதியிலே துவங்கி, அவைகளை நஞ்சையாக்கும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சரவர்கள் கூறியதற்கு நன்றி. நான் கூறுவதெல்லாம் புஞ்சைப் பகுதி என்று சொல்லுவது, என்னுடைய தொகுதியிலே நங்கவல்லி யூனியன், கொளத்தூர் யூனியன் என்ற இரண்டு பகுதிகளையும் வைத்துச் சொல்லுகிறேன். அந்த இரண்டு பகுதிகளிலும் நில வள வங்கிகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. மேட்டூரில் நில அடைமான வங்கி ஏற்படுத்துவது என்று முடிவெடுத்து, அது இல்லாமல் போயிருந்தாலும்கூட, நிலவள வங்கி துவங்குவதற்கு அதற்கு முதலிடம், முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பண்டகசாலைகள் இருக்கின்றன. இவைகள் ஆங்காங்கு துவக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்தப் பண்டகசாலைகள், கிராமத்திலிருக்கும் ஆரம்பப் பண்டகசாலைகள், மத்திய பண்டகசாலையிடம் பொருள்கள் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விதியிருக்கிறது, முறை இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய பண்டகசாலைகளில் வாங்கக்கூடிய பொருள்கள் தகுதியான பொருள்களாக இருப்பதில்லை. கெட்டுப்போன பொருள்களாக, மோசமான பொருள்களாக இருக்கின்றன. அதைவிட நல்ல பொருள்களை வெளியிலே கடைகளில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று பல பண்டகசாலைகள் வெளியிலிருந்து வாங்குகிறார்கள். அப்படியிருக்கின்ற நிலைமை மாறவில்லை என்று சொன்னால், ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் இன்னொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் இருக்கும் உறவு சரியாக இல்லாமல்போனால் அது முறையாக இயங்காமல் அதனால் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர, லாபமாக இருப்பதற்கான வழிமுறைகள் தென்படவில்லை என்று கூறிக்

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்தியக் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை ஏன் அப்படி நடக்கிறது என்று சொன்னால், ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் பொருள்களைக் கொண்டுவந்துபோடுகிறார்கள். அந்தப் பொருள்கள் சரியாக இருக்கிறதா என்று பரிசீலித்து, இது நல்லது, இது கெட்டது என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல பண்டகசாலைகளில் ஆங்காங்கு வியாபாரம் செய்யும் பொழுது கடன் அளித்து வியாபாரம் நடக்கிறது. கட்டுப்பாடு உள்ள பொருள்கள் இருந்தால்தான் வியாபாரம் நடக்கிறது, இல்லாவிட்டால் வெளியிலே உள்ள கடைகளிலே விற்கும் சாமான்களை வாங்குகிறார்கள். வெளியிலே உள்ள கடைகளில் விற்கும் சாமான்களுக்கும் பண்டகசாலைகளில் விற்கும் சாமான்களுக்கும் விலையில் பெரும் வித்தியாசம் மேற்படுவதால் பண்டக சாலைகளில் வியாபாரம் நடக்காமல் போகிறது. அதனால் பெரும் நஷ்டம் உண்டாகிறது. அப்படி நஷ்டம் ஏற்படாமலிருப்பதற்கு, பெரும் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகளில் முறையாக பரிசீலித்து முறையாக திருத்தி வைப்பதற்கான முறை இன்னும் ஏற்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். உதாரணமாக, மேட்டூரிலே ஒரு தொழிலாளர் பண்டகசாலை இருக்கிறது. அங்கே பல மாதங்களுக்கு முன்பு அங்கிருக்கும் அங்கத்தினர் எல்லாம் 40,000 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்படுத்தி விட்டார்கள் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பாளிகளாக இருப்பவர்கள். ஆகவே, நிர்வாகத்தை மாற்றி பண்டகசாலையைக் கூட்டுறவுத் துறையே எடுத்துக்கொண்டு நடத்த வேண்டுமென்று கோரி அங்கத்தினர்களில் அதிக படசமானவர்கள் கையெழுத்துபோட்டு அமைச்சரவர்களுக்கு அனுப்பினார்கள். அது சம்பந்தமான நடவடிக்கை இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. பல மாதங்களாகிவிட்டன.

ஆங்காங்கிருக்கும் பண்டகசாலைகளின் கணக்குகள், வரவு செலவுகளைப் பார்க்கும்பொழுது, ஆடிச் செய்தபிறகு ஒரு வருஷம் கழித்துதான் எவ்வளவு நஷ்டமாகியிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய முறையிருக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தவுடனே அதைச் சீர்த்திருத்துவதற்கான முறைகள் இன்னும் பண்டகசாலைகளிலே இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். இம்மாதிரி கூட்டுறவுத்துறை விரிவடைந்து வரவர அதனுடைய ஊழல்களின் அளவும், நஷ்டத்தின் அளவும் விரிவடைந்து வாக்கூடாது என்று கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விரிவடைய விரிவடைய அதனுடைய திறமை, ஜனங்களின் எல்லாவிதமான தேவைகளை நிறைவேற்றும் முறையிலே வளர வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்கள்.

[1970 ஏப்ரல் 2]

திரு. எம். சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எனது இரண்டொரு கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் மக்கள் சமுதாயத்திலே மிகவும் தேவைப்பட்ட, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, ஒரு இயக்கமாகும். சமத்துவமும், சகோதரத்துவமுமான நிலைமையில் மக்கள் வாழ்விற்கு உண்மையான வழிவகைகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு இயக்கம் அது என்றால், அது மிகையாகாது. எதிர்காலத்தில் மக்கள் சமுதாயம் சமத்துவ, சகோதர உணர்வியோடு வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு பல திட்டங்களை இந்த இயக்கத்தின் மூலமாக மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த ஆட்சியாளர்கள் கடமை உணர்ச்சியோடு, பொறுப்பு வாய்ந்த நிலைமையில் என்பதை நாம் அறிவோம். ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சியாளர்கள், கடமை உணர்ச்சியோடு, பொறுப்பு வாய்ந்த நிலைமை செலுத்தாததன் காரணமாகத் தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடிப்படையில் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது . . .

திரு. கி. ஜயராமன் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், எதிர்க்கட்சி வரிசையில் தலைவர்கள் யாருமே இல்லை என்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

(இத் தருணத்தில் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எதிர்க்கட்சி முன்வரிசையில் வந்து உட்கார்ந்தார்.)

திரு. எம். சண்முகம் : ஏற்கனவே இருந்த ஆட்சியாளர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருப்பார்களே யானால், இன்று எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நண்பர்கள் சிலர், தோழர் இராமமூர்த்தி, தோழர் கோதண்டராமன் போன்றவர்கள், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பல ஊழல்கள் நடந்துவிட்டன என்று குறைபாடுகளைச் சொல்வதற்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்காது. இதற்கு முன்பு இருந்த ஆட்சித் துறையினர் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தங்களுடைய கவனத்தை அதிகமாகச் செலுத்தவில்லை, கூட்டுறவு இயக்கம் முன்னேற வழிவகைகளைக் காணவில்லை, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் சில ஊழல்கள் அங்கும், இங்கும் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக மக்கள் வாழ்க்கைக்கு எல்லாத் துறைகளையும் செயல்படச் செய்வது மிக முக்கியம். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் ஒவ்வொரு துறையும் இயங்குவது என்பதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால், மக்கள் அன்றாட தேவைக்கு, எல்லா வகைகளிலும் கூட அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். மக்கள் சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வற்ற, உயர்வு தாழ்வற்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, சமத்துவ சகோதரத்துவ முறையில் மக்கள் வாழ்வதற்கு அடிப்படையான இயக்கம்

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. எம். சண்முகம்]

கூட்டுறவு இயக்கம் என்பதை இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஊழல்கள் என்று குறிப்பிட்ட அந்த நிலைமை இன்னும் நீடித்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரு நிலைமை உணர்ந்து தான், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பசுமை புரட்சி என்ற ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொடுக்க, அதன் வழியிலே நமது முதல் அமைச்சர், கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் சென்று, ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

உணவுப் பொருள் உற்பத்தி மிகவும் கவலைக்கிடமான நிலையில் பல ஆண்டுகளாக இருந்துவந்ததை நாம் கண்டிருக்கிறோம். விவசாயத் துறையிலுள்ள கிராம மக்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு நிலையான வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள முடியாமல் கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அவைகளை எப்படி நீக்குவது என்பதைக் கண்டறிந்து, பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தை தீட்டியிருக்கிறார்கள் இன்றைய ஆட்சியாளர்கள். மக்கள் வானத்தை எதிர்பார்த்து வாழ்வதைவிட, பூமியில் கிடைக்கக் கூடிய நீரை விவசாயிகள் பெற்று, அதன் மூலம் விவசாயம் செய்து, தங்களுக்கு நிலையான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கான ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு வகுத்திருக்கிறது என்றால், எதிர்க்கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் இந்தத் திட்டம் எப்படிப் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குழாய் கிணறுகளை அமைத்து, பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரை விசையேற்றங்களின் மூலமாக விவசாயிகள் பெற்று, இதுகாறும் வசதியற்ற நிலைமையில் இருந்த விவசாயிகள், கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வந்த விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக்கொள்வதற்கு வழி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அரசாங்க நிர்வாகத்தில் இதைவிட விவசாயத்திற்கு பயன்படக் கூடிய ஒரு இயக்கம் இருக்க முடியாது என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அளவில் நிலவள வங்கிகள் முன்னேற்றம் விரிவுபடக்கூடிய அளவில் இன்றைக்கு ஆட்சியினர் கவனத்தை நிலவள வங்கிகளின் மூலமாக விவசாயிகள் கடன் பெற்று தங்களுக்கு நிலையான வாழ்வைத் தேடிக்கொள்வதற்கு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு திட்டத்தை இன்று வகுத்திருக்கிறது. சுலபமான வழியில் கடன் பெறுவதற்கும் நிலவள வங்கிகளின் மூலம் சுலபமாக கடன் பெறக்கூடிய முறையில் உள்ள குறைகளை சிந்தித்துப் பார்த்து அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கான வழிவகைகளை வகுத்து சுலபமான கடன் பெறுவதற்கும், உடனுக்குடன் கடன் பெறுவதற்கும் உண்டான திட்டத்தை ஏற்படுத்தி இன்று நிலவள வங்கிகளின் சீரமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நிலவள வங்கியில் கடன் பெறுவதற்கு என்கம்பான்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் இன்றைய நிலையில் தேவையில்லை என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலவள வங்கி முதல் கடனாக கருதப்படும்

[திரு. எம். சண்முகம்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

என்று சட்டம் வந்தபிறகு என்கம்பரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் காரணமாக கால தாமதம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு கட்டத்தை நாம் நிவர்த்திக்கலாம் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாக கிராமங்களில் சிறு கைத்தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கான நிலையான திட்டத்தை நம் அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறு கைத் தொழில்களை ஒவ்வொரு விவசாய குடும்பத்திலும் கூடுமான வரையில் கூட்டுறவு இயக்க முறையில் மேற்கொள்வதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுத்து சிறு கைத்தொழில்களை கிராமங்களில் புகுத்தி அவர்களுடைய நிதி வருவாயை பெருக்கி கிராமப்புற மக்கள் நகரங்களுக்குச் சென்று வேலை தேடித் திரியும் நிலைமை ஒழிக்கப்பட்டு கிராமங்களிலே அவர்கள் குடும்பங்கள் பிழைக்க வழிவகையை ஏற்படுத்தி அதற்கான சிறு கைத் தொழில்களை கிராமப்புறங்களில் துவக்குவதற்கான வழி வகைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தனியார் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஆடிட் செய்வது சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் கோ-ஆபரேடிங் சொசைட்டிஸ் இவர்களைக் கொண்டு நடத்தியது அவ்வளவு நியாயமானதாகத் தோன்றவில்லை. அதற்கென்று தனியாக ஆடிட்டிங் இலாகா ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் கிராம நாயைச் சங்கங்களை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாக விலைவாசியின் முறையை சீர்படுத்தவேண்டுமென்றால் சிறப்பு அங்காடிகளை அதாவது உள்ள இடங்களில் நியமித்து அவைகளுக்கு கட்டட வசதிகளை அரசினரே தேடித் கொடுத்து பிறகு சங்கங்கள் மூலம் திரும்ப பெறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கிராமப்புறங்களில் இன்று விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு தேவையான கடன்கள் கிடைத்து வருகின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். அதே நேரத்தில் ஒரு சில இடங்களில் அது சம்பந்தமாக ஊழல்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அவைகளைக் களைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் அவ்வப்போது எடுக்கவேண்டும். வேறு பல் இலாக்கா, ஸ்தாபனங்களில் இல்லாத ஊழல் இதில் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. இருந்தாலும்கூட இன்று நம்முடைய கிராமப்புறங்களில் கடன்கள் கொடுக்கக் கூடிய அந்த ஸ்தாபனங்கள் இதற்கு முன்னால் 1966-67-ல் 31 கோடி ரூபாய் கொடுத்தது. இன்று ரூ. 44 கோடி வரையில் கொடுக்கப்

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

பட்டிருக்கிறது. இனி 1969-70-ல் அதைவிட அதிகமாக கொடுக்கப்பட திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் காணப்படுகிறது.

நீண்ட காலக் கடன் 1966-67-ல் ரூ. 3 கோடியாக இருந்தது இன்று ரூ. 14 கோடி அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இவ்வாறு விவசாயிகள் கடன் அளவு உயர்ந்து கொண்டே போவது நல்லதா என்று சிந்திக்க வேண்டும். கடன் வாங்கி தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி லாபம் அடைவது போல் அல்ல கடன் வாங்கும் விவசாயிகள் நிலைமை விவசாயிகள் கடன் வாங்கினால் அவர்களுடைய கடன் பளு அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. அவன் திருப்பி தரக் கூடிய சக்தி குறைகிறது. குறிப்பாக இந்தக் கடன் வழங்குவதில் சென்ற காலத்தில் இருந்த வட்டி விகிதம் இன்று உயர்ந்திருக்கிறது. முன்பு 5½ சதவிகிதம் வட்டி, இன்று 7.50 முதல் 8.40 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. அது போல பங்குத் தொகையும் ரூ. 100 கடன் வாங்கவேண்டுமானால் முன்பு பங்குத் தொகை ரூ. 10, இது இப்போது ரூ. 20 வரை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பங்கு கூட ரூ. 11 கோடியாக இருந்தது. 1969-70-ல் கிராமச்சங்கங்களில் ரூ. 12 கோடி பங்கு தொகையாக விவசாயிகள் செலுத்தியிருக்கின்றனர். பங்குத் தொகையின் அளவு ரூ. 10 க்கு மேல் போகக் கூடாது என்று வரையரை செய்யவேண்டும்.

அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் வாங்கும் கடனுக்கு வட்டி வீதம் அதிகமாகக் கூடிக்கொண்டே போவதால் அவர்களால் வட்டியும் கடனும் திருப்பி தரமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. பொதுவாக கிராமச்சங்கங்களில் கடன் வாங்குகிற விவசாயி நிலை அவர்களுடைய கடன் பளு ஒவ்வொரு வருஷமும் ஆயிரத்திலிருந்து இரண்டாயிரம், இரண்டாயிரத்திலிருந்து மூவாயிரம் என்று உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. வாங்கிய கடனைத் திருப்பி செலுத்த முடியாத காரணத்தால் வேறு ஒரு லேவா தேவிக்காரரிடம் கந்துவட்டிக்கு கடன் வாங்கி செலுத்துகிறார்கள். அது முடிந்தவுடன் பாங்கியில் பணம் எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். குறைந்த வட்டி என்றாலும் கடனைத் திரும்பச் செலுத்த முடியாத சூழ்நிலை கிராமங்களில் இருக்கிறது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் கடன் வழங்கும் காலத்தில் ஒவ்வொரு மகசூலுக்கும் ஒரு காலத் தவணை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பருத்தி என்றால் ஒரு வருஷம் தவணை. நிலக்கடலை என்றால் ஆறு மாதம் தவணை. வேறு ஒரு பொருள் என்றால் மூன்று மாதம். சோளம் என்றால் 4 மாதத் தவணை. அப்படி 4, 5 விதமான பயிர்களை செய்யும் விவசாயிகளுக்கு 4, 5 விதமான கடன்களை வழங்கினால் அவன் திரும்ப 3, 4 தவணைகளில் செலுத்தவேண்டும் என்பது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் எத்தனை விதமான பயிர்கள் செய்தாலும் அவைகளை மொத்தமாகக் கணக்கில் கொண்டு ஒரு வருஷத்திற்குத் தேவையான கடனை மொத்தமாகக் கணக்கிட்டு அந்தக் கடனை

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1970 ஏப்ரல் 2]

மொத்தமாக பாஸ் புக் முறையில் சாங்ஷன் செய்துவிட்டு தேவைப் படும்பொழுது வாங்கிக் கொண்டு எப்போது வேண்டுமானாலும் ஒருவருடத்திற்குள் செலுத்தக்கூடிய முறையில் வழங்க வேண்டுமே தவிர ஒவ்வொரு பயிருக்கும் ஒரு மாத தவணை ஏற்படுத்தி அந்த தவணைக்குள் குறிப்பிட்ட பயிர் விளையவில்லை என்றால் செலுத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அபராதவட்டி செலுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒரு விவசாயிக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு தேவையான மொத்த கடனைக் கணக்கிட்டு பாஸ் புக் சிஸ்டம் மூலம் கடனை வழங்கி ஒரு வருஷத்திற்குள் திருப்பி செலுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், என்று யோசனையை சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து இன்று ரிசர்வ் பாங்கு நம்முடைய கூட்டுறவு பாங்குக்கு 3 சதவீதம் வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கிறது. ஆனாலும் நம்முடைய விவசாயிகளின் கைக்கு வரும்போது அது 8 சதவீதம் வட்டியாக உயர்ந்துவிடுகிறது. 5 சதவீதம் இடையில் உள்ள பாங்கு களுக்கு கமிஷன் என்று எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.. இது தேவைதானா என்று ஆலோசித்து, இப்படி ரிசர்வ் பாங்கு வழங்கும் கடனை கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தாலாகா மட்டத்தில் ஒரு அமைப்பின் மூலம் கிராம சங்கங்களுக்கு ரிசர்வ் பாங்கு கடனாக வழங்கும் ஒரு ஏற்பாட்டை செய்தால் 3% வட்டிக்கு கிடைக்கும் கடனுக்கு 4½ சதவீதம் மேல் விவசாயிகள் வட்டி கொடுக்கவேண்டிய நிலை வராது. இடையில் போகிற 5% வட்டி விவசாயிகள் தலையில் விழாமல் ஓரளவுக்கு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் கூட்டுறவு மேல் பார்வை யூனியன் அமைப்பு தனியாக அவசியம் இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று நிலவள வங்கிகளில் பழைய கடன்களைத் தீர்க்க கடன் வழங்கப்படுவது இல்லை. ஏற்கனவே ரிசர்வ் பாங்கு கண்டிஷனை சொல்லுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் சர்க்கார் கடனாக இருந்தாலும், அடையாளமாக இருந்தாலும், ஒத்தியாக இருந்தாலும் அவர்கள் லேவாதேவிக் காரர்களிடம் போய் கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் என்றைக்கும் பழைய கடன்களிலிருந்து மீளமுடியாத நூர்பாக்கிய நிலைமை ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக இன்று வேளாண்மை மறு நிதி கழகத்தின் உதவி பெற்ற சிறுபாசன அபிவிருத்தி திட்டம் இருக்கின்றது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோவில் தாலாகா சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. கோவில்பட்டி தாலாகாவும் பின் தங்கிய பிரதேசம். அதையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வீடு அடமான சங்கங்கள் நகரங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் இவைகள் இல்லை. பல சங்கங்கள் இருந்தன. செயல் படாமல் ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டன. அந்த சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி கிடைக்கவில்லை. அந்த சங்கங்களை உயிர்ப்பிக்க செய்து

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் யூனியனில், 3, 4 சங்கங்களை அமைத்து, அப்பகுதி கிராமங்களை இணைத்து கிராமங்களில் விடு கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு... (அடுத்த அங்கத்தினர் அழைக்கப்பட்டார்).

* திரு. கி. ஜயராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, ஒரு வில கருத்துக்களைச் சொல்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். காரணம், each for all, all for each என்ற உன்னதமான தத்துவத்தைக் கொண்டது இந்த கூட்டுறவுத் துறை.

மேலை நாடுகளிலெல்லாம் உண்மையாகவே முன்னேறியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில், பஞ்சாப் மாநிலத்திலும், குஜராத் மாநிலத்திலும் நம்மைக்காட்டிலும் அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இங்கே நாம் கூட்டுறவு என்று சொன்னதுமே, நம்மில் பலருக்கு ஒரு 'அலர்ஜி', பிதி ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது. அதனால் நிர்வாகம் சரியில்லை, அந்த இயக்கமே சரியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இயக்கம் சரியில்லை என்று சொல்வதும் சரியில்லை. ஆகவே பொறுத்துத்தான் கூட்டுறவு இயக்கம் இருக்கிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டத் திலேயே எல்லா மாநில மானிய பஞ்சாப் மாநிலத்தில் இந்த இயக்கம் வெற்றிபற முடியும் என்றால், நாம் இங்கே குறைகூறிக் கொண்டிருப்பதில் பொருள் இல்லை. நிர்வாகம் செய்பவர்களைப் பற்றி தான் நாம் சொல்ல வேண்டும். இயக்கம் தவறானது அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் இந்த இயக்கமே அழிந்து விடவேண்டும் என்றார்கள். அவர்களுடைய கட்சிப் பாடம், நாம் பேரறிஞர் அண்ணாவிடம் கற்றது, ஆக்கி செப்ப விட்டு, முன்னேறுகின்ற பாடம் ஆகவே, நாம் கூட்டுறவில் அக்கறை கொண்டு, செயல்படுகிறோம்.

இந்தச் சங்கங்களெல்லாம் கடன் கொடுக்கும் சங்கங்கள் மட்டுமல்ல, கடனைத் திரும்பப் பெறாத சங்கங்கள் என்பதை மாற்றிப் புதுமையாக மாற்றங்களைச் செய்து, இதற்காக தனியாக காவல் துறையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கடந்த காலத்தில், நடந்த குற்றங்கள் இப்பொழுது வெளியே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. நம்மைப்போல செயல்படுவதைக் கண்டு, நிர்வாகிகளும் தவறுகள் ஏற்படாமல், நாம், அஞ்சும் முறையில், படிப்பினையைப் பெற்று வருகிறோம். ஆகவே, இயக்கத்தைத் தவறு சொல்வது சரியில்லை.

மற்றொன்றையும் தவனிக்க வேண்டும். கடன்களை ஏராளமாகக் கொடுக்கிறோம். ஊழல்கள் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்கிறார்கள். நிலுவைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதன் பிறகுதான் அதிகம் என்கிறார்கள். குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் அதுவல்ல நிலைமை. இந்திய துணைக் கண்டத்தில் கடன் நிலுவைகளைப் பார்த்தால்,

[திரு. வி. ஜயராமன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

இந்திய சர்க்காரின் அறிக்கை பிரகாரம், கடன் நிலுவை சராசரி மொத்தம் 34 சதவீதம். அதில் நாம் பல்வேறு மாநிலங்களை பாக்கும் போது, அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் கடன் நிலுவை 46%, பீகாரில் 44%, மைசூரில் 40% இப்படி வரிசையாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாப் மாநிலமும், தமிழ்நாடும் தான் 27%, கடைசியாக வருவது குஜராத் மாநிலம். ஆக நம்முடைய மாநிலத்தைப் பாக்கும்போது, நாம் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பது தெளிவு. குஜராத் நம்மைவிட முன்னேறியிருக்கிறது என்றாலும், அங்கே கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையிலே நடந்திருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம், இயக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் இருப்பதால்தான் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது நாம் கடன் நிலுவையில் பின் தங்கவில்லை.

அரிசி ஆலைகளைப் பற்றி காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. ராமமூர்த்தி பாராட்டத்தான் செய்தார்கள். நம்பிக்கையில்லாமலேயே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 50 ஆலைகளை அரசினர் நிறுவியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது எதனால் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பல்வேறு மாவட்டங்களில் ஏறத்தாழ, 12 நாளின மில்கள் நிறுவுவது பற்றிப் பாராட்டினாலும், அது மக்களுக்கு அளிக்கும் காணிக்கையாகப் பாராட்டினாலும், என்னுடைய சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு ஆலையும் ஏற்படவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டி, அரசு அதற்கான வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சொல்லலாம், விற்பனை சங்கம் களுக்கு 115 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று. விற்பனை சங்கம் ஆரம்பித்தால் ஆட்சேபனையில்லை என்று சொல்லலாம்; விற்பனை சங்கம், சேலத்தில் மாற்றாரிடம் இருக்கிறது. அதனை அரசு வலியுறுத்தும் என்று நம்புகிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு கடன்கள் கொடுக்கிறோம். நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அதையும் கவனித்து அரசு செய்ய வேண்டும்.

முன்னாலே பேசிய திரு. ஏ. கே. மூர்த்தி அரசு கைத்தறி மக்களுக்கு அதிகமான அளவில் சேவை செய்துவருகிறது, ஆகவே மேலும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். தரமுள்ள ஆடைகளை, வண்ண வண்ண ஆடைகளை உண்டு பண்ணுகிறோம், பருத்தி துலை மட்டும் நாம் நம்பியிருக்கக் கூடாது. நார் பட்டு, ஸ்டேபில் லைபர், பட்டு துல் இவற்றிலும் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்று, பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி 12 நிலையங்களை ஏற்படுத்தி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறது.

கடைசியாக, நம்முடைய மாநிலத்தில் வண்டி தெளிவாக ஓடுகிறது. கவிழாது. ஆனாலும் விசைத்தறி பற்றி நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். இங்கே மாநில அரசு பார்த்து நெச

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. கி. ஜயராமன்]

வாளர்களுக்குத்தான் கொடுத்த வேண்டும், மாஸ்டர் வீவர்களுக்கு அல்ல. அப்படிக் கொடுக்கும்போது, இந்த ரகம் தான் என்று சொல்ல வேண்டும். கலர் சேலையும், கரைபோட்ட வேஷ்டியும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்கிற உன்னதமான கருத்தை மத்திய சர்க்கார் மூலமாக வலியுறுத்த வேண்டும். அகமதாபாத் திலிருந்து, மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து, ஏராளமான மில், விசைத் தறித் துணிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை தடுக்க வேண்டும் என்று தொழில் அமைச்சர் கூடச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அந்த வகையான உற்பத்தி நடக்காமல் மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நீண்ட நாளாக விவசாயிகளுடைய குறை, ஒரே இடத்தில் இருந்து அதிகாரத்தை பரவலாக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஏழை விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய கடன்களை வட்டார அலுவலகத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று மாற்றி அந்த அளவில் 67 நில வள வங்கிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்காக, முதல்வருக்கும், கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நிச்சயமாக விவசாயிகள் பாராட்டுவார்கள். அதே போல, இந்தத் துறைக்கு தனியாக செயலாளர் ஏற்படுத்தி, இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், நல்ல பல காரியங்களை நடத்த வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியதற்காகவும் பாராட்டிக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல மாநில நிலவள வங்கி மாவட்ட அளவில் கடன்களை அளிக்க வசதி செய்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்பதையும் உறுப்பினர்கள் மறந்து விடமாட்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படிப் பலப் பல காரியங்களைச் செய்யும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், இவற்றைப் பாராட்டாவிட்டாலும் அதிலே ஓட்டை, உடசல்களைத் தேடிப்பார்த்து, 67 வங்கிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்கு ஒரு பாராட்டும் தெரிவிக்க முடியாமல் இருந்த நிலைக்கு வருத்தப்படுகிறேன். செய்யப் பட்டிருக்கிற காரியம், ஏறக்குறைய ஐந்து ஆண்டுகளாக செயற்குறிப்பு உருவாக்கப் பட்டிருந்தும், செய்யமுடியாமல் இருந்து, இன்றைய தினம் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அரசு இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிற்கு பயன் அளிக்கிறது என்பதை இந்த ஆய்வுக் குறிப்பைப் பார்த்தாலே தெரியும். நல்ல முறையிலே, 1966-67-ல் ரூ. 3 கோடியாக இருந்தது, 1967-68-ல் 7 கோடி ரூபாயாகி, 1968-69-ல் 14 கோடி என்று உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகள் இதை மாநில அளவில் பெற வட்ட அளவில் முடியாது என்று வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அப்படி கொடுத்திருப்பதுமட்டுமல்லாமல்,

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்] [1970 ஏப்ரல் 2]

பெறுவதற்கான வசதிகளையும் செய்துகொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த மாமன்றத்தில் பேசும் போது சங்கடங்கள் தவிர்க்கப் படவேண்டும் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அந்த வகையில் பலப் பல சங்கடங்கள் தவிர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் கிடைக்க வேண்டிய நேரத்தில் கிடைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, என்பதெல்லாம் இந்த ஆய்வுக் குறிப்பில் தெளிவாக இருக்கிறது.

கூட்டுறவு மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலம் ட்ராக்டர்கள் ரிப்பேர் செய்ய ஒரு நிறுவனத்தை தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனைக் கழகத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது கூட்டுறவுத் துறையில் பெரும் சாதனை என்பதை நிச்சயமாக உழவர் பெருமக்கள் அறிவார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் மட்டுமல்லாமல், எல்லா மாவட்டங்களிலும் இப்படிப்பட்ட டிராக்டர்கள் பழுது பார்க்கும் நிறுவனத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த காஞ்சிபுரத்தில் சிறப்பு அங்காடி ஏற்படுத்துவதற்காக பணத்தை ஒதுக்கிச் செய்ததற்காகவும், உத்தரவு பிறப்பித்ததற்காகவும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும், சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவிக்கிறேன். குறிப்பாக இப்படி நிலவள வங்கிகள் நாட்டிலே ஏற்பட்டு விட்டாலும் நீண்டகாலக் கடனைப் பெறுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் குறுகிய காலக் கடன்வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்க வழி ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இப்பொழுது மாவட்டத் தலைநகரங்களில் தான் சூப்பர் மார்க்கெட் இருக்கிறது. நாம் சிறிய சிறிய அளவிலே வட்ட அளவிலே, தாலுகா அளவிலே 'மினி சூப்பர் மார்க்கெட்' ஏற்படுத்தினால், நகர மக்களுக்கு மட்டுமின்றி, கிராமப்புற மக்களுக்கும் அத்தியாவசியமான பொருள்கள் கிடைக்க வழி ஏற்படும். சில பொருள்கள் சில சமயங்களில் தட்டுப்பட்டு கிடைக்காமல் போய் விடுகின்றன. தட்டுப்பாட்டில் தட்டுப்பட்டு கிடைக்காமல் போய் விடுகின்றன. அப்படி தட்டுப் பாட்டில் இருக்கும் பொருள்கள் விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலமாக கிராமங்களிலே இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்யலாம்.

அடுத்தப்படியாக, கூட்டுறவுத் துறையில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். தனியார் துறைக்கும் பொதுத்துறைக்கும் பொதுவாக போட்டி இருக்கின்றன. பொதுத் துறையில் அதிகாரிகள் பொறுப்பு ஏற்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருசில சட்டத்திற்குப்பட்டு நடக்க வேண்டும், பொதுத் துறையில் சிலவற்றில்தான் நஷ்டம்

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க அதிலுள்ள முட்டுக்கட்டைகளை அகற்றி, வியாபாரத்தில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்தால் நல்லபடியாக முன்னேற்றம் அடையும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு துறை தனியாருடன் போட்டி போட்டு தல்ல லாபத்தையும் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தனியார் வங்கிகள், கூட்டுறவுத் துறை வங்கிகள் என்று இருக்கின்றன. தனியார் துறையிலே கடன் கொடுப்பதற்குச் சலபமான முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் பெற வேண்டுமானால் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பங்குத் தொகையைப் பொறுத்த வரையில், முதலில் பங்குத் தொகையைக் கட்டிவிட்டி, அதற்குப் பிறகுதான் கடன் வாங்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை மாற்றி, கடன் வாங்கும்போது பங்குத்தொகையை அட்ஜஸ்ட் செய்துகொள்ளும் நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதுப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கூட்டுறவுத் துறையிலே விவசாயி கடன் வாங்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவன் விவசாய காரியத்திற்கு மட்டும்தான் கடன் பெற முடியும். அவனுக்குத் தேவையான மற்ற காரியங்களுக்கு, அவனுடைய மகன் படிப்பிற்காக, அல்லது அவனுடைய மகன் அல்லது மகளின் திருமணத்திற்காக கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவன் வெளியிடங்களில் அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கூட்டுறவுத் துறையிலும் விவசாயக் காரியங்கள் அல்லாது மற்றக் காரியங்களுக்கும்—திருமணம் அல்லது மக்களின் கல்வி—கடன் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். விவசாயியின் குடும்பச் செலவுக்கு வேண்டிய கடன் கொடுக்கவும், திருமணம் போன்ற செலவுக்கு நீண்டகாலக் கடன் அளிக்கவும் வகை செய்ய வேண்டும். 'கல்டிவேடிங் லோன்' என்பதை 'கல்டிவேட்டர்ஸ் லோன்' ஆக மாற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின்சீழ் ரூ. 4,03,53,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கோரியுள்ளதற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி ஒருசில கருத்துக்களை மாமன்றத்தின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கூட்டுறவுத் துறை வளர வேண்டும், மேலும் விரிய வேண்டும், அதனுடைய விழுமிய பணிகள் சமுதாயத்திலே அடித்தளத்திலே

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

இருக்கின்றவர்களுக்கு எட்ட வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதிலே இருவேறு கருத்துகள் இருக்க முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். பொதுவாகவே, சோஷலிச சமுதாயத்தை ஜனநாயக முறையில் உருவாக்குவதற்கு கூட்டுறவு ஓர் அத்தியாவசியமான கருவியாகும் என்றால் அதுமிகையாகாது. சமுதாயத்தின் சோஷலிச மேம்பாட்டுக்கு கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு சிறந்த எஜென்சி என்பதை சுதந்திரம் பெற்ற சில ஆண்டுகளிலேயே பாரதப் பிரதமர் ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேருஜி அவர்களின் தலைமையிலான திட்டக் குழு முழுமனதாக ஏற்றுக்கொண்டது.

சுதந்திரத்திற்கு முன்னாலே வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தைத் தங்களின் ஆதிக்க அரசுக்கு துணை செய்யக்கூடிய ஒரு பலவிவமான துணையாகத்தான் கருதினர். 1904-ம் ஆண்டில் முதல் கூட்டுறவுச் சட்டம் வரையறுக்கப்பட்ட நேரத்தில் சர் பிரடிக் நிக்கல்சன் என்ற ஐ.சி.எஸ். அதிகாரி கொடுத்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் கூட்டுறவு நாயைச் சங்கங்களை வெள்ளையர்கள் நாடு முழுவதும் ஆரம்பித்தனர். இவையே கிராமங்களில் சிறிய அளவில் கடன் கொடுப்பதற்குச் செய்யப்பட்ட முதல் முயற்சிகளாகும். அவை மிகச் சிறிய அளவில் இருந்ததால், மிகக் குறைந்த விவசாயிகளுக்கே கடன் உதவி செய்துகொடுக்க முடிந்தன. எனவே, அவற்றின் நிர்வாகம் ஊதியம் இன்றி இருந்தது. கிராமத் தலைவர்கள் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தை அத்தகைய சங்கங்களை நடத்துவதில் செலவிட்டனர்.

மேலும் வரையறுக்கப்படாத பொறுப்பு (அன் லிமிடெட் லயபிலிட்டி) என்ற தத்துவமும் கிராமநாயை சங்கத்திற்கு வகுக்கப்பட்டது. நாள் செல்லச் செல்ல கூட்டுறவு இயக்கம் நகரங்களிலும் விரிவடைய ஆரம்பித்தது. பண்டகசாலைகள், கூட்டுறவுத் தொழில்கள் எனப் பலவாறாக விரிவடைந்தன. 1932-ம் ஆண்டில் சென்னை மாநிலத்தில் கூட்டுறவுச் சட்டம் வகுக்கப்பட்டது. எனைய மாநிலங்களைக் காட்டிலும் தமிழகத்திற்கு அடுத்தபடியாக மகாராஷ்டிரம்நான் இரண்டாவதாக வருகிறது. சிறப்பாக முன்னேறியுள்ளது. என்றாலும் இன்னும் பல துறைகளில் முன்னேற்றம் அடையாமல் நம் மாநிலம் தடைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. நிர்வாகத்தில் பல குறைபாடுகள் மலிய ஆரம்பித்தன. 1932-க்குப் பின் 1936-ல் சர் டி. விஜய ராகவாச்சாரியார் தலைமையில் ஒரு நிபுனர் குழுவை அமைத்து மாநிலக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆராய்ந்தது. அந்தக் குழு பல அரிய யோசனைகளைக் கூறியது. ஆங்கில அரசு அறைகுறையாக நிறைவேற்றிய சட்டத்தால் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள விவசாயி, தொழிலாளி ஆகியோருக்கு எண்ணிய பயன் கிடைக்கவில்லை. சின்னஞ்சிறிய விவசாயிகளுக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தினால் எந்தவிதமான பலனும், உதவியும் கிடைக்கவில்லை. பெரிய நிலச்சுவார்த்தார்கள் பலன் பெற்றனர். அதைப்போல் நகரங்களிலும் ஏழைமக்களுக்கு இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் எந்தவித பலனும் அளிக்கவில்லை.

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

1947-க்குப் பின்னர், நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னர், இந்தக் குறைகள் நம் நாட்டுத் தலைவர்கள் நேருஜி போன்றவர்களுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்தது. சோஷலிச சமுதாயத்தைக் காணத் துடித்த அந்த லட்சிய வீரர் கூட்டுறவு இயக்கத்தை சிறந்த முறையில் திருத்தியமைக்க, ஏழைப்பங்காளாக அந்த இயக்கம் மிஸிர் வேண்டும் என்று முயற்சிகள் செய்தார். அவருடைய தீர்க்கதரிசனத்தின் விளைவாக ரிசர்வ் வங்கி கிராமக் கடன் சர்வே அறிக்கை வெளியிட்டது. விவசாயிகள் தங்கள் கடன் தேவைகளில் 3 சதவீதம் கூட, ஐம்பது ஆண்டுகளாக பணியாற்றிய கூட்டுறவு இயக்கத்தால் பெற முடியவில்லை என்ற கசப்பான உண்மையை அந்த அறிக்கை சுட்டிக்காட்டியது. மேலும் கூட்டுறவு இயக்கம் கிராமங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி மேட்டுக்குடி மக்களுக்கே பயன்படக்கூடிய வகையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. வருவாய் இல்லாதோர், வசதியற்றோர் கூட்டுறவு இயக்கத்தால் பலனைப் பெற முடியவில்லை. குறிப்பிட்டவர்களுக்குத்தான் கூட்டுறவு இயக்கம் பயன்பட்டு வந்தது. எல்லோருக்கும் பயன்படும் வகையில் இதில் அரசாங்கம் பங்கு பெற வேண்டும் என்பதற்காக திரு. டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்களின் தலைமையின் கீழ் 1955-ம் ஆண்டில் ஆய்வுக்குழு அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. அதன் பேரில் புதிய கூட்டுறவுச் சட்டம் உருவாக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் ஒரு சட்டத்தை 1961-ம் ஆண்டு கொண்டு வந்தார்கள். பன்னெடுங்காலமாக கூட்டுறவுத் துறையில் நிர்வாகஸ்தர்களாக இருந்தவர்கள் உடம்புப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த நிலைமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. அவர்கள் தொடர்ந்து இரண்டு தடவைகளுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று கொண்டுவரப்பட்டது. பிற மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலத்தில் சிறப்பாக கூட்டுறவு இயக்கம் நடைபெறுகிறது என்பது உண்மை. இருப்பினும் அடிப்படையான கோட்பாட்டை எந்த முறையில் அறிந்துள்ளது என்ற வினாவிற்கு நம்மால் திருப்தியான பதில் அளிக்க முடியாது.

உதாரணமாக, தமிழகத்தில் 166 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. இதில் கிட்டத்தட்ட 60 லட்சம் பட்டாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவற்றுள் 80 சதவீத பட்டாதாரர்கள் 30 சதவீதம் உள்ள நிலங்களைக்கூட வைத்திருக்கவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் இவ்வளவு ஆண்டிற்குப் பிறகும் கணிசமாக உதவ முடியவில்லை. முக்கியமாக அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறிய விவசாயிகளுக்கு உதவிபுரிய ஏன் கூட்டுறவு இயக்கத்தால் முடியவில்லை என்ற வினாவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விடை காணவேண்டும். கிராமத்தில் உள்ள சங்கங்கள் சிறிய அளவில் இருப்பதால் அவைகளால் திறமையாக இயங்கமுடியவில்லை சிறந்த பயிற்சிபெற்ற முழுநேர ஊழியர் ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் இலவசமாக அல்லது மானிய உதவியுடன் அளிக்க வேண்டும்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

ஒவ்வொரு சங்கமும் அந்த கிராம மக்களுக்குத் தேவையான கடன் வசதி, விற்பனை வசதி, விவசாயப் பொருள்வழங்கும் வசதி ஆகிய அனைத்து வசதிகளையும் அளிக்கவல்ல திறமையான பொருளாதார ஜனநாயக நிர்வாகமாக மிளிர ஏற்றவகையில் கூட்டுறவு இயக்கம் திருத்தியமைக்க வேண்டும். கிராம மக்களின் முழு பொருளாதார தேவைகளை வழங்கவல்ல முறையில் கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கம் பொறுப்பினை மேற்கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஏதோ நாங்களும் சங்கம் அமைத்திருக்கிறோம். 1967-ல் இத்தனை சங்கங்கள் இருந்தன, இப்பொழுது இத்தனை சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நாங்கள் இவ்வளவு சங்கங்களை அதிகரித்துவிட்டோம் என்று புள்ளிவிவரங்களை அள்ளி வீசுவதால், கிராமத்தின் பொருளாதார வாழ்வு வளர்ச்சி பெறுது, வளர்ச்சி பெறவில்லை.

பி.ப.
12-30

உதாரணமாக 1970-71ம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த அரசு 1966-67-ல் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு 31.44 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்தது. நாங்கள் 1969-70-ல் 62½ கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பறைசாற்றினர். கேட்க இனிமையாக இருந்தாலும், புள்ளிவிவரங்களில் கசப்பான உண்மை மறைந்துள்ளது என்ற அடிப்படை உண்மையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1966-67-ஆம் ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால் காஸ்ட் ஆப் லிவ்விங் இன்டெக்ஸ் 180 புள்ளியாகத்தான் இருந்திருக்கிறது. ஆனால் 1969-70-இல் 230 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலைக்கேற்பப் பார்த்தால் கொடுக்கிற உதவி ஒன்றும் பிரமாதமாக இல்லை என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

மொத்த உதவியில் 2 சதவீதம் மேட்டுக்குடி மக்களுக்குத்தான் கடன் உதவி கிடைக்கிறதே தவிர சமுதாயத்தில் கீழ் நிலையில் உள்ளவர்கள் யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத்துறை பல ஆண்டுகளாக ஒருசிலரின் கைப்பாவையாகத்தான் இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அதன் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர்களில் பலர் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள், நிர்வாகத் திறமை படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். என்றாலும் அது ஒரு பாம்பரை சொத்தாகத்தான் இருந்து வருகிறது. அதை மாற்றவேண்டும். இரண்டு முறைக்கு மேல் யாரும் நிர்வாகப்பொறுப்பை வகிக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாழையடி வாழையாக தொடர்ந்து சிலர் தலைவராகவே இருந்து வருவதனால் பல கூட்டுறவு சங்கங்கள் நல்லமுறையில் நடக்கவில்லை. தங்களுக்குச் சார்பாக இருக்கிறவர்களை போட்டுவிட்டு அவர்கள் வேறுபல பணிகளிலேயே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தைக் துவக்கி வைத்துப் பேசிய என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த என் அருமை நண்பர் திரு இராமமூர்த்தி அவர்கள் இதை நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். “அரசாங்கம் சந்தானம் கமிட்டியைப் போட்டதே, அந்தக் கமிட்டியும் தன் அறிக்கையைக் கொடுத்து எத்தனையோ நாள் ஆயிற்றே, ஏன் அதை இன்னமும் அமல் படுத்தவில்லை” என்ற கேள்வியைப் போட்டார்கள்.

சந்தானம் கமிட்டியை நியமிக்கிற நேரத்தில் திரு. அண்ணா துரை அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற ஊழல்களை எல்லாம் அறிந்து அவற்றை உடனடியாக அகற்றியாக வேண்டும் என்றே அவசரம் அவசரமாக தன்னுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே நியமித்தார்கள்.

அப்படி நியமிக்கிறபோது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புவதுபோன்றே 2 மாதத்திற்குள் இடைக்கால அறிக்கை ஒன்றை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். திரு சந்தானம் கமிட்டியும் 1968-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20-ம் தேதி அன்றே இடைக்கால அறிக்கை கொடுத்தது. அந்த இடைக்கால அறிக்கையின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது? ஒன்றும் இல்லை.

மேற்கொண்டும் வெகு பிரயாசைப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் சந்தானம் கமிட்டி தன்னுடைய பைனல் ரிப்போர்ட்டையே கொடுத்து விட்டார்கள். இதுவரை அந்த ரிப்போர்ட்டின் மீதும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வில்லை என்கிறபோது இந்தக் கமிட்டியை இவ்வளவு அவசரம் அவசரமாக ஏன் நியமித்தார்கள் என்பதே கேள்விக்குறியாகி விட்டது. பொதுவாக இந்த அரசாங்கம் கூட்டுறவுத் துறையில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் விரிவான ஒரு கூட்டுறவு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் 2 முறைக்கு மேல் யாரும் பதவி வகிக்கக் கூடாது என்று சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர டெல்லிக்கு அனுமதி கேட்டிருப்பதாக திரு. குருபாதசாமி அவர்களே பாராட்டினார்கள். ஆனால் நாம் அதை நடை முறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் அதை அமல்படுத்தி நல்ல பெயரை முதலாவதாக தட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இனிவாவது உடனடியாக 2 முறைக்கு மேல் நிர்வாகஸ்தர்கள் தொடர்ந்து பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்ற திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருத்தச் சட்டம் வரும் என்று வாயால் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர கொண்டு வரப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவில்லை.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

அமைச்சர் அவர்கள் எப்போது கொண்டு வரப்படும் என்பதைத் தம்முடைய உரையிலாவது குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறை நியமனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களே நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். எங்களுக்கு வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கூட கொடுப்பதில்லை.

இதுபற்றி சந்தானம் கமிட்டி, நியமனம் செய்வதாக இருந்தால் அரசாங்க உத்தியோகப் பொறுப்புள்ளவர்களையே போட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காரணம் 2 முறைக்குமேல் பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்கிறபோது கொல்லைவழியாக நியமன முறையில் யாரும் உள்ளே வந்துவிடக் கூடாது என்பது தான். உண்மையில் சர்க்கார் அதில் அக்கறை கொண்டிருக்குமானால் அதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கோவத்தூர் கோதண்டம் அவர்கள் முன்பு 62 வங்கிகள்தான் இருந்தன, இப்போது 106 வங்கிகள் இருக்கின்றன, ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு வங்கி என்று இந்தச் சர்க்கார் செயல்பட்டு வருவதை பாராட்டக் கூடாதா, பாராட்டாவிட்டாலும் குறை சொல்லாமலாவது இருக்கக் கூடாதா? என்று வேதனையோடு சொல்லிக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த 67 வங்கிகளை எதற்காகத் திறந்தார்கள் என்பது நாட்டுக்குத் தெரியும். இந்த 67 வங்கிகளைத் திறந்து மூன்று நான்கு மாதமாகிறது. இவற்றின் மூலம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு எத்தனை லட்சம் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மத்திய வங்கித் தேர்தல் வருகிறது, மத்திய வங்கிக் கோட்டையைப் பிடிக்க வேண்டும் என்றே இந்த வங்கிகளை எல்லாம் அவசரம் அவசரமாகத் திறந்து நியமனம் செய்திருக்கிறார்களே தவிர, ஏழை எளிய விவசாய மக்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் அல்ல. நிலவள வங்கியில் 22 டைரெக்டர்கள்—நிர்வாகஸ்தர்கள் அந்த எண்ணிக்கையை 46 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 35 தேர்தல், 11 நியமனம். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வாப்பப்பளிக்கவே இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இந்தக் கருத்து உயர்நீதி மன்றத்திற்கே கொண்டு போகப்பட்டு அவர்கள் இது சரியான முறை என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நியமன உறுப்பினர்கள் பற்றியும் எந்தவித ஆட்சேபமேயும் சொல்லவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: சட்டப்படி சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் நியாயப்படி சரிதானா? நடைமுறைப்படி சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அடுத்ததாக, பதவி உயர்வுக்காக நேர்முகத் தேர்வு செய்கிறார்கள். வி.எஸ்.ஆர். பதவி நான் கெஜுடெட் டி. ஆர். போஸ்ட் கெஜுடெட். இந்த நேர்முகத் தேர்வை முன்பு அதிகாரிகளே நடத்தி வந்தார்கள். இப்போது அமைச்சர் அவர்களே நடத்துவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையா? இப்படி நேர்முகத் தேர்வு என்று தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைக் கொண்டு வரவே இந்த முறை கையாளப்படுகிறதோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன்.

அடுத்து, பொதுவாக கூட்டுறவுத் துறையில் ஊழல் மலிந்திருப்பதை எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஊழல்கள் எல்லாம் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில் டெண்டர் முறையைப் பின்பற்றுகிறிருப்பது, தன்னிச்சையாக டெண்டர்களை உயர்த்திக் கொள்வது, பர்சேஸ் முறையில் விலை கூடுதலாகப் பில்லை போடச் செய்வது. “பாட் டேட்ஸ்” ஆகுமபடியாக கடனை வருடல் செய்யாது விட்டுவிடுவது, போன்றவைகளில்தான் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய குறைபாடுகள் வராதிருக்க தக்க முன்னேற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

பொதுவாக கூட்டுறவுச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஆடிட் பிரிவு 64, விசாரணைப் பிரிவு 65, மேற்பார்வைப் பிரிவு 66, சர்சார்ஜ் பிரிவு 71 ஆக இந்த நான்கைந்து பிரிவுகளை அரசாங்கம் உடனடியாகத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரிவுகள் ஆண்டாண்டு காலமாகத் திருத்தப்படவில்லை, நாங்கள் வந்து 3 ஆண்டுகாலே ஆகிறது என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்வதில் பயன் இல்லை.

பொதுவாக இப்போது கூட்டுறவுத் துறையில் சிங்கிள் என்டரி சிஸ்டம்தான் இருக்கிறது. ஊழல்கள் ஏற்படுவதற்கே இது ஒரு உதவியாக அமைந்துவிடுகிறது. அட்ஜஸ்ட்மெண்டு என்று சொல்லி பெருந் தொகையை மறைக்கவும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் படுகிறது. ஆகவே டபிள் என்டரி சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தணிக்கை முறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் வெளியார் தணிக்கை முறையைத்தான் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களே ஆடிட் செய்துகொள்வது என்பது சரியல்ல. இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் பண்ட்ஸ் அக்கவுண்ட்ஸ் இன் கிழேயே இத்தத் தணிக்கை முறை வந்தாக வேண்டும்.

அடுத்ததாக, இந்த ஆர்பிட்டரேஷன், மத்தியஸ்தம் என்பதிலே மிகக் காலதாமதம் ஆகிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய உண்மையாகும். 1966-67-ம் ஆண்டு மட்டும் 40 ஆயிரம் கேஸ்கள் மத்தியஸ்திற்கு விடப்பட்ட கேஸ்கள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே சொல்லப்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1970 ஏப்ரல் 2]

பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு இரண்டு ஆண்டுகள் அல்ல, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இதேமாதிரி வழக்குகள் பைசலாகாமல் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்கிறேன், ஏ.ஆர்.சி. 464/64-65 என்ற வழக்கு சென்னை துணைப் பதிவாளரிடத்தில் இருக்கிறது இன்னும் முடிவு செய்யப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. துணைப் பதிவாளர்கள் சட்ட அறிவு பெற்றவர்களாக இல்லை, சட்டத்திற்கு ஒவ்வாத சட்டத்திற்குப் புறம்பான முடிவுகளை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். மத்தியஸ்தம், ஆர்பிட்ரேஷன் வலுவாக இயங்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் இங்கே கருத்துவேறுபாடு இல்லை. நீதியும் நிர்வாகமும் தனித்தனியாக இயங்க வேண்டுமென்றுதான் நாம் எல்லாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம் கொள்கையளவிலே. அரசியல் சாஸனத்தில் 50-வது பிரிவில் இதையேதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே வழக்குகளைப் பதிவு செய்கிற அதிகாரத்தைப் பதிவாளரிடமிருந்து மாற்ற வேண்டும். இதற்காக கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் 73-வது விதியைத் திருத்த வேண்டும்.

தமிழகத்திலே இந்த ஆண்டு மழையில்லை, வறட்சி நிலைமை இருக்கிறது, கடந்த ஆண்டும் சரியாக மழையில்லாததால் வறட்சி நிலைமை இருந்தது. கூட்டுறவுத் துறையின்மூலம் ஷார்ட் டெர்ம் லோன், மீடியம் டெர்ம் லோன், லாங் டெர்ம் லோன் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு அந்த கடன் பாக்கிகளை வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைப்பதை அக்ரிகல்சரல் கிரடிட் ஸ்டெபிலைசேஷன் பண்டி மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலவள வங்கிகள் கொடுத்திருக்கின்ற கடன்கள் வசூலை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இல்லை என்று கூறினார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்றால், எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி, அக்ரிகல்சரல் கிரடிட் ஸ்டெபிலைசேஷன் பண்டிலிருந்து 4, 5 லட்சம் ரூபாயை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டதாக ஜெனரல் பாடி மீட்டிங்கில் சொன்னார்கள். ஏன் எடுத்துக் கொண்டார்கள், கடன் நிவாரணம் அதன் மூலமாகக் கொடுக்க ஏன் உத்தரவு போடக் கூடாது என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

அதிகாரிகளைப் போடுவதைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்க அதிகாரிகளைப் படிப்படியாக எடுத்து விட்டு, அந்தத் துறையிலே உள்ள பாங்கு ஊழியர்களைப் போட வேண்டுமென்று அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நிலவள வங்கிகளில் மாணேஜர்களைப் போட வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களைப் போட்டுவிட்டால் தவணை பாக்கிகளை வசூல் செய்து விடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் திருமங்கலம் பாங்கிலே இவ்வளவு பாக்கி யிருக்கிறது, ஏன் மாணேஜரைப் போடக் கூடாது என்று கேட்டு

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், மானேஜரைப் போட்டால் மாத்திரம் கடன் வசூல்களை வசூலித்துவிட முடியுமா? அந்தத் துறையிலே ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றி அனுபவம் பெற்ற செயலாளர், மேற்பார்வையாளர் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் நன்றாகத் திறம்பட வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும்பொழுது மானேஜரைப் போட்டால் எப்படி நிலைமை சீராகும்? வேண்டுமானால் வேண்டியவர்களைப் போட்டுக்கொள்வதற்காகச் செய்யலாம்.

மாவட்டத்திலே டெபுடி ரிஜிஸ்திரார் அளவிலே சீப் எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் ஆபிஸர் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரியைப் போட்டதினால் என்ன நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? என்ன முன்னேற்றம் கண்டு இருக்கிறார்கள்? அதிகாரியைப் போட்டுச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்களே தவிர எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் அதனால் ஏற்படவில்லை.

கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி சில நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்காக ஸ்டேட் கோவாப்ரேடிவ் அட்வைசரி கவுன்சில் இருக்கிறது. பல இலாக்காக்களில் இருப்பதைப் போல் இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலும் அப்படிப்பட்ட குழு ஒன்று இருக்கிறது. இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு முறைகூட அந்தக் குழு கூடவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அரசாங்கம் அந்தக் குழுவினை அடிக்கடி கூட்டி, அதனுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டறிவது நல்லது, எனவே அடிக்கடி கூட்ட வேண்டும்.

நில வள வங்கிகளுக்கு வாகன வசதிகள் கிடையாது. தவணைக் கடன் பாக்கிகள் வசூலிப்பதற்கும் கடன்களைக் கொடுப்பது சம்பந்தமாகவும் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்ல வசதிகள் கிடையாது. அதோடு அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு வேறு பதவி உயர்வுகள் கிடையாது. அந்தத் துறையிலே காரிய தரிசி அல்லது சூபர்வைசர் அளவிலே தான் உயர்வு கிடைக்க கிடைக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும், அதோடு அவர்களுடைய பணிகளை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும்.

ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு நில வள வங்கி திறக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படித் திறக்கின்ற நேரத்திலே ஏற்கனவே தலாகா நிலவள வங்கியிலிருக்கும் பணியாளர்களை எடுத்துக்கொள் வேண்டும். அவர்களுக்குப் பரையாரிடி கொடுத்து அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், புதிதாகப் போட்டால் நிர்வாக அனுபவம் அவர்களுக்கு இருக்காது. எனவே 10, 16 ஆண்டுகள் வரையில் வேலை செய்திருக்கின்ற அந்தப் பணியாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவது சரியாகாது, அவர்களுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்து அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கூட்டுறவு நில வள வங்கியில் கடன் மனுக் கொடுத்தால் கால தாமதம் ஆகிறது என்ன காரணம் என்று கேள்வி நேரத்திலே கேட்கப்பட்டபொழுது அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட போகிறது என்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

அதற்குமேல் நான் கேட்கமுடியவில்லை. அவர்கள் பதில் சொல்கின்ற நேரத்திலே 30, 31 நாட்களிலே கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். மனுக் கொடுத்து 3 ஆண்டுகாலம் ஆகியும் கடன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். எப்பொழுது கொடுக்க முடியும் என்ற விவரம் அவர்கள் சொல்லவில்லை. நிலவள வங்கிகள்மூலம் கடன் பெறுவதாக இருந்தால் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் விஸ்தரிப்பு அதிகாரியும் (கூட்டுறவு) பொறியியல் வல்லுநரும் தான் எஸ்டிமேட் போட வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வேலையோடு சேர்ந்து இதுவும் வேலை பளுவாக அதிகமாகும். எனவே அப்படிச் செய்யாது கூட்டுறவு வங்கிகளில் உள்ள பணியாளர்களே அதைச் செய்யக்கூடிய முறையில் வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்னாலே ஒரு நண்பர் பேசியபொழுது முன்கடன் தீர்ப்பதற்கு வழியில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதற்காக 5 சதவிகிதம் கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். அது போதாது. அதை 20 சதவிகிதம் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நோக்கமே தனியாருடைய கடன் பிடியிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவித்துப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதுதான். அவர்கள் அதிக வட்டிக்குப் பணம் வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த முன்பணத் தொகையை உயர்த்திவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ரிசர்வ் பாங்கியின் அதிகாரமாக இருந்தாலும் அதற்கு மாநில அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்.

பணம் பெறுகிற நேரத்திலே கிணறு ஆழப்படுத்துவதற்காகவும், நிலத்தை வளப்படுத்துவதற்காகவும் கடன் கோரினால் சர்க்கார் கடனாகவும் முன் கடனாகவும் இருக்கிற தொகையைக் கட்டிவிட்டு வந்தால்தான் கொடுக்கப்படும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்கார் கடனாக இருந்தால் சர்க்கார் கடனை மதிப்பீட்டுத் தொகையில் கழித்துவிட்டு கடன் சிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதேபோன்று பாங்கியிலிருந்தே அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய பணத்தை செலுத்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கடன்களுக்காக கிராம முன்சீப், கர்ணம் போன்றவர்களை எல்லாம் அடங்கல், பிளான் இவற்றிற்காக விவசாயிகள் போய்ப் பார்த்து அலைந்து அதற்காக 200, 300 ரூபாய் செலவாகிறது என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்காக அந்த கிராமத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நில வள வங்கியே நேரடியாக அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அவற்றைப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தினை வளப்படுத்துவதற்கு நிலவள வங்கியில் கடன் கொடுக்க முறுக்கிறார்கள்.

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

‘அடைமான உத்தரவிடப்பட்ட தேதியிலிருந்து 10 வருட காலத் திற்குள் பிரஸ்தாப நிலத்தை விந்நபனை செய்யவோ அல்லது பரா தினம் செய்யவோ கூடாது. ஆனால் நில அபிவிருத்திச் சட்டம் அல்லது விவசாயிகள் கடன் சட்டம் அல்லது அரசியல் தியாகிகள் தவிர்ந்து நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபடுபவர்களாக உள்ள நிலமில்லாத ஏழைகளாக உள்ளவர்களைக் கொண்ட கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கோ நிலத்தை ஈடுகாட்டும்பொருட்டு சர்க்காருக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்கலாம்’ என்று அரசாங்கத்தின் உத்தரவிலே இருக்கிறது. திருமங்கலத்திலே ஒரு அரசியல் தியாகி அரசியலில் தனது உடலை உருக்குலைத்துக் கொண்டவர், என் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஏழையாக இருந்தார் என்ற காரணத்தினால் நிலம் கொடுத்திருந்தார்கள். அதற்குக் கடன் கொடுக்கமுடியாது என்று சி. எஸ். ஆர், திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது தனிப்பட்ட முறையிலே இருக்கிறதா? அல்லது மாநில முழுவதும் இப்படிப் பட்ட நிலைமை இருக்கிறதா என்ற விவரம் தெரியவில்லை. நில மில்லாத ஏழைகள் தரிசு நிலங்களை வளப் படுத்துவதற்காக அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்ததாக திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் ரிஜிஸ்தரார் ஆப் கோவார்பேடிச் சொசைட்டி இருப்பதோடு அடிஷனல் ரிஜிஸ்தரார் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே கடன் கொடுக்கிற பொறுப்பையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் அறிந்த வரையிலே அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டு கோளுக்கு அவர்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்ற காரணத் தினால், வேறு ஒரு பதவியை அடிஷனல் ரிஜிஸ்தரார் என்ற பதவியை உருவாக்கிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று கேள்வி படுகிறோம்.

(பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

அந்த அடிஷனல் ரிஜிஸ்தரார் கூட மாநிலத்தில் இருக்கும் ஃபீல் செகரடரிக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகி விட்டது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : 20 நிமிடந்தான் பேசியிருக் கிறேன்; இன்னும் பத்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இதைப் பற்றி விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்று டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ் என்று தொழிலுக்கும், டைரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லாம்ஸ் என்று கைத்தறிக்கும், டைரக்டர் ஆப் ஷுகர் என்று சர்க்கரைக்கும் பல அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பல அதிகாரிகள் இருப்பதால்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

‘கோ-ஆர்டினேஷன்’ இல்லாமல் இருக்கிறது. டைரக்டர் ஆப் கோவாப்பரேடியல்ஸ் என்ற பதவியை போர்டு மெம்பர் நிலையில் உருவாக்கினால் அவர் தலைமையில் அரசாங்க நிர்வாக செயல்படுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

கூட்டுறவுத் துறையில் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டவர்களுக்குக் கால் பங்கு ஊதியம் கூடக் கொடுக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. ஸ்ரீபெரும்புதூர் தாலுகா கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியின் குமாஸ்தா ஆர். கோபாலகிருஷ்ணன் என்பவர் 31-3-1967-ல் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டார். அவர் மீது சில புகார்கள் சொல்லப்பட்டதற்கு அவர் பதில் கூறி சுமார் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் இதுவரை மீண்டும் வேலைக்கும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை; குற்றங்களுக்கு ஏற்ப நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய கால் பங்கு ஊதியத்தையும் கொடுக்கவில்லை. இதுபற்றி அரசாங்கம் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சிங்கம்புணரியிலுள்ள கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம், சட்ட அமைச்சர் மாதவன் அவர்களின் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான 1.54 ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தை நில ஆர்ஜித சட்ட நடவடிக்கை மூலம் 34,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதே கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 25,000 ரூபாய் கடன் வாங்கியுள்ளதால் அமைச்சரின் குடும்பத்துக்கும், அந்தக் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கத்துக்கும் தொடர்பு உள்ளது. அமைச்சர் அவர்கள் 28-9-1969-ல் இம்மன்றத்திற்கு அளித்துள்ள சொத்துக் சணக்கு விவரத்தில் அந்த நிலத்துக்கு மதிப்பு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாய் என்று கொடுத்துள்ளார். இந்த விவரம் அவர் அறிந்த வரையில் உண்மையானதென்றும், முற்றமைவானதென்றும் உறுதி கூறியிருக்கிறார். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நில ஆர்ஜித நடவடிக்கையை நன்றாக அறிந்தார்கள். அவர்களே ஏக்கர் 1,000 ரூபாய் என்று மதிப்பிட்டுள்ள அந்த இடத்தைச் சர்க்காரின் நில ஆர்ஜித அதிகாரிகள் சுமார் ரூ. 23,000 என்று அவார்டு பாஸ் செய்து மொத்தம் 1.54 ஏக்கருக்கு ரூ. 34,000 சிங்கம்புணரி கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கத்திடம் பெற்று நில ஆர்ஜிதம் செய்து, அந்தச் சங்கம் கொடுத்துள்ளது. அந்த நிலத்தின் நியாயமான மார்க்கெட் விலை என்ன? அமைச்சர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய்தான் மதிப்பா? அல்லது நில ஆர்ஜிதச் சட்டப் படி சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்த மதிப்பான ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் இருபத்தி மூவாயிரமா? இதில் எது உண்மை? அமைச்சர் கொடுத்துள்ளபடி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் நியாயமான மார்க்கெட் விலை என்று வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் சர்க்கார் எப்படி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 23,000 என்று விலை நிர்ணயம் செய்தது என்ற விவரத்தை அறிய இந்த மன்றம் விரும்புகிறது, தமிழகமே அறிய விரும்புகிறது.

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள சொத்துக் கணக்கு பற்றியும், சிங்கம்புணரி கூட்டுறவு வீடுகட்டும் சங்கத்துக்கு நிலம் வாங்கியது குறித்தும் அரசாங்கமோ, பேரவைத் தலைவரோ விசாரணை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டமன்ற விதிகளில், ஒருமுறை பேசி அதிலே ஒரு முடிவு எடுக்காதிருக்கும்போது மறுபடியும் திருப்பித் திருப்பி அதைப் பேசக்கூடாது என்று இருக்கிறது. ஒருமுறை பேசி பதில் சொல்லியிருக்கிறோம்; மறுபடியும் பேசினால் நாங்களும் மறுபடியும் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம். உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன தவறு என்பதை விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கம் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் நிலம் வாங்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கத்தை அனுமதி கேட்டார்கள். அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கேட்டால் அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கிறது.. அதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. அதற்காக மதிப்புப் போட வேண்டும். அரசாங்கம் அதிகாரிகள் மதிப்புப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் போட்ட மதிப்பு தவறு என்று உறுப்பினர் கூறுகிறாரா? மீண்டும் மீண்டும் உறுப்பினர் நான் கொடுத்த சொத்து விவரத்தைப் பற்றியே சொல்லுகிறார்கள். அதை நன்றாகப் படித்து பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதிலே 'சமார்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு போட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டு, அதற்குப் பிறகு பிரச்சினையைக் கிளப்பி இருக்கலாம். அவ்வாறு கேட்காமல் குழப்புவது சரியல்ல.

அன்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, புஞ்சை என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. புஞ்சை என்றால் என்ன விலை என்பதை உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் வருங்காலத்தில் என்ன நிலைமை என்று சொல்ல முடியாது. எதிர்காலத்தில் அது ஹவுசிங் சைட் ஆக மாறும். இந்த விலை கிடைக்கும் என்று அன்றே எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது; ஊகத்திலே போட முடியாது. சாதாரண அறிவுக்கே இது எட்ட வேண்டும். அதிலே திருப்பித் திருப்பி உறுப்பினர் பேசுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அதிகாரி விலையை நிர்ணயித்தது தவறு என்றால் எப்படித் தவறு என்பதற்கான விளக்கத்தைக் கொடுக்கலாம். அதைப்பற்றி விசாரித்து அறிந்து பிறகு பேசலாம். இந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்திலே, அடுத்த இடம், எழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்ட் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் போயிருக்கிறது. அதிலிருந்து 100 கஜம் தள்ளி உள்ள புஞ்சை நிலம் வீட்டு மனைக்காக வாங்கப் பட்ட நேரத்தில் ஒரு சென்ட் 3,500 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும், கொஞ்சம் தள்ளி எல்லாம், ஊருக்குப்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

பக்கத்தில்தான் ஒரு சென்ட் 750 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் அந்த அதிகாரிகள் விவரமாக விசாரிக்கிறார்கள். விசாரித்த பிறகு முடிவு கட்டுகிறார்கள்.

இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால் அதிகாரிகள் என்ன விலை கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயித்தார்களோ, அதையும் விடக் கூடுதலாக அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சங்கத்தினர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விசாரித்துப் பார்த்தால் இதை எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன்தான் உறுப்பினர் இவ்வாறு பேசுகிறார். அந்தப் பக்கத்திற்குப் போளவுடனேயே இங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் அயோக்கியத்தனம் செய்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வந்து விடுகிறார். இதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால் கேள்வி கேட்டு விவரங்களைப் பெற்றிருக்கலாம். அவருக்கு அச்சமாக இருந்தால் நண்பர் வினயகத்தை விட்டு கேள்வி கேட்கச் செய்து, பதிலைத் தெரிந்து கொண்டு பிறகு தாக்கலாம். விவரத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் குற்றம் சாட்டுவது தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் இந்தமாதிரி நிலத்தை எடுத்ததில் 'இதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை போதாது' என்று உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு நிலச் சொந்தக்காரர் போயிருக்கிறார். அவர் உயர்நீதிமன்றத்திலே 'அபிடவிட்'டுக்குப் பதில் சொல்லும்போது என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும். 'ஒரு சென்ட் 3,500 ரூபாய்க்கும், ஒரு சென்ட் 750 ரூபாய்க்கும் விலை போயிருக்கிறது. அந்த விலையை எனக்கும் கொடுக்க வேண்டும்; கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர் என்னை ஏமாற்றுகிறார்கள்' என்று கூறியிருக்கிறார். அவர் அரசாங்கத்தின் மீதும் குற்றம் சுமத்தியிருக்கிறார். நீதிமன்றத்திலே இந்த அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம் சுமத்தியிருக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் அவ்வளவு பெரிய குற்றம் சாட்டை அங்கே வைத்துக் கொண்டு எங்கள் மீது குற்றம் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இதிலே என்ன தவறு என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

1961-ம் ஆண்டு இந்தப் பகுதியிலுள்ள புஞ்சை நிலம் வீட்டுக்காக வாங்கப்பட்டபோது 100 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதே நேரத்தில் புஞ்சையாக வாங்கப்பட்ட நேரத்தில் செண்டுக்கு 20 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியார் என்ன விலைக்கு வாங்குவார்கள் என்பதை யோசித்து எழுத முடியாது. அப்படி அவர் சொவதாலும் அவர் கொடுத்திருப்பது பெரும்பாலும் பொய்யாக இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. யாராவது ஒருவர் லட்சக் கணக்கில் இருக்கிறது என்ற போட்டால் பெரிய பணக்காரன் ஆகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று பொருள். ஏமாற்றுவதற்காக அவ்வாறு கொடுக்கவில்லை. பின்னால் உண்மையைக் கூறியதன் காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ள

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. செ. மாதவன்]

வேண்டும். புரிந்து கொள்ளாமல் மாசு கற்பிப்பது தவறு. இந்த அங்கத்தினருக்கு இப்படி மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்றே பேசுவது வாடிக்கையாகப் போய்விட்டது என்பதை அறியும் போது வேதனையாக இருக்கிறது.

மேலவையிலே இதைப்பற்றிப் பேசப் போகிறேன் என்று ஒரு சவால். என்ன காரணமோ மேலவை உறுப்பினர் அன்றைக்குப் பேசவில்லை. அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது நான் பேசப் போகிறேன், அந்த மந்திரிக்குத் தெரிந்தே பேசப் போகிறேன் என்று ஒரு சவால். திட்டமிட்டு மாசு கற்பிக்க முனைகிறார்கள். 'பிளாக் மெய்லிங்' என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்கள். இங்குள்ள அமைச்சர்கள் அங்கத்தினரைப் போன்ற எவ்வளவோ பேரைச் சந்தித்திருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் அவர் எப்படி ஒரு அங்கத்தினரோ, அநே போன்று நாங்களும் அங்கத்தினர்கள். அதற்குரிய மதிப்பைப் கொடுத்துப் பேசினால் அழகாக இருக்கும்.

திரு. வினாயகம் அவர்கள் குற்றம் சொல்லுவதையே தடுத்து விடலாமா என்று கேட்டார்கள். ஒருகாலும் தடுக்க மாட்டோம். விசாரித்து, உண்மையை அறிந்து பேச வேண்டும். குற்றம் சாட்டுவதற்குத்தான் எதிர்க் கட்சி இருக்கிறது. இந்த உரிமையை மறுக்க மாட்டோம். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குற்றம் சாட்டிப் பழக்கப்பட்டவர்கள்தான் நாங்கள். குற்றஞ்சாட்டும் போது பொருள்படச் சொல்ல வேண்டும்.

முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவருக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது என்று முதலில் கூறுவது. உடனே என்ன நினைக்கிறார்கள்? முதலமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்து விட்டாரோ என்று நினைக்கிறார்கள். யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்று கேட்டதும் அவருடைய டிரைவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறார். பிறகு ஒரு ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டது என்று கூறுகிறார்; விசாரித்தால் ஒரு சென்டுக்கும் குறைவு. இதைப் பற்றியெல்லாம் கூறுவதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. 'மவுண்ட் ரோடுக்குப் பக்கத்தில் யாருக்காவது நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதிலே முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா' என்று கேட்டால் பதில் வருகிறது. ஆனால் அப்படிச் செய்வதில்லை. அங்கத்தினர் திட்டமிட்டு இப்படி வாடிக்கையாகச் செய்து வருகிறார். அதற்கு அவர் மீது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இதிலே ஒரு முடிவுக்கு வரும் வரையில் இந்தப் பேச்சுக்களை வெளியிடாதவாறு ஒத்தி வைக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் சார்பாக நாங்கள் எல்லா விவரங்களையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

பி. ப.
1-00

இன்னொன்றையும் அப்போதே குறிப்பிட்டேன். அரசாங்கத் திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. எங்கள் கையிலிருந்து கொடுக்கிறோம். எனக்கு வந்திருப்பது ரூ. 225 என்று. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது ரூ. 451. அன்று ரூ. 450 என்று சொன்னேன். அது ரூ. 451. இதில் தவறு நடந்திருப்பதாகச் சொல்வது, இதைப்பற்றி முழுமையாக விசாரணை செய்தால் உறுப்பினரின் தரம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இதற்கு தலைவர் அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுப்பதுதான் நியாயம். ஏனெனில் இது வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. ஒன்று சொல்வது, பின்னர் விளக்கம் கேட்டேன் என்று சொல்வது. இதுதான் விளக்கம் கேட்பதா? எதற்கும் ஒரு வழி முறை இருக்கிறது.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னிடம் தனியாகக் கேட்கலாம். ரிக்கார்ட்கள் வேண்டுமென்றால் கொடுக்கிறோம். அந்த ஊரிலே சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அங்கு கேட்டால் பட்டியலைத் தருவார்கள். ஆகவே இவைபெல்லாம் விளக்கம் கேட்பதற்காக அல்ல. திட்டமிட்டே இந்த மன்ற உறுப்பினர்களை அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்ற முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அதற்குரிய தண்டனையை வழங்க நீங்கள் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I am not holding any brief for the hon. Member belonging to my party nor I am opposed to the concerned Hon. Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எதற்காக நிற்கிறீர்கள்?

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I have got to explain the position from the point of view of my party.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் என்றால் திரு. சித்தன் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். திரு. வினாயகத்தைப் பற்றி அப்படி ஏதாவது சொல்லப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் தன்னிலை விளக்கம் சொல்லலாம்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, in the absence of my Leader I have got to take up the cause of my party.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. . . .

1970 ஏப்ரல் 2]

THIRU K. VINAYAKAM: You had better order an enquiry and he will take up the responsibility.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வருகிற 5-ம் தேதி அன்று 1 மணிக்கும் 4 மணிக்கும் இடையில் சித்தன் அவர்கள் எழுப்பிய அந்தப் பிரச்சினையையும், திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் எம்.எல்.ஏ. மினிஸ்டர் அவர்கள் மீது எழுப்பியிருக்கிற பிரச்சினையையும், இரண்டையும் அவரவர்களை அழைத்து விசாரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் ஒரு முறை இந்த மன்றத்தில் இதைப்பற்றி எழுப்பி பேசியாகிவிட்டது. கூறியது கூறல் இலக்கணப்படி ஒரு குற்றமாகும். சித்தன் அவர்கள் ஒரு முறை இந்த மன்றத்தில் கூறி அதை என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அது என் ஆய்வில் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிய பிறகும் மீண்டும் அதே கருத்தைச் சொல்லி, இந்த அவையின் பொன்னான நேரத்தை வீணாக்கலாமா? அதுதான் பிரச்சினை. ஆகவே, பத்திரிக்கைகளில் திரு. சித்தன் அவர்கள் சொல்லியதைப் பற்றிப் போடுவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதை யொட்டி ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கத்தையும் போடுகிற நிலையில் இரு தரப்பு நிகழ்ச்சிகளும் வர வேண்டும். பத்திரிக்கைகளில் இரண்டுக்கும் ஒத்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தூத்துக்குடியிலுள்ள திருநெல்வேலி ஜில்லா கூட்டுறவு சப்ளை அன்ட் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி பற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கிருக்கிற முறைகேடுகள் பற்றியும், அங்குள்ள செயலாளரை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் பற்றியும் சொன்னார்கள். எனக்கு முழு விவரமும் கிடைத்திருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். இதில் ஏறத்தாழ 9,33,000 ரூபாய் அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிற சில ஊழல்கள், முறைகேடுகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆகித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதம் கூடியவரையில் மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இவ்வளவு உறுப்பினர்கள் இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. உறுப்பினர்கள் எழுப்பியுள்ள ப

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் கூறுவதற்கு முன்பாக, கூறப்பட்ட குறைபாடுகளை பதில் சொல்ல முதலில் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறை என்னென்ன முறையில் செயல்படுகிறது என்பதைப் பற்றி முதலில் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒன்று வங்கிகள் பற்றியது, லேவாதேனி பற்றியது, பணம் கொடுக்கல் வாங்கல்—ஆங்கிலத்தில் சொல்வது என்றால் க்ரெடிட் பற்றியது. இரண்டாவதாக, ரைஸ் மில்ஸ் போன்ற தொழிற்சாலைகள், ஜின்னிங் போன்ற தொழிற்சாலைகள், அல்லது ஆயில் எக்ஸ்பெல்லர் போன்ற ப்ரோஸஸிங் தொழில்கள், பின்னர் வியாபாரம். இந்த மூன்றையும் பார்க்க வேண்டும். இன்று முக்கியமாக லேவாதேனி பற்றி அல்லது பணம் கொடுக்கல் வாங்கல்பற்றிப் பேசினார்கள்.

திரு. சித்தன் அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள், மிக நல்ல கருத்துக்கள் என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை. அவர்கள் குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் வாழையடி வாழையாக பலர் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது எங்கள் தேர்தல் அறிக்கை தான், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதியது, என் நினைவிற்கு வந்தது, அதில் எழுதியிருக்கிறார்கள், கூட்டுறவுத்துறை பற்றி. 'ஏழைகளின் நலனுக்காக என்று அமைக்கப்பட்ட கூட்டுறவுத் துறையை ஆதிக்கக்காரர்கள் கரத்திலிருந்து விடுவிக்கும் முயற்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேற்கொள்ள விரும்புகிறது.' அவர்கள் சொன்னதும் தேர்தல் அறிக்கையில் உள்ளதும் ஒன்றாக இருக்கிறது. திரு. சித்தன் அவர்கள் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்கள். அவர்கள் வாழையடி வாழையாக இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். (ஆரவாரம்). அவரது தந்தையார் நில அடமான வங்கியின் தலைவராக இருந்தார்கள். அவர்கள் அதில் பல வருடங்களாக இருந்து, இப்போது அந்த நில அடமான வங்கிக்கு இவர்கள் தலைவராக இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அதில் என்ன குற்றம் இருக்கிறது?) வாழையடி வாழை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. மன்னிக்க வேண்டும். திரு. சித்தன் அவர்களைப் போன்று நல்ல அனுபவம் உடையவர்கள் வாழையடி வாழையாக இருந்தால் அதை வரவேற்கிறேன். (ஆரவாரம்). வாழையடி வாழையாக யாருமே இருக்கக் கூடாது என்றால் திருமங்கலம் என்னவது (ஆரவாரம்). இன்னொன்றையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் வங்கிக்கு ஏதோ கட்சிக் கண்ணாட்டத்தோடு நான் ஏதோ நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாகவும், அவர்கள் வங்கியில் என் ஒரு

1970 ஏப்ரல் 2] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

மானேஜரை நியமிக்கக்கூடாது என்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னை நம்புங்கள், இன்று அவர்கள் சொல்லும்வரை அது எனக்குத் தெரியாது. டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் செய்யப்பட்டவில்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் இதை. எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை விளக்கிச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு நில அடமான பாங்கு அல்லது நில வள வங்கியில் தவணை தவறிய கடன் இருந்தால், அது 15 சதவீதத்துக்கு மேல் இருக்குமானால் ரிசர்வ் பாங்கு பரிவுரைப்படி அதற்கு கடன் கொடுப்பது குறைக்கப்படும். வங்கி முழுமையாக செயல்படுவது தடைப்படும். 25 சதவீதத்துக்கு மேல் தவணை தவறிய கடன் இருந்தால், ரிசர்வ் பாங்கு இன்னும் கடுமையான பல கட்டுப்பாடுகளை விதித்து அவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய கடன் தொகையை குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்களது வங்கி இருக்கிறது. அதற்குப் பணம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதைக் கொண்டு அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதிகப்படியான நிலுவை இருக்குமானால் அந்தக் கஷ்ட நஷ்டத்தை யார் அனுபவிப்பது? ரிசர்வ் பாங்கின் டயரக்டர் கடன் தவணையை செலுத்த தவறினால், 15 சதவீதத்துக்கு மேல் யார் நிலுவை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் குறைவாகவும் கடன் வழங்க வேண்டும் என்பது. 25 சதவீதத்துக்கு மேல் கடன் பாக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டி ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து வரும் பணம் வராது, என்ன செய்வது என்று கேட்க வேண்டும். இவர்கள் வங்கிக்கு 7½ லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாக அறிகிறேன். கட்சிக் கண்ணோட்டம் எனக்கு ஏதாவது இருந்தால் 7½ இலட்சம் ரூபாய், இவர்கள் தலைவராக இருக்கின்ற திருமங்கலம் பேங்கிற்கு அனுப்பி விவசாயிகளுக்குக் கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருப்பேனா? தமிழக அரசு அனுப்புகிறது. ரிஜிஸ்தரார் அனுப்புவது இல்லை. (குறுக்கீடு) திரு. விநாயகம் அவர்கள் சொல்வதைப்போல் ரிஜிஸ்தரார் அனுப்புவதில்லை. யார் அனுப்புவது என்று என்னிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: I object to this kind of insinuation. According to practice it is the Registrar who disburses the loan to societies. Let him correct himself or let him refer to the department.

திரு. ரா. கணகசபை: ரிஜிஸ்தரார் அனுப்புவதில்லை ரிஜிஸ்தரார் அனுப்பியதாகச் சொன்னால் அது தப்பு.

திரு. நா. வீராசாமி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்கள் இப்படி உட்கார்ந்து கொண்டே பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியா? அமைச்சரவர்களைக் குறை

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1970 ஏப்ரல் 2]

சொல்லுகிறார்கள், அவர்கள் மட்டும் குறை சொல்லுகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வது முறையா என்பதற்குத் தீர்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைத்தான் சொல்லுகிறேன், உட்கார்ந்து கொண்டே சொல்வது தப்புதான். உட்கார்ந்து கொண்டே திரு. வினாயகம் அவர்கள் வாய்க்கு வந்ததைச் சொல்லுவார்கள், அது தப்புதான்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ரிஜிஸ்தரார் அனுப்பியதாகச் சொன்னால் அதுவும் தவறு என்பதையும், நடைமுறையில் அப்படிச் கிடையாது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கனகசபை அவர்கள் தெளிவாக்கினார்கள். ரிஜிஸ்தரார் அனுப்புவது அல்ல. மத்திய நிலவள வங்கியே அனுப்புகிறது. திரு. சித்தன் அவர்களிடத்தில் கேட்டால்கூடச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் ஏழரை இலட்சம் ரூபாய் திரு. சித்தன் அவர்கள் தலைவராக இருக்கின்ற வங்கிக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு பைசாவிற்கும், ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் இந்த அரசு கையெழுத்திட்டு, கியாரண்டி கொடுத்து, வாக்குறுதி கொடுத்து, ஒருவேளை திரு. சித்தன் அவர்களின் வங்கி தவறாகப் போய், அவர்கள் திரும்பக் கொடுக்கத் தவறினால் இந்த அரசு கொடுக்கும் என்று சொல்லி ரிசர்வ் பேங்கிலிருந்து வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

ஆனாலும் அவர்கள் சொன்ன கருத்து வரவேற்கக் கூடிய கருத்து என்பதிலே உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒன்றைச் சொன்னார்கள், முன்கடன்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்னாலே இந்த வங்கியில் ஒருவர் கடன் வாங்கியிருந்தால் அந்தக் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்காக நாம் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று திரு. அழகர்சாமி அவர்களும், இன்னும் பலரும் சொன்னார்கள். முன்னாலே அப்படி நடந்து வந்தது. முன்னாலே நில அடைமான வங்கியாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நில அடைமான வங்கி கிடையாது, இப்பொழுது இருப்பது நிலவள வங்கி, நிலத்தை வளப்படுத்த மட்டும் அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று செயல்படுகிறது.

தேர்தல் அறிக்கையில் இருந்ததை வாசித்தால் மன்னித்து விடுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். தேர்தல் அறிக்கையில் உள்ளதைச் செயல்படுத்தவில்லை என்று பல நாட்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தேர்தல் அறிக்கைப்படி செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இன்றைக்குக் கேட்கவில்லை என்னிடம்.

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

அப்படிக்கேட்டிருந்தால் நன்றாகச் சொல்லியிருப்பேன். முன் கடன் என்பதைக்கூட பூராவும் நிறுத்தி விடவும் இல்லை. முன் கடன் என்று யாராவது வங்கிக்கு வந்து அதனைத் தீர்க்க அந்தக் கடன் வேண்டுமென்று, குறைந்த வட்டிக்கு வேண்டுமென்று கேட்டால், இப்பொழுதுள்ள விதியின்படி முன்னால் வாங்கிய கடனுக்காக, நிலவள வங்கியில் கேட்கலாம். ஆனால் திருமணம் நடத்துவதற்கு, பிள்ளைகளைப் படிக்க வைப்பதற்கு, அல்லது வேறு நல்ல காரியங்களுக்காக இருந்தால் அந்தக் கடன்களை இப்பொழுது நிலவள வங்கியிடம் வந்து கேட்க வேண்டாம். எங்குமே கேட்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. திருமணம் என்றால் எல்லோருக்கும் ஆதரிக்க வேண்டிய காரியம், படிப்பது என்றால் ஆதரிக்க வேண்டிய காரியம், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்தக் கடன்களுக்கு வேறு வங்கிகள் இருக்கின்றன, அர்ப்பணப் பேங்க் என்று தனியாக வைத்திருக்கிறோம், கூட்டுறவில் வேண்டுமானாலும் இருக்கிறது, அங்கே போய் வாங்க வேண்டும்.

திரு. சித்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள் அடிஷனல் ரிஜிஸ்தரார் என்ற அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறது என்று. அவர்கள், அதிகாரிகளை நியமித்ததன் காரணமாக அதிகச் செலவு ஆகிறது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருந்தால் நான் ஏற்றுக் கொள்வேன். அடிஷனல் ரிஜிஸ்தராரை இவ்வளவு குறைந்த சம்பளத்தில் நியமிப்பதை விட இன்னும் டைரக்டர் ஆஃப் ரிஜிஸ்தரார் என்ற பெரிய அதிகாரியை நியமிக்கக் கூடாதா? என்று சொன்னார்கள் பெரிய அதிகாரியாக நியமித்தால் அதிகச் சம்பளம்தான் கொடுக்க வேண்டும். அடிஷனல் ரிஜிஸ்தரார் என்று நியமிக்கக் காரணம், முன்னாலே சிறியதாக இருந்த இந்தத் துறை, ரூ. 3 கோடி மட்டும் கடனாகக் கொடுத்து வாங்கியது, இப்போது 14 கோடி, 15 கோடி என்று ஆண்டுதோறும் கொடுக்க வேண்டிய அளவிற்கு, இன்னும் அடுத்தடுத்த வருஷங்களில் இன்னும் அதிகமாக ஆகும் என்ற அளவிற்கு, மறு நிதிக் கார்ப்பொரேஷன் கொடுக்கும் தொகை 15 கோடி அளவிற்கு நிச்சயமாக வரக்கூடும் என்ற நிலையில் கூட்டுறவுத் துறையில் வங்கித் துறையைக் கவனிக்கத் தனியாக அதிகாரி தேவைப்படுகிறது, அவருக்கு அதிக வேலை இருக்கிறது என்று சொல்லுமளவிற்கு இருக்கிறது. இன்னும் அடிஷனல் ரிஜிஸ்தரார்கள் மற்ற பகுதிகளுக்குத் தேவப்படும் என்றுகருதுகிறேன். ரைஸ் மில் மற்றும் தொழிற்சாலைகள், மேலும் பண்டகசாலைகள் ஆகியவற்றிற்குத் தேவப்படலாம். எனவே தேவையற்ற ஒருவரை நியமித்து விட்டோம் என்று கொஞ்சங்கூட எண்ணத் தேவையில்லை.

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். நானும் உட்கார்ந்து கொண்டதான் இருந்தேனே தவிர, குறுக்கிட வில்லை. அவர்கள் பேசும்பொழுது, விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி செய்வதில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை என்று

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு போகின்றபொழுது, அவ்வளவு ஆர்வத்தோடு, ஆனந்தத்தோடு சொல்லிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்து, அந்த நேரத்தில் எனக்குக் குறுக்கிட மனமில்லை. அவர்கள் முகத்திலே பூத்த புன்னகை நான் பதில் சொல்லும் வரையிலாவது இருக்கட்டும் என்று அப்போது குறுக்கிடவில்லை, இப்போது சொல்லுகிறேன். அவர்கள், எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அது உண்மையல்ல. கடன் உதவி விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதில் முன்னேற்றம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைக்கு முற்றிலும் புறம் பானது. 3 கோடி ரூபாய் அளவில் 1966-67 இல் நீண்ட காலக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, அடுத்த ஆண்டில் 7 கோடியாக ஆகி, அதற்கடுத்த வருஷம் 7 கோடி என்பது 14 கோடியாக ஆகி உள்ளது. டபில், ரீ டபிள் என்று ஒரு விளையாட்டிலே உண்டு என்று கருதுகிறேன். அதைப்போல 1967-68-இல் 7 கோடியாக இருந்தது, அடுத்து 7 என்பது 14 ஆக இன்னும் விரிவாகி, வருகின்ற வருஷத்தில் இன்னும் விரிவாக வரும் என்று எதிர் பார்க்கும் நேரத்தில், கடன் உதவி செய்வதிலே கொஞ்சமும் முன்னேற்றமில்லை என்று சொல்வது உண்மைக்கு முற்றிலும் புறம்பானது. திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் அவர்கள், கொஞ்சமாவது பரராட்டக் கூடாதா என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் வேண்டுமானால் பாராட்டை எதிர்பார்த்திருக்கலாம், ஆனால் நான் அவர்கள் பாராட்டுச் செய்யவில்லையே என்று வேதனையடையவில்லை. அவர்கள் பாராட்டினால் இந்த அரசுக்கு மக்களிடத்திலே கொஞ்சம் செல்வாக்கு உயர்வாகி, அதனால் அவர்களுக்கு மனக் கஷ்டம் ஏற்படும் என்பதற்காக அவர்கள் பாராட்ட மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்த்துத்தான், இவ்வளவு செய்திருக்கிறோம் என்ற உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். திண்டிவனத்தில் அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கும் நிலவள வங்கிக்கு அவர்களுக்கே தெரியாது என்று கருதுகிறேன் 25,000 ரூபாய் பங்கு முதலாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். பங்கு முதல் என்று 20 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த அரசாவது கொடுத்திருக்கிறதா? நில அடைமான வங்கிக்காவது எந்த அரசாவது கொடுத்திருக்கிறதா?

THIRU K. RAMAMOORTHY: The Hon. Minister is giving wrong information. I am not a member of any bank or land mortgage bank.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களை உறுப்பினர் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: உறுப்பினர் என்று சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திண்டிவனத்திற்கு, வங்கிக்கு உறுப்பினர் இல்லை.

1970 ஏப்ரல் 2]

THIRU K. RAMAMOORTHY: I am a member of the Tindivanam Urban Co-operative Bank. He may get himself corrected. Regarding loans to agriculturists, let him refer to page 9 Paragraph 24 of his own statement. That is there.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அவர்கள் உறுப்பினராக இருக்கும் திண்டிவனம் தொகுதியிலிருக்கும் வங்கிக்கு நாங்கள் முதலாக 25,000 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். அதேபோல் நமது திரு. கனகசபை அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தலைவராக இருக்கும் பேங்கிற்கு 25,000 ரூபாய் முதல் வேண்டுமென்று ரிசர்வ் பேங்கிலேயிருந்து பெற்றுக் கொடுக்கவிருக்கிறோம். கட்சிக் கண்ணோட்டம் என்பது இருக்குமானால் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. கனகசபை அவர்கள் தலைவராக இருக்கப்பட்ட அந்த வங்கிக்கு ஏறக்குறைய ஐந்தரை இலட்சம் ரூபாய் கடன் உதவி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிச் சொடுத்திருப்போமா? எனவே, கட்சிக் கண்ணோட்டம் என்று சொல்லி ஏனாக இல்லாத ஒன்றைக் கற்பனை செய்து கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

புரமோட்டர், சிப் புரமோட்டர் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே அதற்காக மீண்டும் நான் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். கட்சிக் கண்ணோட்டம் என்று சொல்லிப்பொழுது, கட்சிக்காரர்களுக்காக ஒரு நன்மையைச் செய்யலாம் என்ற அர்த்தத்தில் ஒருவேளை அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அப்படிச் சொல்வார்களானால், நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் . . .

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மறுபடியும் நான் சொல்லாததை நான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார். இன்றைக்கு "I was very cautious" கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நியமித்தார்கள் என்று சொல்லவில்லை. விதிகளுக்குப் புறம்பாக நியமித்தார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். நான் கூட்டுறவு விதிகளுக்குப் புறம்பாக நியமித்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். நான் சொல்லாத ஒன்றைச் சொன்னதாக நினைத்துக் கொண்டு, அதற்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டு போவதென்றால் அதற்கு இடம் இது அல்ல. வேறு எங்கேயாவது வைத்துக் கொள்ளட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: கட்சிக் கண்ணோட்டத் தோடு என்று ஒருவேளை அவர் பக்கத்தில் இருப்பவர் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திரு. சித்தன் அவர்கள் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு எனக்கு ஒரு மன நிறைவு இருந்தது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் பேசுகிற பொழுது அமைச்சர் விலகினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொன்னார். அதே சமயத்தில் இந்த அமைச்சர் அவர்கள் கட்சிக்கு வேண்டியவர்களுக்கு . . .

[1970 ஏப்ரல் 2]

THIRU K. RAMAMOORTHY: I do not want him to resign. Let him remain and spoil the department as far as possible. நான் சொல்லாததைச் சொல்லி, he is answering me. I did not

இன்றைக்கு நல்ல காலமாக யாரும் அவரை ரிசைன் பண்ணச் சொல்லவில்லை.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நீங்கள் சபையில் பேசி விட்டுச் சென்ற பிறகு, நீங்கள் சபையில் இல்லாதபொழுது, மற்றைய உறுப்பினர்கள் பேசியதுபற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் இராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் பேசினார். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செய்கிறார் என்று திரு. இராமமூர்த்தி சொன்னதாகக் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை. நீங்கள் சபையில் இல்லாத நேரத்தில் இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் சிலர் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். சுதந்திராக கட்சி உறுப்பினர் கூட அப்படியிருந்தால் தவறு, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். மாண்புமிகு அமைச்சர், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார் என்பதாகச் சொல்லவில்லை. இங்கே பேசப்பட்டதை பொதுவாக விமர்சிக்கிறார். அவ்வளவு தான்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நிலவள வங்கியைப் பற்றிப் பலமுறை பலபேர் கண்டனம் செய்தும், சில பேர் ஆதரித்தும் பேசினார்கள். இந்த நிலவள வங்கியைப்பற்றி ஒரு அடிப்படையான உண்மையை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது நில அடையாள வங்கி அல்ல. இது லேவாதேவி அல்ல. கூட்டுறவுத் துறையில் லேவாதேவி செய்வதாயிருந்தால் கூட்டுறவு துறை எதற்கு? செட்டி நாட்டு நகரத்தார்கள் மிக நல்ல முறையில் லேவாதேவி செய்ய முடியும். லேவாதேவி செய்வதாயிருந்தால் கூட்டுறவுத் துறை அதில் அவர்களை மிஞ்ச முடியாது. நகரத்தார்களை, செட்டியார்களை, நாம் மிஞ்ச முடியாது. லேவாதேவி செய்வதில் அவர்கள் கடல் கடந்து சிங்கப்பூர், பிணங்கு, கோலாலம்பூர், ஃபீலித் தீவு, மொரீஷியஸ் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று உலகமே மெச்சக்கூடிய வகையில் லேவாதேவி செய்தவர்கள். கூட்டுறவுத் துறை வேறு, லேவாதேவி வேறு. அந்த அடிப்படையில் நமது லட்சியத்தை அடைவது முடியாது. கூட்டுறவுத் துறையில் நாம் எதற்காக இருக்கிறோம்? கூட்டுறவுத் துறையில் நிலவள வங்கி மூலம் என்ன செய்கிறோம்? நிலத்தை வளப்படுத்துகிறோம். எப்படி வளப்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் ஏதோ ரகசியமாகச் சொல்லவுமில்லை, பேசவுமில்லை. தேர்தல் அறிக்கையிலே முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறோம். 1967-வது வருட தேர்தல் அறிக்கையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கைப்பட எழுதியது:

“பருவ மழை தவறும் என்ற குறிகள் தென்படும்போது, இயற்கைகெடுத்து விட்டது என்று கூறிக்கொண்டிருந்து விடாமல்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

மறைந்து கிடக்கும் நீர்வளத்தை விஞ்ஞான முறைப்படி, நீர் பெறும் முறையை செம்மைப்படுத்தி, வறட்சி நிலையைத் தடுத்திடும் திட்டத்தை தி.மு.க. மேற்கொள்ள விரும்புகிறது”. பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் சொல்லுங்கள். இல்லையென்றால், மறைந்து கிடக்கும் நீரை விஞ்ஞான முறைப்படி மேலே கொண்டு வருகிற திட்டம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் அதோடு இந்த அறிக்கை மேலே சொல்கிறது :

“நீர் ஊற்றுக்களைக் கொண்டும், ஆழ் கிணறுகளைக் கொண்டும் குறையைப் போக்கிடும் திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட கழகம் விழைகிறது.” அரசுக்கு வந்தால், எங்களிடம் அரசைக் கொடுத்தால், நாங்கள் இன்வின்ன வகையில் செய்வோம் என்ற அளவுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் அறிக்கையில். இன்னும் இதைவிட தெளிவாக எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நிலவள வங்கி என்பது ஒரு கருவி. நிலவள வங்கி என்பது லட்சியம் அல்ல. நிலவள வங்கியை வட்டாரந்தோறும் நாங்கள் வைத்துவிட்டாலேயே எங்கள் லட்சியம் நிறைவேறிவிட்டது என்று யாராவது சொல்லத் துணிவார்களேயானால், அது எங்கள் லட்சியம் அல்ல, அது நோக்கம் அல்ல. அது லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு கருவி, ஆயுதம் என்பதைத் தவிர, வேறு அல்ல.

திரு. சித்தன் அவர்களே சொன்னார்கள். பணக்காரர்களுக்கே பண உதவி கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள், ஒரு சிலருக்கே கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். மேல்தட்டில் இருப்பவர்களுக்கே கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அப்படியில்லாமல் ஏழை எளிய விவசாயிகள் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் நிலவள வங்கிகள் செயல்படும். தமிழ் நாட்டின் பெரிய செல்வம் என்று நாம் சொல்லக் கூடியது எது? சேலத்து இரும்புக் கனியைச் சொல்லலாம், வட ஆர்க்காடு அனுமினியத்தைச் சொல்லலாம், தென் ஆர்க்காடு பழுப்பு நிலக்கரியைச் சொல்லலாம். என்னைக் கேட்டால், தமிழ் நாட்டிற்கு பெரும் செல்வம் மறைந்து கிடக்கும் அந்த நீர்வளம். விஞ்ஞான முறையில் ஆழ்கிணறுகளின் மூலம் அந்த நீரை மேலே கொண்டுவந்து விவசாயிகளுக்கு, ஏழையானாலும், கொடுப்பதற்கு, அவர்களுக்கு உதவி செய்ய, நிலவள வங்கி கருவியாக இருக்கிறது.

நான் குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன் பிருந்த நில அடைமான வங்கி செயல்பட்ட விதம் வேறு, நோக்கம் வேறு. ஆனால், இப்பொழுது உள்ள நிலவள வங்கியின் நோக்கமும், திட்டமும் வேறு. முன்னிருந்தவர்கள் யாராவது ஒருவருக்கு கடன் வேண்டுமென்றால், நிலத்தை வளப்படுத்துவதற்கு என்றே வைத்துக் கொள்வோம், வேறு ஒரு காரியத்திற்கும் அல்ல, ரூ. 10,000 தேவை என்றால், முன்னால் இருந்த நில அடைமான

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

வங்கியில் ரூ. 20,000, ரூ. 25,000 மதிப்புள்ள நிலத்தை அடைமானம் வைக்க வேண்டும். நில அடைமானம் வங்கி எப்படி மதிப்பிடுவார்கள்? ஐந்து வருடங்களுக்குள்ளாக பக்கத்து நிலங்கள் என்ன விலைக்கு போயிற்றோ, அந்த விலையை வைத்துக்கொண்டு, ரூ. 20,000; ரூ. 25,000 மதிப்புள்ள நிலம் இருந்தால் மேலும் ரூ. 10,000 தருகிறோம் என்று சொல்வார்கள்.

பணக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு பெருந் தலைவர் குறைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. ஒரு கட்சித் தலைவர், பெருந் தலைவர் சொல்கிறார்கள். “மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி விட்டோம், பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகிறார்கள், ஏழையாக இருப்பவர்கள் ஏழையாகவே இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பக்கம் கை காட்டுகிறார்கள். அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கிற தலைவர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டும் பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாக ஆகிறார்கள், ஏழையாக இருந்தவர்கள் ஏழையாகவே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பக்கம் என்றால், பழைய காங்கிரஸ், புதிய காங்கிரஸ், சிண்டிகேட்டா, இண்டிகேட்டா, என்ன பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. முன்பிருந்த நிலை யாராவது ஒருவருக்கு, கிணறு வெட்டுவதற்கு, பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு பணம் வேண்டுமென்றால், அவருக்கு தரிசு நிலம் 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர்தான் இருக்கிறது என்றால், அவர் நில அடைமான வங்கியின் உள்ளே போய் துழையக் கூட முடியாது. “தரிசு நிலமா, என்ன பொறும், ஒரு ஏக்கர் ரூ. 500 என்றால், மூன்று ஏக்கர் ரூ. 1,500 பொறும், உங்களுக்கு ரூ. 750 கடன் கொடுக்கிறோம்”, என்று சொல்வார்கள். ரூ. 750-ஐ வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? ஆகையினால்தான் ஏழைகளின் நலனுக்காக என்று அமைக்கப்பட்ட கூட்டுறவுத் துறை ஆதிக்கக்காரர்களின் கரங்களில் சிக்கித் தவிப்பதை மீட்க வேண்டும் என்று சொன்னதை ஒட்டி, ஏழை எளியவர்களுக்குப் புதியதாக நாங்கள் ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம்.

பை-லாவை குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நான் எடுத்துவாசிக்க முடியும். பை-லா 21 என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்பொழுது இந்தப் புதிய பை-லாவின்படி, பை-லாவைத் திருத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று பழைய வங்கிகளை எத்தனையோ முறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். திருத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதியதாக பை-லாவை ஏற்படுத்தி, இப்படித் திருத்துங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். புதியதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட வங்கிகள் இந்த பை-லாவை, துணை விதியை அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் துணை விதி என்ன சொல்லுகிறது

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. ப. ஆதித்தனார்]

என்றால், விலை மதிப்பு என்று போடும்பொழுது, விவசாயிடம் தரிசாகக் கிடக்கின்ற நிலமாக இருந்தால் அது மூன்று. போகம் விளைவிக்கின்ற தன்மையில் இருக்குமானால் என்ன விலை இருக்க வேண்டுமோ அதை விலையாகக் கொண்டு, அதோடு சேர்த்து, கிணற்றின் விலையையும் சேர்த்து, பம்பு செட்டு விலையையும் சேர்த்து அதை மூலதனமாகக் கொண்டு கடன் கொடுக்க வேண்டும். கிட்டத் தட்ட ஒரு கிணற்றுக்கு, பம்பு செட்டுக்கு எவ்வளவு தேவையோ, அவ்வளவையும் பெறக்கூடிய நிலைமையில் வழி வகுத்திருக்கிறோம், ஏனோ பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தக்க வகையில், முன்னிலிருந்த ருறை அடியோடு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. 21-வது பை-லாவை எடுத்துப் பார்த்தால் மிகவும் நன்றாகத் தெரியும்.

முன்னால் இருந்தபடியேதான் இருக்கிறது என்று திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். லேவா தேவியா நடைபெறுகிறது என்று கேட்டார். லேவாதேவி நடைபெறவில்லை. நிலத்தை வளப்படுத்த நிலவள வங்கிகளைத் தொடங்கியிருக்கிறோம். எல்லா வட்டாரங்களிலும் நாங்கள் விரைவிலே தொடங்குவதற்கு இருக்கிறோம். யாரையும், எந்த ஒரு வட்டாரத்தையும் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்பது நோக்கமல்ல. யாரையும் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமல்ல. அது காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற இடமாக இருக்கலாம், அல்லது சுதந்திரா கட்சி வெற்றி பெற்ற இடமாக இருக்கலாம். ஆனால் அங்கு வாழ்கிற மக்கள் இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்கள்தானே? தமிழக மக்கள் தானே? ஆகவே அவர்களுக்கும் அந்த நன்மை கிடைக்க வேண்டும். அதில் எந்தவித கட்சி வேற்றுமையில்லை என்று சொல்லுகிறேன். நிலவள வங்கி என்று சொன்னால் கேலியும் கிண்டலும் செய்து, திரு. கழக வள வங்கி என்று சொன்னார்கள். செயல்படும்போது எந்தவிதமான கட்சி வித்தியாசம் இருக்காது என்று உறுதியோடு சொல்ல முடியும், அந்த வழியில் வந்தவர்கள்.

எடுத்துக் காட்டாக ஒன்று சொல்ல முடியும். காங்கிரஸ் தியாகிகளுக்கு, முன்னால் இருந்த அரசு 67 பேர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுத்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் படத்தின் கீழே 'கண்ணியம்' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் தியாகிகளாக இருந்தாலும் கூட 67 பேர் மட்டுமா நாட்டுக்காக இன்னல்கள் அனுபவித்தார்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்கள், ஆகையால் மூவாயிரம் பேர்களுக்கு மாதா மாதம் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கையெழுத்திட்டார். அந்தப் பரம்பரையில் நாங்கள் வந்தவர்கள். ஆகையால் அவர்கள் காட்டிய வழி இது. எந்தவிதமான வேற்றுமையும் இருக்காது என்று நிச்சயமாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பல காரியங்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள், சந்தானம் கமிட்டி சிபார்சுகள், பரிந்துரைகள் என் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று கேட்டார்கள். பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அரசு

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

எல்லாப் பரிந்துரைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவதாக இல்லை. குறிப்பிட்ட நான்கு வகையான பரிந்துரைகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவை அல்ல. ஒன்றை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். நிர்வாக வசதிக்காக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதது ஒன்று. எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஒரு அமைப்பின் கீழ் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு சிபாரிசு இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் வரக் கூடிய பகுதிக் எப்பல பிரிவுகளாக இருக்கின்றன. சந்தானம் கமிட்டி எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அது நிர்வாகத்திற்கு வசதியில்லை என்ற காரணத்தால் இந்த சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இரண்டாவது அவர்கள் செய்த சிபாரிசுகள் வேறு பல முக்கியமான மகாநாடுகளில் எடுத்த முடிவுகளுக்கு மாறாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக, எல்லா மாநில அமைச்சர்களும் காங்கிரஸ் மாநிலங்கள் உட்பட எல்லா மாநில கூட்டுறவு அமைச்சர்களும் கூடி எடுத்த சில முடிவுகள், பங்களூரிலும் சென்னையிலும் எடுத்தோம், அந்த முடிவுகளுக்குப் புறம்பாக சந்தானம் கமிட்டி சிபாரிசுக்கள் இருக்கிறபடியால் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. அடுத்து ரிசர்வ் பாங்கு பரிவுரை, டிராக்டிங், ஒன்று சொல்லுகிறது. உண்மையிலேயே அதனுடைய விதிகளுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் என்று பொருள். அதற்குப் புறம்பாக சந்தானம் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆகவே, அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக சில சிபாரிசுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சட்ட நிபுணர்கள் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அவை அரசியல் சட்டத்திற்கும் புறம்பாக இருந்தால், அந்த சிபாரிசுகளை ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. இந்த நான்கு வகையான சிபாரிசுகளைத் தவிர மற்ற சிபாரிசுகளை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருக்கிறோம்.

நண்பர் எம். சண்முகம் பேசும்பொழுது 'கங்கமர்ஸ்' மார்க் கெட்டிங் சொசைட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். அவை மிகவும் முக்கியமானது என்றும், விலைவாசியைக் குறைக்க முடியும் என்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் படித்து, அனுபவம் உள்ளவர்கள். ஆயினும், அவர்கள் சொன்னது முழுக்க முழுக்க ஒத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை. காரணம், பண்டகசாலையில் என்ன பொருள்களை விற்கிறோம்? உணவுத் தானியத்தை மட்டுமா விற்கிறோம்? கண்ட்ரோல் சரமான்கள் மட்டுமா விற்கிறோம்? எத்தனையோ சாமான்கள் விற்கிறோம். எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றம் பற்றி தெளிவான கருத்துத் தேவை என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். மாம் மட்டையின் விலை ஏறியிருக்கிறது, ஆடு, மாடு, வீடு அத்தனையின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது, காப்பகரி விலை ஏறியிருக்கிறது. ஒன்றின் விலை மட்டும் ஏறவில்லை. ஒரு மாடு ரூ. 200 என்றால் இப்போது ரூ. 300 கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. விலை ஏறியது; ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது. பொருளாதாரத்தில் 'லா ஆப் சப்ளை' அண்டு டிமாண்டு என்று ஒரு விதியிருக்கிறது. அதிகமாக உற்பத்தி இருந்தால் விலை குறையும் என்று. எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. பணத்தின் மதிப்பு மட்டும் குறைந்து

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

11

வருகிறது என்றால் காகித பணம் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று பொருள். இது முற்றிலும் நம் கையில் இருக்கிற துறையாகக் கருதக் கூடாது. கூடுமாவவரையில் விலைவாசியை குறைக்க என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து வருகிறோம்.

வேறு சில முக்கியமான காரியங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இனிமேல் வரக்கூடிய காரியங்கள் எத்தனைபோது இருக்கின்றன. சில தவறுகளைப்பற்றி திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 22 ஆயிரம் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சில சங்கங்களில் தவறுகள் நடக்கிறது என்பது உண்மை. குறிப்பாக எங்களுடைய கவனத்திற்கு, ஆடித் தணிக்கை தாமதமாக நடப்பதால், 1967-ம் வருஷம் வரையில் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், சில சங்கங்களில் மட்டும் தான் குறைகள் நடந்திருக்கின்றன, தவறுகள் ஏற்பட்டு விட்டன, அல்லது அவைகளைப் பற்றித்தான் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்பது உண்மை அல்ல.

குடியாத்தத்தில், டெக்ஸ்டைல் தொழிற் சங்கம் பற்றிக் குறை வந்திருக்கிறது. அதன் தலைவர் யார் என்பது தெரியாது. திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சொன்ன பிறகு, தவறுகளைத் தவிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏன் சகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? தவறுகளைத் தவறு என்று சொன்னால் எங்களுக்கு என்ன கேடு? இன்ன இடத்தில் தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதால் எங்களை யாரையும் குறையாக நினைக்க முடியாது. தவறு என்று எண்ணினால் அரசு வழக்குப் போடுகிறது. திரு. சகாதேவ கண்டரைப் போன்றவர்கள் இது தவறான வழக்கு, பொய்யான வழக்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு பக்கத்தையும் பார்க்க வேண்டும். தவறு என்று தெரிந்து அதை மன்னிப்பது என்பது அல்லது தவறான விட்டு வைப்பது என்பது கிடையாது என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். தவறு கண்ட இடத்தில் 'குற்றம் குற்றமே' என்று சொல்லுகிற அளவுக்குப் பின் வாங்கவே வேண்டியது அரசின் கடமை. குற்றத்தைத் தண்டிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் சிலர் வருந்துகிறார்கள், சிலர் கவலைப்படுகிறார்கள். குற்றம் யார் செய்தாலும் குற்றம் குற்றமே, என்று சொல்லுகிற அளவுக்குப் பின் வாங்கவே இல்லையென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

வேறு சில கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு கடன் கொடுக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குள்ள மொத்த கடனையும் கொடுக்கலாம் என்று ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து அரசின் உத்தரவாதத்தின்பேரில் அரசின் கூட்டுறவுத் துறை கையெழுத்திட்ட பிறகுதான் கொடுக்கப்படுகிறது. ரிசர்வ் பாங்கு 3 சதவிகிதம் வட்டி தான் போடுகிறது. கடைசியாக விவசாயிகளுக்கு வரும்பொழுது 7.8 அல்லது 9 சதவிகிதம் ஆகிறது. அதை குறைக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். இது அரசின் கவனத்தில் இருக்கிறது என்பதை உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன்.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1970 ஏப்ரல் 2]

அடுத்தாற்போல் வீட்டுவசதிகளைப்பற்றி உறுப்பினர் திரு. பி. வெங்கடசாமியும் மற்றவர்களும் பேசினார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் இரண்டு விதமான வீட்டுவசதிச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, நமது நண்பர் சுப்பையா அவர்களிடம் உள்ளது. வீடுகளைக் கட்டி உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுப்பது அது. மற்றொன்று, என்னுடைய கையில் இருப்பது கடன் கொடுப்பது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் அதைக் கொண்டு ரிசர்வ் வங்கியில் இன்னொரு லட்சம் ரூபாய் கடன் வாங்க வசதி செய்துள்ளோம். மறுகடன் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளோம். இந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினால் வீட்டு வசதிக் குறைகள் குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : புதிதான பை-லாக்களையும், விதிகளையும் போட இருக்கிறோம். 1968-ம் ஆண்டிலே ஏற்கெனவே சட்டம் ஒருமுறை திருத்தப்பட்டது. என்கம்பான்ஸ் சர்டிபிகேட் எதற்காகத் தேவைப்படுகிறதென்றால், முன்னால் அடைமானம் இருக்கிறதா என்பதற்காக அல்ல. நில உடைமையைத் தெரிந்துகொள்ள, என்கம்பான்ஸ் சர்டிபிகேட் முக்கியமாகத் தேவையில்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். எந்தவிதமான காலதாமதமும் இல்லாமல் மேற்கொண்டு வசதிகளைச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் துறை முன்னேற்றமான பல காரியங்களைச் செய்ய இருப்பதால், நண்பர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களையெல்லாம் வற்புறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கை ஒருமனதாக நிறைவேறு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, வேறு கடன்களைப் பெறுகின்ற வசதி நகரத்தில்தான் இருக்கிறது. கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் ஒரு சங்கத்தில் கடன் வாங்கிவிட்டால், அவர்களுக்கு மீண்டும் வேறு கடன்கள் அளிப்பதில்லை. தன்னுடைய நிலத்தை வளப்படுத்த வேண்டுமென்றாலும் கடன் கிடைப்பதில்லை. நிலத்திற்கு மதிப்பு இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : 1968-ம் ஆண்டு செய்த சட்ட திருத்தத்தின் காரணமாக, ஏற்கனவே கடன் வாங்கியிருந்தாலும் நிலத்தை வளப்படுத்துவதற்காகக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலத்தின் மதிப்பு மீது கடன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மதிப்பு என்பது இனிமேல் கிடையாது. முன்காலத்தில்தான் மதிப்பு இருந்தது. இப்பொழுது 'காஸ்ட் பெனிபிட் ரேஷியோ' என்பதன்பேரில் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நிலத்திற்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் அதிலிருந்து

1970 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

வருவாய் 2 ஆயிரம் அதிகமாகக் கிடைக்குமா என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டுமென்று விதிகளிலே சொல்லியிருக்கிறோம். புத்தகத்தில் 22-வது பக்கத்தில் இதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சந்தானம் குழுவின் அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அதன்பேரில் திருத்த சட்ட மசோதாவை எப்போது இந்த அவையில் சமர்ப்பிக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்தத் திருத்த மசோதா ஆய்வில் இருக்கிறது. சட்டத் துறையில் கூட்டுறவுத் துறைக் கென்று தனியாக ஒரு செல், பிரிவு அமைக்கப்பட்டு, சில அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. எம். சுரேந்திரன், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய திருத்தம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 19—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,08,53,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

பி.ப.
1-45.

5. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

@ 187. Notification issued with G.O. Ms. No. 2822, Revenue, dated the 26th November 1969 in regard to amendments to the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryot-